

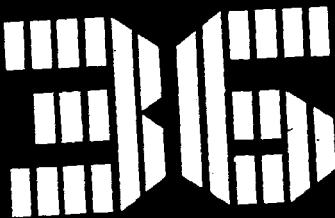
לנשין נס

כתב עת לעיתויי קולנוע בהוצאת סימטקה תל-אביב

הקולנוע הישראלי היום

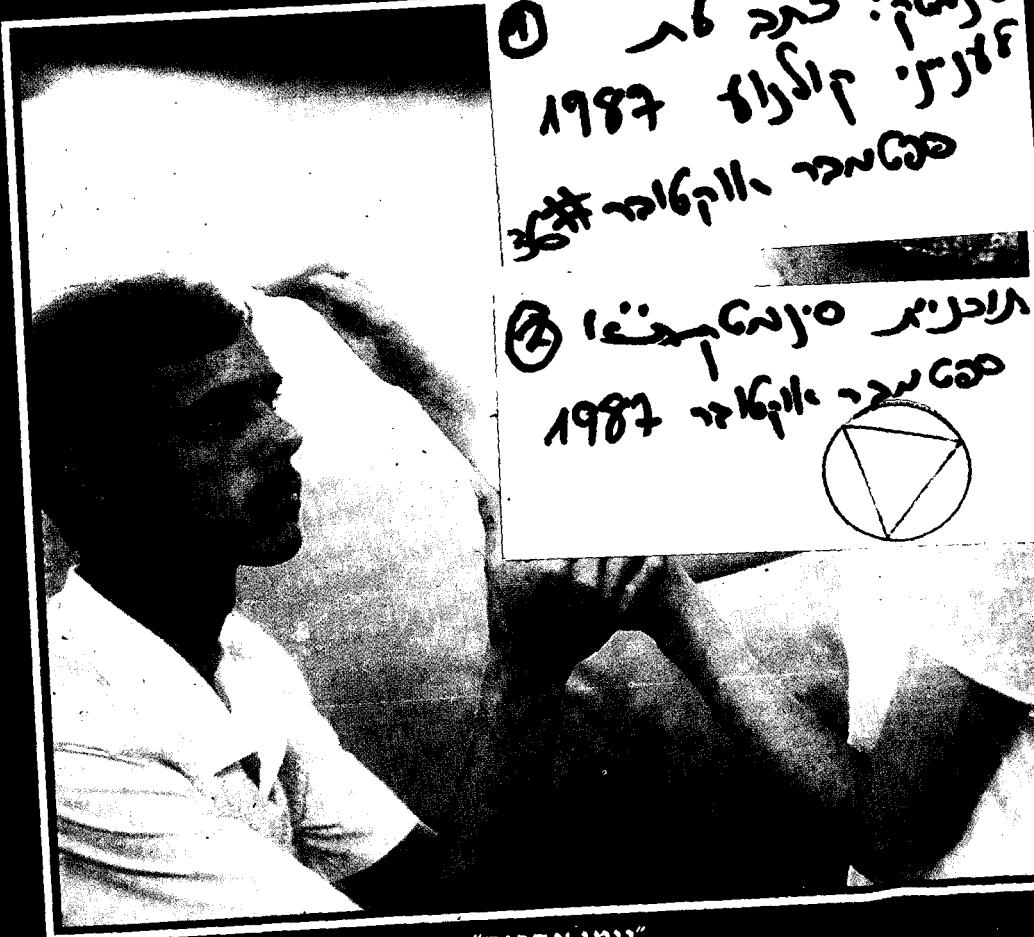
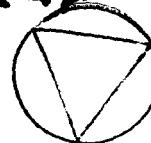
ניקווייט • סקולה • אングלופולוס

תכנית סינמטק לսפטמבר-אוקטובר 77

ס.ס.ס.: כהה נס ①
ז'וז. ז'ודראן 1987
פאנאך, פאנאך, פאנאך

וואלטר ס.ס.ס. מונטה ②
הס.ס.ס. - פאנאך 1987

סרטיו החדש של הבמאי אנטון ויז'

"יום אהבות"

979 ב' חנוך
טמ"ב יי' אוג 1987

שילה מקירתי

בקרוב בקולנוע מוזיאון תל-אביב

I'VE HEARD
THE MERMAID
• SINGING •

ISN'T LIFE THE
STRANGEST
THING YOU'VE
EVER SEEN?

WRITTEN & DIRECTED BY
PATRICIA ROZEMA

שמעתי את בנות הים שרות

כתב עת לענייני קולנוע בהוצאת סינמטק תל אביב

הקולנוע הישראלי משגשג. אם לא כולם, אז חלקו. כך לפחות נראה באזעקה בקייז זה שבו שני הלהיטים הקופטיים הנודעים הם לא שם זין ובלוז לחופש הגדול. אחרי הבורקאס וסרטי הנערורים, שגמרו לדון ביחסים בין יהודים לעربים, כמה שזכה הוא הפעם החדש שmobiel במירוץ על לבו וכיספו של הצופה הישראלי. מאיר שגיאר עומד על פניו הקולנוע שלנו היום וקובע: זה מה שיש. (עמוד 4)

הראיון עם הבולט במאמר יונתן תיאו אングלופולוס מתקשר הן לפסטיבל שהיה, פסטיבל ירושלים, שם הוגר סרטו הקודם, מסע לקיירה, והן לפסטיבל הבא, פסטיבל חיפה, שם יוצג סרטו החדש ביוטר, מגדל הדבוריים, עדנה ודן פיננרו פגשו את אングלופולוס בונציה, מיד לאחר הצגת הבכורה של הסרט החדש וושאחו על הקו החדש ביצירתו.

העליה לפגישה עם סוזן ניקויסט, הצלם השודי הגדול, הייתה הצגת הקרבן בפסטיבל הסרטים בקאן. ניקויסט זכה לפרס על תרומתו בסרט של טארקובסקי ואכן השיחה התחלת מסרט זה אבל התפשטה גם לכינויים האחרים הנוגעים לкриירה של מי שנחשב היום לאחד הצלמים הגדולים בעולם. בדור לאחרי הענקים פלייני, ויסקונטי ואנטונוני, נחשב אטורה סקולה לבמאי מוביל בקולנוע העולמי האיטלקי. בישראל מכירים אותו רק בkowski. אולם בחודש הבא עומדים להציג את סרטו החדש, המשפחה. הסרט החדש מארגן רטורופסקטיביה של סטיוו הקודמים ויש אפילו תיקווה שסקולה עצמוני יהיה נוכח בכל השמחה. לך אתה אנו מבאים סקירה מפורטת של עבודתו בקולנוע בינלאומי. פילמוגרפיה מלאה.

עדנה פיננרו

סקולה – ראיון ופילמוגרפיה

סינמטק
כתב עת לענייני קולנוע
בהוצאת סינמטק תל אביב
גלוון מס' 36

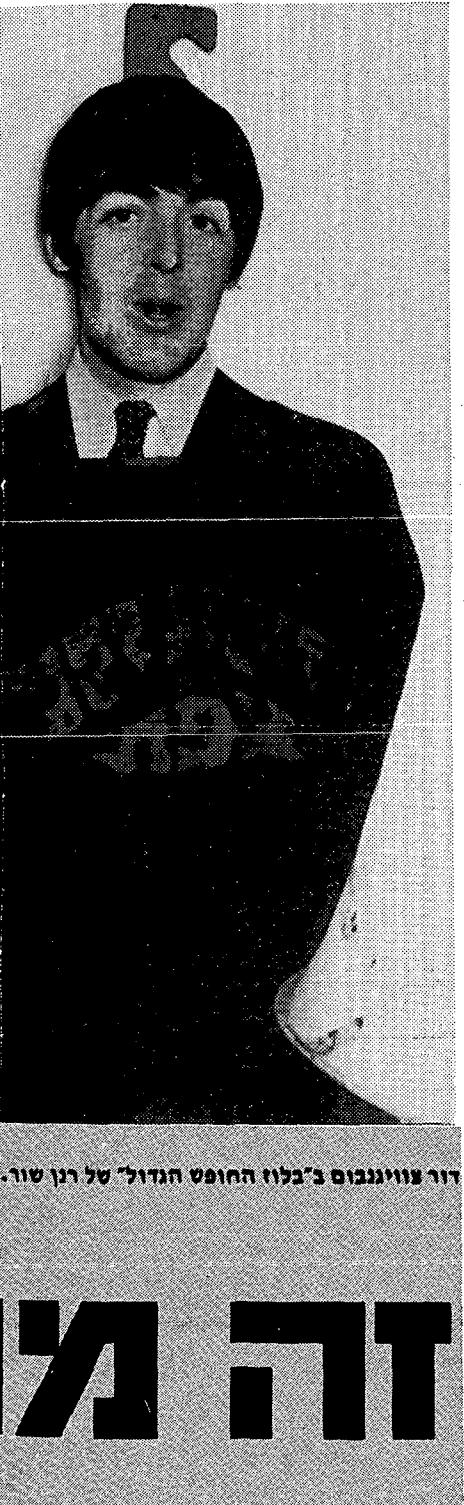
ספטמבר – אוקטובר 1987
מפיק: אלון גרבוז, מנהל
סינמטק תל אביב
עורכת: עדנה פיננרו
מערכת: צביקה אורן, גדי
אורשר, יכין הירש, דני
ורט, שאול שירר-רון, מאיר
שניצר, דן פיננרו

תעוד: דני ורט
תכנית: נעורית צרפתி

טלפון: 03-438131
כתובת המערך: סינמטק
תל אביב, עיריית תל אביב
כתובת הסינמטק:

בית מפעלי הפיס
רחוב הפטמן 3, ת"א.
פיקוח דפוס: חיים
שיזף-מיקאל
סדר, לוחות והדפסה:

גראפולייט
כל הזכויות שמורות למו"ל

משיכים לחפש את הפטנט. הימרו על הערבי, עשו הסבה לצה"ל, לסרטיים דוברי אנגלית. הציעו הצעות קומיות, מנסים את האופציה הנוסטלגית, בונים על רגש האשמה הציוני, שוכחים את קיומו של הקולנוע האישי. בקיצור, עושים כאן סרטים, והרבה.

א. סוס ערבי

את הסוט הערבי ימשכו להריז כנראה רק בעפלה, רק על מסלוליה המאובקים של הסוסיאדה השנתית. הקולנוענים, מכל מקום, ירדו כבר מהטום הוה בזיהה, וויתרו כנראה על תיקון העולם. מלכתחילה נשמעו טרוניות וטענות-נגד. ממש עם פרץ גל הערבי בקולנוע הישראלי היו שקמו וטענו נגד האופציות הוואת, נגד "ארוח הדוד חום" בנסתו הערבי. ואכן, היה משחו נמהר בתהנפות המהומות על הפליטים ומזכוקותיהם. משחו נמהר, ולא לגמרי כנזה. קשה היה לעמוד מול השטף הפתאומי ההארץ. לאחר שני דורות של עיצוב סטרט-בריחה, החליט לפתח המוצר שקרי הקולנוע הישראלי, לנクト עמדה פוליטית, לחודד את חושיו החברתיים. המטרה המודגנת: הפליטין. מטרה פשוטה, נוגרת, נזחה למנייפולציה ולעיצוב סימלי. הושט היד וגע בם. ורבים שלחו אצבעות חמדיות, מיששו את הסחרה העיבית, ודרשו נסxo למצו לאיצטם את המשבצת של מתקני עולם. לא את תיקון העולם הפליטיני הם חיפשו להם, אלא את ההגדרה שלהם-עצמם בתוך ההיסטוריה הקצרה של הארץ זו.

"חמסין", "מגש הכסף", "מאחריו הסורגים", "ביום בהיר אפשר לראות את دمشק", "久しう צר מאיד", "חוין הגדי", "סרט לילא", "נזדיה", "המא"hc", "אוונט פופולו", "אסתר המלכה". מבלי להידרש לחלוקת ציוני שכח לסרט זה או אחר (ואפשר בהחלט לששות זאת), ניתן להגדיר את הגל הזה כגל של פרוייקטים קולנועיים, ולא דווקא של מהאה אוטנטית. החיפוש לא ביטה. כמייה של ממש לאיוו מהפכה חברתית, אלא הימור על פרוייקט שניבח תוצאות מלחירות טובות. אין, ומעולם לא היה בכך שום רע. להיפך, גם הטיפול האמריקני בנוסח הויאטנמי עוזב בנסיבות מלחירות דומות. חיפשו סוט טוב כדי לחדירה אותו בדרך לkopota. המיויחד בגל הערבי של הקולנוע הישראלי הייתה העמדת הפנים הגותנית. כולנו צדיקים. כמו כן שוו הכללה

מארן שניצר

ה טיש

עיט וקסמן ואיקה זהר ב"לא שם זין" של שמואל אימברמן.

העם. הערבי, בין אם הוא הנער נעים, שורטט בחופזה בגוננים בהירים של צדק שבلونி מוחלט. לא דמיות בעלות הנתקה קולונועת, אלא דחלילים הנענים לצו יעקובי מוסויים. תchein לי טיפ שישיך לעידן הקולונוע האנתרופולוגי האנטי-קולונייאלי. ביג דל, גילו את יופיו של הפרימיטיבי, איזוה ערבי צדוק, עם קונפליקט פנימי קל והכנסת אורחים מוזרחת. אפשר גם חמוץים.

גסה ומעלבבה, אך כך גם עיצוב חלק מדמיות הפלשטיינים בסרטים שניכרו לעיל. הערבי הזוקן, הצלע והמסכן מ"חירך הגדי", לא היה אלא סטריאו-טיפ שישיך לעידן הקולונוע האנתרופולוגי האנטי-קולונייאלי. ביג דל, גילו את יופיו של הפרימיטיבי, את עוזות ההבעה של הרובד האגדתי של סיפוריו

אלון אבוטבול ב"שתי אכבעות מצידון"

המידה לחיקוי היא סרטו הילדי הראשון, שתרגם מימים טריטוריאליים בוטה ובסיסי למוצר שיוקי המוני. מבחינה זאת, "לא שם זין", מכאייב יותר מ"בלוז לחופש הגдол", משומ שרמת המימוניות הטכנית של גבואה יותר, משכנעה יותר את ההמון הצרני/צרחני.

ג. ובמצב הנוכחי

הപטעה מסויימת סייפקו בשנותיהם האחרונות אותו סרטי עמיים שנקראו פעם "בורקס". גם הם דחוו ידים פוליטיות. מסורת של סטירה רצינית מעולם לא שלטה בסרט דובר העברית. מקסימים קישון. "סלאח שבתיה", "תעלת בלאלימיל'" או "השוער" בכול התרגנגולות. רביעית "ニ基イראש" הסתפקה בהציגים עתונאים וטלויזיוניים, עיקמה את ראי המציאות למפיקים סקצ'יים בלבד. ודוקא שני שחקנים מבוגרי "ニ基イראש", ניסו לעשות סטירה קולובוית, וכשלו שנייהם. ספי ריבליין ב"השגעון הגдол", של פפתלי אלטר. טוביה צפיר ב"האיןטשלטור" של מיקי בהגן. בשני המקרים עבדה אחת הנוסחה הקומית, ובשנייהם היא התרסקה על הפנים. הנוסחה: קומדיית טעויות קלאסית. את ריבליין כולאים בכית משוגעים, משומ שלא מזוהים את מעמדו החברתי הרם. את טוביה צפיר כולאים במשרד האוצר, משומ שלא מזוהים את מוצאו החברתי הנחות. עניינים דומים של זיהוי מושעה מעסיקים גם את זאב רוח ב"המובטל בטיטו". כאו סוכרים שני עסקנים מפלגתיים - שושיק שני ואריק לביא - כי רוח שיר ל מגור העדתי במפלגתם, ובונים סביב צבע ערו את מסע הבחירה שלהם.

ב. צבא העם

הערבי, אוכבה בקופות. רק "מאחורי הסורגים" הניב שקלים. עניין מזור כלעצמו, שהרי סרטו של אורי ברבש היה בפירוש סרט שעוצב לפי אמרות מידה לאחדו כן. הפרטן למצוות המשקיעים נמצא, כמו תמיד, דוקא בקיצונית האחרה, דוקא בעיצומו של צה"ל כגורם הצוק האולימפי. "שתי אכבעות מצידון" (משם בשם "מאחורי הסורגים" שימוש כבמה פררפלטטיבית), הוא הלה גם מסחתת הדמעות הפורנוגרפיה ביותר שהסרט הישראלי העמיד אי-פעם. לא זו בלבד שהוא שימש כפרוזדור למדור מירוק החטאיהם הциבורי, הוא גם ניסח אליבי מצידון. עכור אלה שתוכנו גם לא תמכה במלחמה לבנון. ככלומר, עברו רוח העם כאן. גם מזבייע לייכון וגם תומכי מערכ. ההתייחסות הצדנית שבקשה מ"שתי אכבעות מצידון", חמורה הרבה יותר מהעמדת פניה-לבילר בסרט "אול הדוד אהמד", מהטעם הפושט שהשקר בסרטו של אליל כהן הוא כולם שלנו, לא איוו אידיאליזציה של עם אחר.

ענין דומה: "בלוז לחופש הגдол". סרט סביר ומעלה, מעוצב באՓנים חוביינם לפעםם, חדש כנות פנימית, פול למכבה המשתקה הרוחב ביותר של התודעה הישראלית. אם "שתי אכבעות מצידון" חמד את רגש האשמה הקולקטיבי, בא סרטם של רגון שור ודוריון נשר השתחש לצרכיו האונכיסים במיגון של גירויים נוטלגיים, ממש ערב שירה ביצירוף לשורי "יצאנו אט". הדגש הוא על צרכי האונכיסים של "בלוז לחופש הגдол", משומ שביםיררים רבים של שיפוט אסתטי לא עומד סרט זה במקוון, אלא שפרק הרשות שהוא גורף אחריו מתחפה בהחלה על מעירות רבות מדי בעשייה הקולונלית עצמה.

בסק הכל בולטות השורה האחרוןהן ב"שתי אכבעות מצידון" והן בבלוז לחופש הגдол", ושורה זאת אומרת רק ארבע מילים: "אא, כמה אנחנו נפלאים!", הנפלאות עליהם שניהם סרטיים אלה הם נפלאות הדק היזוני. זותנו על הארץ זוכתנו למלחמה ביריה. ככלומר, ההפך הגמור מסדרת סרטי הסוס הערבי, שגרסה כי הציונות הולידה רק עולם מתמשך לפלטיני.

וכמו לוינזנילזה, ואולי כמו הציפור הדורשת, הפרם, הנזונה מנבלות, כך גם "לא שם זין". עוד יותר מגאלג'עיניגים זדקהנות מקודמי, עוד יותר עמיים בטינוינו עד יותר קלוש בתזוזאותיו האיכותיות. "לא שם זין" מתרגם את ההוויה הציונית שנוגעת לחבר את מושג הנערום עם מושג המלחמה, לפרוטות של זרע, לביכים של מדמנה רגשית. כאן כבר לא מדובר בסרטי תעולה כמו "מאחורי הסורגים" או "שתי אכבעות מצידון". כאןאמת-

ניקו במשך כמה שנים את הצלבות כל השענות החברתיות בקולנוע הישראלי.

ובהזמנות זאת, בה נפתח גם הדיוון במלחמת ים כיפור, מתח- בקרב עמוס גוטמן לרווחה את פצעי מלחתת 1948, וזאת בעקבותיו ל"ח'מו מלך ירושלים" של יוסם קיוק, אילו היה מובהך כאן קו יצור פועל ועיקרי של סרטים, אין ספק שהיה כבר מונח מומן אגרוף אמריה "יחדי" בקולנוע הישראלי. אבות הטיפוס המראיוא כבר מזמנם: "ונעה בת 17", "מלכת היכתה", "רומן בהמשכים". וב庫רב, גם "לדי סטולן" של נדב לויין. התעשרות על המשך העשייה בקבוק חטיבתי דומה, היתה חוסכת בבודאי את הצורך בפטנטים של סרטים דוברי-אנגלית.

ו. אבוטבול

לאחר רגיעה מה בחוות אלון אבוטבול, צפוי בקרוב חידוש הלוחם המכינוי הוה. השנהים הקודמות הציבו שחקן זה בראש רשותה המבווקשים: "בר 15", "כל האבות", "מלכת היכתה", "שתי אכבעות מצדין". לפני זמן מה סיים אבוטבול את הסרטת "מלך ליד הים", סרט של רפאל ריבבו, וזה כמודמה יהיה מבחנו האמיתי של השחקן הלהות הוה. שפע התפקידים הסימולטניים אותו נרת, מלמד משחו על המצב הקשה בו מצוי הסרט הישראלי. אין שחקנים ראשיים. רק אלון אבוטבול ואיקה זהה. אם כך, עדיף אבוטבול.

אסי דיוון "עד סוף הלילה" של איתן גורי

ז. לילה, סוף

ועוד. גיבורה כיבבה השנה. זהה תל-אביב, עיר והוויה. "בר 15" התעקש על אשפוזה, "כפפות" על נostalgia. מול שני אלה, ובעצם מול כל מה שנעשה כאן בשנה החולפת (להוציא "אוונטי פופרי לו") מודרך לפצח סרטו התל אביבי של איתן גורי, "עד סוף הלילה", בבלוי האשי האותנטי ביתר של הקולנוע בארץ. וזאת למורות נכוותו הקשה. ■

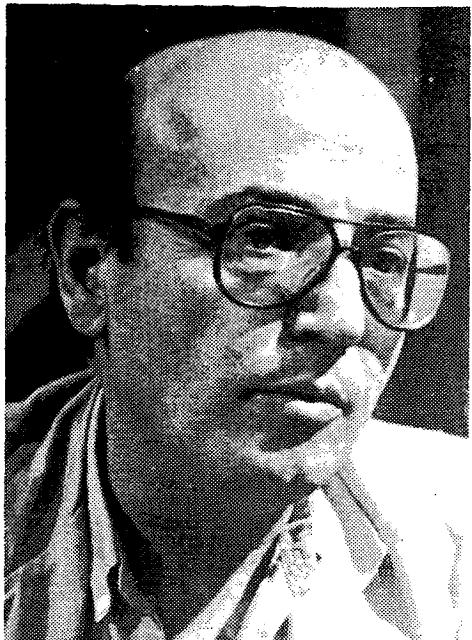
אין ספק כי הטוון לעיצובם של הקומדיות הללו - כולל גרוות - נתן עוד בתקופה הבחרית לנכסת, כמו גם בתוצאתה התקינו המייאשת שהושגה בתחום מערכת בחרית זו. רבלין, שנטל בה חלק מצד ימין, כלל בזיהויו, שembraro עלייו אשית מצד שמאל. והם הגיעו החיוור, שוכנו עלייו אשית מצד שמאל. והם עצם, שיקחה ופולי וגברוי, שוכנו לקומדייה "הקרב על הוועדר", שעינינה היה לעג עצמי לערצת הבחריות להקלקם בה. במושווה גם של בחריות לוועדר הבית, שבם הגשים לקובננציות הפוליטיות המוכרות, ומנסים לדלות שם עד אויה צחוק משומש. ■

ד. עבודה זרה

ושוב צץ איזה פטנטאי זרי, ובפיו התשובה הנחרצת לכל הקשיות: סרטים ישראלים בשפה האנגלית. על שנות דומה כבר שלום בשעתו באיטליה מחיר אמנותי כבד ומיתר. הפטנטאי שגי' בשעה זאת לכה בזואיishi בшибוש מערכות, או במגלמתה מיתורת. ההנחה שסרת ישראלי דבר אנגלי יוכל לבוש את העலום האי מושעית, בעקבם שסרת כזו יצטרך לשחק כליגה אחרת לגמר, עם חוקים שונים ולא מתבלמים על הדעת אצלו. כל עוד שומר הסרט המקורי על שפטו המקורי, נשמרת לא רק אותנטיותו אלא גם ההנמקה המסתה רית שלו. הוא שരאיili, וככזה יקנו או לא יקנו אותו. סרט ישראלי דובר אמריקאית, יאלץ להתמודד בתנאי הפקה בנוסח הוליווד, והגייחו יבלוט מידי. בעצם, הוא כבר בלט. משה מוהני עשה בהירושים את "אהבה לעולם צערה", עם שחנקן הוליוודי ושחקנית ספרדייה. נכשל אצלו. נכשל גם אצלו: באותו העניין, גם "אסקסמו לימון 2". ולהבדיל, גם "החולמים" של אורי ברשב, שיעמוד בקרוב למכחן הקהל המקומי והבינלאומי. ■

ה. אנו אנו

"חוולמים" של ברשב יננה, לכשיצא לאור, על פרדוקס קולנועי נוסף. הוא היה הסרט הראשון (חוץ מ"היום עשרה") שטיפול בצד הציגוני, בעצם מעשה ההתחנחות בארץ, בהנמקה לוכות קיים בישראל. אכן, הקולנוע וברוב העברית ידע תמי' לחמק מהנושא הטעון הזה, כמו מכמה נושא טיפול מכאים-נוספים: מלחמת יום כיפור והשואה. בקרוב ייפתחו גם פצעים ורואות אלה לדיוון כללי, וזאת בעקבות הקרים והצפיה של "פלאש" (דורון ערן) "החווה הסינית" (יאאל שרון) ו"רבלין, תל-אביב" (צפי טרופה). התעלומות רבת-שנים מטיפול בנושאי השואה (רק סרט אחד מאי יכנון המדינה) יום כיפור (שם סרט), היא שהולידה בראה את הדקה בנוסח סרטי "וואל הוד אוחמד", שכן סרטים אלה

מגדל הדבורים

ראיון עם תיאו אנטולובס

תיאו אנגלופולוס הוא החשוב בברמי הקולנוע של יונן. סרטיו יוצאי הדופן, על השכבותיהם הפליטיות, היחסוטיות והחברתיות, וסגנוןנו החזותי המיחוד, המורכב מצילומים ארוכים ומסובכים ביותר בתנועת המצלמה שלהם, רצפים שנדרה באלו אינט נגמרים לעולם, כאשר בתוך צילום אחד הוא עבר מתקופה אחת לשניה וחוזר חלילה, הפכו אותו לאורח מובהק בכל פסטיבל סרטים המכבד את עצמו, וחביב בת'י הקולנוע המתמחים בסרטיו איקות. בסרטו החדש, "מגדל הדבורים", סייפו מסעו האחורי של איש עם כוראותו בנטיב האביב, המוביל אותו מדרום לצפון יוון, אשר הוא מזין מדי פעמיים את כוראותו על מנת למצוא לדבורים שבתוכן את שנות הפרחים המתאימים להו, הופך בידי אנגלופולוס למשל אנושי מרתק ורבה יותר אישי מכל סרטיו הקודמים. הראיון הבא נערך עם אנגלופולוס בפסטיבל הסרטים בזונציה, שם נערכה הצעגה בכורה עלمية לסרט.

החברה, הנשמה שלה. מה שרואים בכוכואה זו היום, אינה אלה נשמה עייפה. זאת התהוושה שהביאה אותה לעשוות את הסרט הזה.

שם מבחרינה חזותית, המגנו שלך מאופק יותר, בולט فهو. הצלומים הארוכים והמורכבים עדין באן, אבל מבחנים פחות בנכחותם. כן, אני יודע. ניסיתי להציג לסרט פשטוטן ואיני בטוח אם אכן הצליחו שהצלה ליכת עם וזה עד הסוף. משוחרר יונני אחד נהג פעם לומר: כל מה שאני מבקש, זה הקשרון לדבר בפשטות. אני חושש שאיפרנו את האמנות שלנו מעל ומעבר לצורך ומתחנה געלמה מתחת לשכבות האיפור. ש. באוח מהר, דבריך מתאים. מאר נס לסרט החדש של אלין רנה (מלן) המזגן גם הוא בזונציה. אני מתייחס להפשתת הסגנון המכוננת הזאת. ועוד דבר שהוא שונה בסרט זה מאשר הסרטים. יש בו שברים מכוננים ברציפות, הן בתמונה והן בפס הקול.

ת. זול דאסן תיאר זאת בפני לפני לפניו כמה ימים כך: "אתה יודע מה הרושם שהותיר עליו הסרט שלך? ההרגשה של היהת מהו כזה: אחת, שתיים שלוש, טטרת לחיו ושוב, אחת, שתיים, שלוש, טטרת לחיו. זה, מטיל אמה".

ש. האם מגדל הדבורים בסרט זה הוא אתה עצם?

ת. הדמות הזאת היא שילוב של כמה דמויות ייחד. כמה אරעושים שונים השפיעו עליו מאד, בזמן האחרון. אחד מידדי התאבך, ואילו יידך אחר, שהוא מגדל דבורים וחיה באחד, גילה שאשר הילדים מתבגרים ויוצאים את הבית, הבית מת,

ש. האם אפשר לומר שסרט זה אישי יותר מאשר הסרט המקורי? ת. היית אומר שזה סרט יותר אכיזטנטצייאלי. הוא נוגע יותר למשור הרגשי ולא רק להגיוון עצמו, בדרך שבה הוא מתאר את המשבר של הגיבור.

ש. יש רושם שבסרט זה צימצמת בכונה תחילתה את כל מה שנגע לפוליטיקה, להיסטוריה ולבעיות חברתיות, והתרבות בעניין האישית בלבד.

ת. נכון. זאת פשטוט גובה לאוירה שאני חשבبي היום. יש לי מין רגש שבתוכה ההמון הפטאן, יש דמה גודלה. אין יודע אם זו חצאה של עמיהה במקומות או של ציפיה לעתיד בזבוז. זאת הפעם הראשונה, מאז אני זוכר את עצמי, שאין בשורת חדשנות בשום שטח שהוא. לא בפוליטיקאה, לא באמנות, לא באסתטיקה. אנחנו נשענים כולם על מושגים קיימים שנרכשו כבר מזמן, אנחנו שורדים, וזה לא נקרה באמת לחוויה. כולם חיים שהם אינו כשרה בחברה שלנו, ואיש אינם מציל להגדיר בזבוק מה הבעיה. גם אני לא. אולי הדמה הזאת שאופפת אותנו היא דמה יוצרת שתביא בעקבותיה شيئا ממהפכנים. ככל מקרה, זו הרגשה קשה למי שהאמין פעם כי דברים יכולים להשתנות. אני זוכר את שנות ה-60 כאשר היינו הולכים לקולנוע ובכל פעם גילינו משחו חדש, במאים חדשים, אסכולות חדשות, גישות אסתטיות וביקורתית שונות, שעוררו סערות ויכוחים וספקו גירויים ליצרים ליכת קדימה ביצירתם. הקולנוע צריך להיות בכוכואה של

ישמשו בצד הנקונה את ההבדלים הדקים? ככל מקרה, מגדל דכרים יodium להבחין בין דברה שיש לה דבש לאחת שאין לה, בין דבר מלכה, זה כמו צללים שונים בתזמורתי. אני מוגיש זאת כדי להסביר שכן מדובר באנשים יוצאי דופן ובעור דתם יוצאת דופן, כעבודהם אמן. וסופה של הסרט דומה לكيזו של ספר המעלת באש את כל כתבי ומשליך את עצמו בתוך הכלובות.

ש. המשכנית בתוך בית הקולנוע השומם, האם היא רמזו למצבו של הקולנוע היום?

ת. ATA יהוד היטב שנאנחו חיים בתחום שבה הקולנוע הולך ונעלם. רק לאחרונה שוחחנו עם מכר ברטלי על בית הקולנוע "אקדמי" והוא סיפר לי שהקולנוע הזה נסגר. כאשר אני שומע שהוא כזה, אני פשוט חולה. אין מה לעשות, זה המצב.

ש. נשוב לפירור עצמוני. האם מאסטרויאני שעוז את הבית אחורי החותנת בתו, או שעוז אותו כבר קודם לכך וכי רף לחשתוף בחותנה?

זה הטיל אותו להוֹר משבך משפטוי חומו. הוא עבר משבך חנוֹר ביחס. זאת ועוד, נתקלתי באיכר שלו נישאו והוא לא ידע יותר מה לעשות עם עצמו. הוא היה מיוֹאש לחולוטן כשפגתתי אותו, טילנו יחד ושוחחנו ארכוכת, בסופו של דבר הצליח להתגבר איכשהו, אם כי היה לה תחושה שהעולם סביבו התמוטט. ועוד.

כמה אנשים שהברתי היטב החابדו, אחד מהם, השחקן המקשר ביתור מכל בני גiley, והותיר אחריו עצמו. הוא היה בערך בן דורות, תלה את מכתב שבו ביקש שלא יאשימו איש, כי זו אינה אלא אשמה שלו ושל הדמיון שלו. וזה מחייב אותו לסתינה עם רג'יאני בסרט, בה נפחים אנשים אשר האמינו פעמי שם מסוגלים לשנות את פבי העולם. יש מי שמסוגל לעמוד מל הצלול, במקרה זה, ואילו אחרים נשברים. הדמות של מאסטרויאני בסרט מרכיבת מכל הפרטם הללו ומוכן שיש בה גם משהו מני עצמי.

סטאברוס, מגדל דבוריים בגיל העמידה, עוזב את ביתו. ואת אשתו, אחורי שאחרו יולדו פורש לדרכ עצמאית. הוא נוטל את כוורתו ויוצא במסלול האביב, עבר מקום למקום ומנייח את כוורתו בתוכה השdots הפורחים. המשע בעקבות הפריחה הופך לטבול ארוך על פני יונו כולה, ובו סיידרת מפגשים עם אנשים נזופים שונים, שהוא מבחינה מסוימת גם מין סיוכם חיים של גיבור הסיפור עצמוני.

ת. הוא עוזב את הבית רק אחרי החותנה, אולי החלטת על כך עוד קודם לכן. המשפה יודעת על כך ומה שנאנחו שומעים בסציניות הראשונות, אלה המלים האחזרנות שהם מחליפים ביניהם. הוחלט שהוא יайлץ לכיון אחד, אשתו לכיוון אחר, בת אחת כבר נשואה, לשניה יש חבר קבוע, הבן יעצה ללמידה, הבת גונר ריק ובירק לנעלוטו.

ש. מדוע בהרת דוקא במאסטרויאני לתפקיד הראשי. האם לא יכולות למצוא שחקן יווני שיתאים לתפקיד?

ת. מאסטרויאני היה תמיד עביני שחקן שמשנה את ערו במידה רבה מתקפיד אחד לשנה. איי עוקב אחריו מזה שנתיים רבות, לא רק בסרטיו של פליני, ובענגי הוא כמו זיקית. האמנתי שהיא זה מעניין ממד ליטול שחקן איטלקי שמרבה בתנור-עות, ולהכנים אותו למסגרת גוסת ברסן. הוא איינו עושה אפילו תנועה מיותרת אחת בכל הסרט. תפקידו רחוק מכל מה שיכל להזכיר את המזג האיטלקי. חוץ מזה, יש לו נוכחות ואישיות שאין

ש. המוצע שהברת עבורי, מגדל דבוריים, האם נבחר במרקחה או שהיא כאן כוונה מפוארת?

ת. בעצם, מגדל דבוריים הוא אכן משורר. הוא יוצא את ביתו באביב ונודד בדרך הפרחים, מה יכול להיות פיטוי יותר מזה. זאת ועוד, לגדיל הדבוריים יש מערכת יחסים מיוויתת במניה עם הדבוריים. יש שהוא מיסטי, אירוטי, מוזר, מסקרן, זה שונה לחולוטן מן היחס שביב רועה לצאן שלו. בחיזיהם של מגדלי הדבוריים יש שתיקות ארוכות. הם אנשים מוזרים למדי, שרר אינם את העולם מותת שוננה. השתקות הארוכות הללו, לצד הדבוריים, מלמודות אותו לשימושם דברים שאין קיימים עבורי. הדבוריים אין מומ祖ות תמיד באותה הצורה, אין ממשימות תמיד אותן הצללים. לצעריו, לא יכולתי להציג זאת בסרט כי לשם כך היינו צריכים לבנות חדשאים ארכומים ליד הכוורות, חוץ מזה איך אפשר לקלוט את הקולות בצד הנקונה, וביעיר, איך אפשר לקות שמערכות הקול בצד היקולנוע

שעלן באש היו ריקות, אם כי היה בחוץ צבש. כאשר הדברים מחייבות בקבוכת הדבש הэн יוציאות לאסף אותו אבל אין עוקצות אלא אם מתקיפים אותן. וכך הן אמנים זימומו סביב ראשו של מאסטרויאני בהרגשות דבה מאד, כאשר הוא הפך את הכוורות הריקות, אבל לא עקצנו אותו, אולי משום שסביר מטה שמה על שהן גונבות דבר מכורות לא להן. הצלום של הסכינה הזאת דיה אכן מוחה מדהם. כל הוצאות נולו לבש מסיכנות והסתחרר מהזריר רשותה, נייאה כמו קבוצת בני מדים שירדו לכדור הארץ, ורק מאסטרויאני ואני היינו היחידים ללא מסיכנות, כפפות או כל גננה אחרת. אני עישתי. זאת כדי לעודד אותן, אבל אני חייב להודות שהייתם מאד. אבל אני ציריך להוסיף עוד משהו. לעומת איני חוללה בשעת הצלומים, כאילו הגוף שלי מחוטן לחוטין בזמן העבודה. מיד עם תום הצלומים ירדות עליהם המחלות, והרגשות חווירות. בזמן הצלומים אני כאילו נועל בתוך ארגון שכוכית.

ש. כמה זמן נמשכו הצלומים?
ת. תשעה שבועות, להוציא מבון את הזמן שנדרש כדי לעبور את המסלול הארוך על פני יון כולה, מן הדרום לצפון.
ש. תחילה דיברתם על פרט שימושם פחות משעתיהם.

ת. אכן, דובר עם מרין קארמיין, המפיק הצלפני של הסרט, על אורך של 110 דקות. עשוו זה ונמשך 140 דקות והוא איננו מרווח כל כך. אולי בរוחנית לעשות כמה שינויים כדי שאוירורת הסרט תהיה דחוסה יותר, שינויים שלא השפתי לעשות לפני הפטישבל. אני בטוח שאנו הגיעו ל-110 דקות, אולי שעתיים, או שעתיים עשר דקות.

ש. מתי ראתם את הסרט בפעם הראשונה?
ת. עידין לא ראייתי אותו. אפללו לא כאן. אני מסוגל לראות סרט של' עם הקהל, אני סובל, אני מותה, אני מעודיף לראות אותו בשקט, באחונה. בפעם הראשונה שראיתי סרט משל' עם קהל, זה היה בכאן, כאשר הציגו את "מעסע לקתרה". את "מעס השחקנים" עוד לא ראייתי עד עצם היום הזה, בשלמות.

האם אין לך סקרן?
ת. ראה, כולם אומרים לי שהסרט מוצלח מאד, או אני מסתפק בכך. אני תמיד חושש שההצאה לא תיראה כפי שאני תיארתי אותה לעצמי, אני תמיד מוצא שגיאות, או אני מעודיף לא לראות.

לهم חחליות. העבודה עמו היתה הנאה צרופה. הוא איש נח וחביב, מעולם לא פגשתי שחkon כמו אותו. היה ראשון כל בקר על בימת הצלומים ויצא אותו אחרון. הוא היה כל הזמן בתוך הסרט והוא ח'ו אותו.

*
ש. מדוע הדרמות של סרני רגיאני בפרט דוברת צרפתית?
ת. במקור, הוא ציריך היה לדבר יווניתอลום רגיאני הגיע להסטרה חולה ולא היה מסוגל לזכור מואה. צילמנו את הסכינה כאשר אני נזחן לו הוראות ברמקול, אומר לו מה הגדיך וכי צד לווע. מאוחר יותר ניסתי לשלשות לו-דייבור, אבל זה לא עלה יפה. היה בו ממד טראגי כזה. הוא ככל הנראה ח'ו טראגדיה אישית ממשו מוחץ לסרט עצמו, אך שום שחkon יונוי אשר ניסה להתחזק עם הדיאלוג, לא הצליח לספק לקול את אותה העוצמה שיש לתמונה. לכן השארתי את הטקסט הצלפני שלו והוספתי הסבר שאומר כי זה ידי צרפתית שהגיע ליוון ב-1938 ונשאר שם. רציתי לשמר על השילוב המקורי הזה, שבקול ובאישיות של רגיאני. הוא לא הקיל את הטקסט מחדש באולפן. השתמשנו בקהלת שעשינו בזמנם הצלומים ואיש הקול הכרחי נאלץ לעמל קשה כדי להפריד בין קולו של השחקן לבין רעש הגלים שכמעט וכיסו אותו.

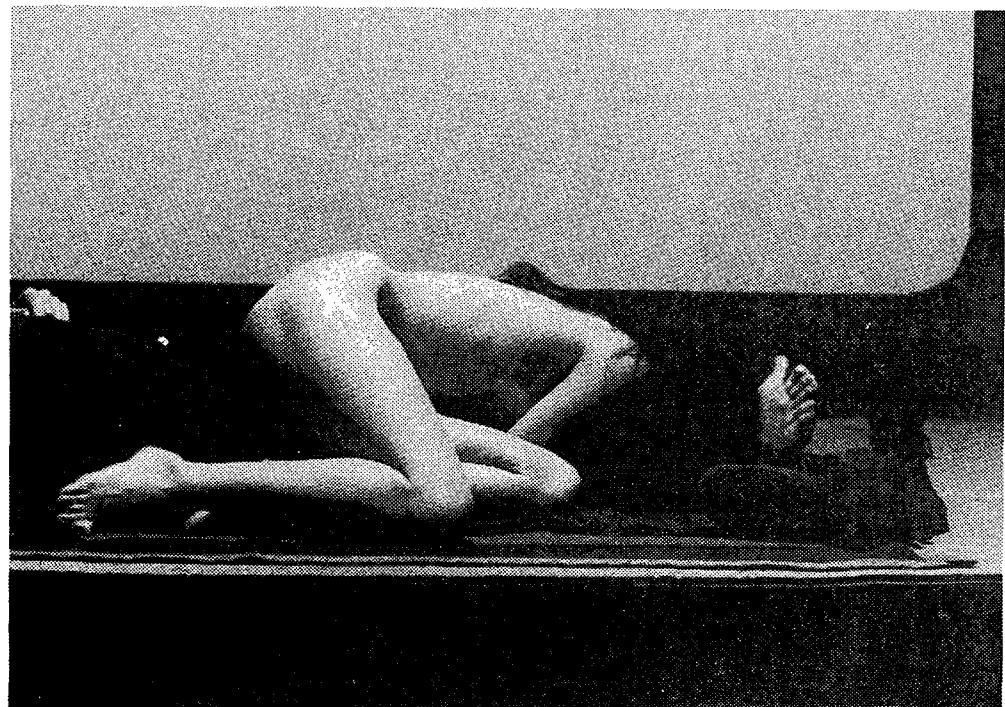
ש. ומה בקשר למאטשרויאני?
ת. הוא הקליט בעצמו את הדיאלוג ביוונית. הוא בא ליוון בתום הצלומים, עשינוchorot על ההיגוי ועל השפה, א懵ם לא הבין מואה מכל מה שדיבר אבל בהיותו ים תיכון, התגבר על ההיגוי למגרר לא רע. הוא היה חוזר על דברים שאני הייתה אמר לו כמו תוכי, ומה שמדהים, שהוא הצליח להכנסי רגש ונשמה בתוך מלים שלא ידע כלל מה ממשותן.

ש. איך התנהלה העבודה עם הבדוראים?
ת. מוכן שפחד. אלום יש מים מיסטוריה כלשהו בעבודתו של השחקן. קח לדוגמא את הנערה שמשחחת לפציג. בחיים היא בישנית מאד, אלום כשהיא משחחת, אין דבר שהוא מסוגל לעשות. קר גם מאסטרויאני, הוא טוענן. שביחסים הוא אדם בלתי מעוניין בחולטיין אבל כשחוא משחק, הוא יש שחקרים אלה. שאנו עושים שום. רושם בחיים, אולי משום שהמתק, וזה החיים שלהם באמת. ש. ובכל זאת, האם לא היתה סכנה בקריבת לדבורים?

ת. לא, משום שנזהרנו. למשל, בסכינה האחד רונה, כאשר הוא מעלה באש את הכוורות, העמדנו הרחק מהזריר, מחוץ לתחום הראייה של המצלמה, כוורות מלאות בדברים, שעה שהכוורות

מארצ'לו מאסטרויאני וג'ני רוסאה

נדיה מوروוזי

סוון ניקוייסט עם אינגרמר ברגמו

כאשר נערכה הבכורה העולמית של "הקרבן", היה הבמאי אנדרי טארקובסקי מאושפז כבר בבית החולים האmericאי בפריז וברור היה שישקויו להחלים ממחלה הסרטן אפסו לחלווטין. הרופאים אמרו הבטיחו לאפשר לו, במאמר אחרון, לצאת לפסטיבל קאן לקראות הקורת הסרטן, אבל בסופו של דבר הסתבר שהוא אינו יכול לעמוד אפילו בזאת. צוות השופטים בפסטיבל מצא לנכון בחור ב"המשימה" של רולאנד ג'ופה כסרט הרואו לדקל הזהב באותה השנה (1986).

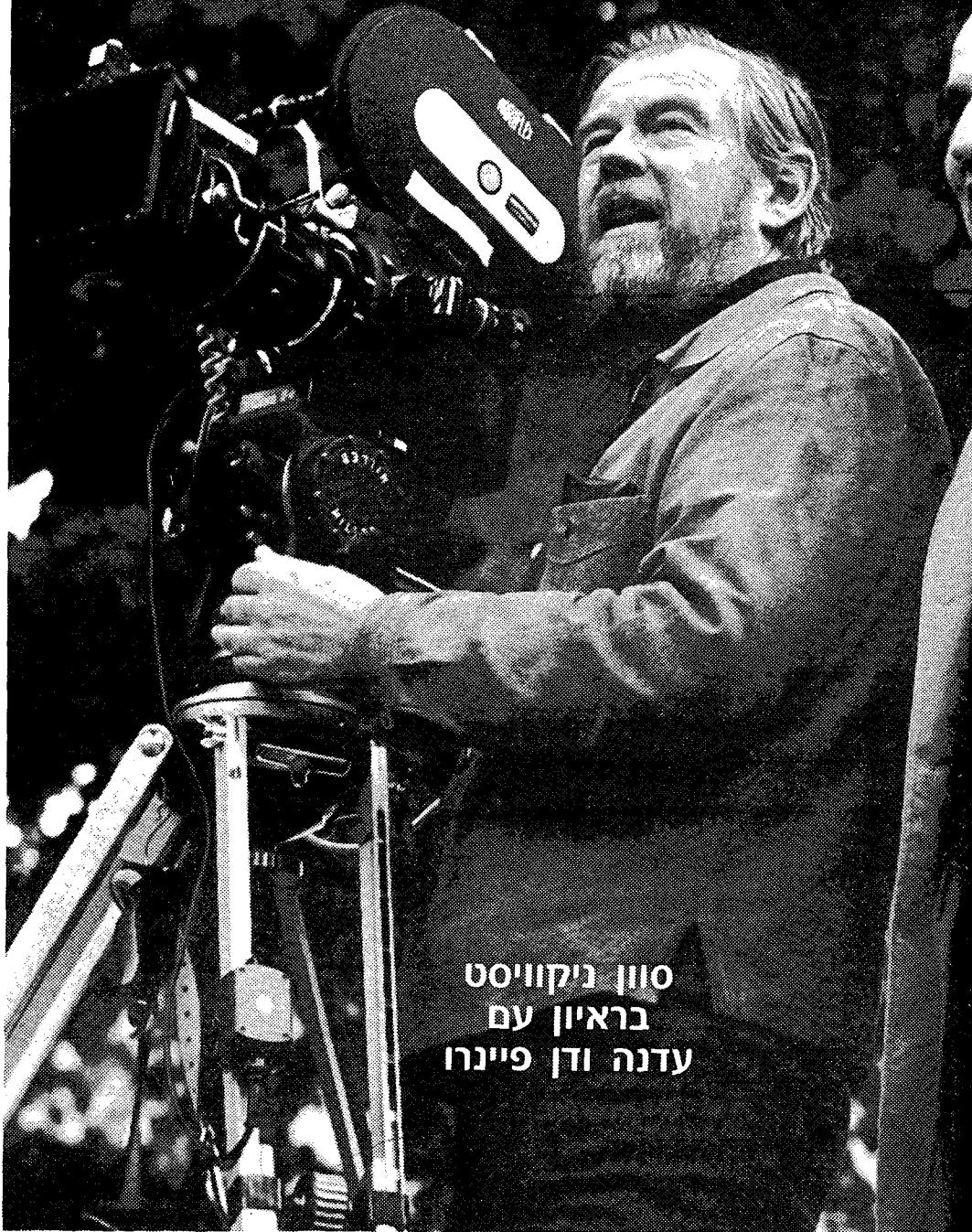
لتארקובסקי העניקו פרס מיוחד, שנמסר לידי בנו, שהגיע במיוחד לשם כך, ופרס נסף שבו זכה הסרט, על תרומתו האמנותית של מי שנחשב לאחד הצלמים הגדולים ביותר של הקולנוע, השודי סוון ניקוייסט.

ניקוייסט הובל בלילה האחרון לטcats חלוקת הפרסים, ולמחרת בבוקר העניק לנו את הרואיון הבא.

ש: באיזה שלב התחליה מעורבותך במרת של טארקובסקי?

antan: עבדתי על סרט אחר בLOTS אנגלם, בזמן שאנשי טארקובסקי חיפשו אחרץ צילום, והוא עצמה רצה לשוחחathi עלי הסרט. הוא מבון הדיף שאיה פנו לשנה להכנות, אבל לי היו כבר חווים החותמים. נפגשנו לפני שנתייחס וויפשנו אותו צילום יחד עם הצורות. נפגשנו שוב באפריל, שנה אחריך, והתחלנו לצלם. נראה לי שההיה מספקן. אני מבין שכראש יש להם את האפשרות לדבר על סרט שנה שלמה. איי חשב שהצלם והבמאי רוצים להזכיר אחד את השני כל כך טוב, עד שהם ימут הופכים לאדם אחד. גם אני בערך אוחब להתכוון לצלומי סרט, אבל נראה לי שהקופה ארוכה כמו שנה הפכה את העניין למסוכן ממש שתהה מתעייף עד לפני שהיא מתחילה לצלם.

תאורה שודית

ויל ניקוליס
בראיון עם
עדנה ודן פינטו

ש: האם זה היה קשה במקורה הווה?
ת: זה היה שונה. בהתחלה והיה אולי קשה.
טארקובסקי יש סגנון שונה ויחודי. ככלנו יודעים שהוא מודח. סרט כמו "אנדרי רובלב" הוא אחד הסרטים הנפלאים שראיתי מבהינה חזותית. הוא רוצה עבד כמו האמריקאים ש��וצצים וקוטעים. אני אוהב את זה מאד, אבל עידין קשה לבוא משיטת צילום קובנציאנאלית ופושט להשתנות. וזה לוקח זמנו.

ש: תקופת ההתגלות הזאת נמשכת כCCCCCCCCCCC שנים?

ת: טארקובסקי, כאמור הסרט וככותרת התסריט, ראה וידע לבדוק מה הוא רוצה. לי הייתה את ההשראה שלי. כדי ששתי נקדמת המבט ייפגשו, דודוש זמן רך של שיותחוות הזרות ונישנות, וגם אז עומד הדבר למכבב בתקופת הצילומים. אבל ברגע שקהלתי את הסגנון שלו, לא היו לי יותר בעיות. התחלתי לאחוב את זה.

כל שאני מזדקן כך אני מכיר בחשיבותם של אמצעים אמנותיים וטכניים, אבל מרכיב החסמים האנושי בין אנשי הצottaות הוא הדבר החשוב ביותר. חשוב לדעת איך לעבד עם אנשים.

ש: וזה אומר שהייתם צריכים לצילם שנית חלק מונענויות הראשונות?
ת: כן, אני חשב שכך עשינו. לא יותר מאתה או שניים.

ש: היו לכם הרבה יוכחות בזמנם העבודה?
ת: ובכן, אתה יודע, כשהשכל נגמר כל כךיפה, אתה גונטה לשוכוח דבריהם מן הסוג הזה. בווואי שהיו לנו יוכחות. לעיתים יוכחותם קשים. אבל הוא לנו יותר קשיים עם מוג האוויר, היהו וטארקובסקי לא היה מעודו בשווידה. חלקו הדול של הסולט מתרחש בלילה. היהו שוקטם מארד עבורי, יש לנו אוור בהיר ומוחך מאד בלילה. וזה היה ממש כאילו כך רציתינו שיהיה כתוב בתסריט – נשנתמש באור הוה, שלעולם לא יהיה כבד או חשור. אבל טארקובסקי רצה אויר כבד וחושן לחולטן. זו הייתה בעיה בהתחלה.

ש: והאם אתה חושב שהגעתם למערכת יחסית קרובה כל כך עד לפני התחלה הצלומית?
ת: עד כמה אני יכול לשפט, נראה לי שכן. עד שמתוךilmim הצלומים יש הרבה מאוד מהזמנויות להפגש בערבים ובכילות, להפש אתרי צילום ביחס.

כל אותה תקופה עבודה הינו ביחס.
ש: למשך כמה זמן?
ת: לא יותר מ-45–50 ימים. זמן רגיל. אבל היו לנו קשיים עם מוג האוויר. כל אחד יודע ממש כל חדש מאוייתה לנו יודע שגודלה היא ארץ מאוד משעמתה. יש בה או שלג או שמש. אבל ממש כל חדש מאוייתה לנו משמש בשפע והוא בדיק מה שלא רצינו – אוור בהיר וחוזק שלא מתאים לסיפור כללו. הינו ערים רבים ל训ומן לפניו הירוחה בארבע, או לנו מושך היום ולשוב לצילומים בשבע עבר. בסופה של דבר, החודש המואר הוה ת קיש את כולנו. ש: וזה לא לך לפקח יותר זמן מתקופת צילומים

ממושיעת?
ת: כן, וזה די מודיע. את כל סרטיו ברגמן שעשיתי, חוץ מ"פאני ואלבנסנדר". צילמתי במשך כ-42 ימים. "סונטה שת'יר" צולם ב-35 ימים, אבל במקורה הוה

הצottaות עשה חזרות לפני תקופת הצילומים?
ש: האם הייתה מעורב בהחלה על אתרי הצילום?
ת: לא. וכל הוחלט עד לפני השאגה. אבל הבחירה הייתה נהורת. וה לא בדיק האי שבו ח' ברגמן, טארקובסקי צילם בא' קצת יותר מרוחק, אבל הנוף והטבע דומים.

ש: הרחוב שבו צולמה סצינת ההתרעות הוא אותו רחוב בו נרצח ראש ממשלת שוודיה, אולוף פאלמה, נכון?
ת: כן, אבל הסצינה צולמה שנה לפני הרצח. זה פשוט צירוף מקרים.

ש: יש הרבה צירופי מקרים בסרט: רצח פאלמה, הענן הרדיואקטיבי; נחזר ליחסים עם טארקובסקי. האם הם היו שונים ממערכות יחסית שפתחת עם אחרים?

ת: אוף המערכת די תלי בך עצמן, אם אתה יכול לשוכח כל מה שאתה חשב על יוקרה, אם אתה יכול באמת לדון בתסריט, להבין אותו, אם אתה יכול להגיע להגעה מלאה עם הבמאי בדבר האלמנט החשוב בתסריט שיראה גם על המסק – אם כר, הכל בסדר, אבל לפחות מודע קשה לשוכח כל מה שאתה יודע ענייני מעמד ו Yokra. לנבי שיעבדתי עם כל כר הרבה במאמים היתי אומר שקדם כל ייש לחת ל' ארבעה עשר יום. על מנת לאמץ את נקודת המבט והמחשה של הבמאי. אז בדרך כלל יש לי שבוע שבועיים של קשיים, לא טכניים אלא הסתגלותיים.
כל שאני מזדקן כך אני מכיר בחשיבותם של אמצעים אמנותיים וטכניים, אבל מרכיב היחסים האנושי בין אנשי הצottaות הוא הדבר החשוב ביותר. חשוב לעבד איך לעבד עם אנשים.

סוזן ניקויסט עם הבמאי ברגמן ושותקיי "אחרי החזרה"

ת: היו סיבות שונות. בלתי אפשרי להבטיח שבית
ישראף יוכל לבדוק בעשר דקות, שהרוח נשוב
בדוק המקומם הנכון ושהמשמש לא תורה. חוץ מזה,
היתה לנו תאוינה עם אחת המצלמות שהפסיקה לעבד
באמצע צילום הסצינה. היה מאד קשה לצלם שוב
כיוון שבניה מחדש של הבית היה מאד יקר,
היה צריך להאריך את חווית השחקנים וכור. כיוון שלא
רצינו שימוש התעוררנו שוב בשתיים לפחות בוקה,
ואזילמנו שוב בארכע אחורי שלוש ארכע chorot.
המשמעות היה מעוננים כמו שרצינו, וקצת לפני סוף
הצילומים יצא המשמש החוצה. הבנו שאין אפשר
תנו להפסיק. בסופו של דבר, נוצר אפקט נפלא, כיוון
שהعشן עולה מעלה וודרכו חזרה. אור המשמש היוצר
צללים מוזרים על כר הדשא – רגע קסום. אני אוהבת
את זה, אבל אולי אנשים אחרים לא מבחינים בזה.
ת: עד כמה אתה נכם אל תוך התסריט ומantha
במיוי הסצינה מתחילה ברגע בו אתה מציב את
המצלמה במקומה ומתחילה להרגיש את המקום, את
מוג האוויר ומסתובב בו עם השחקנים. לדעתי, אז
אתה יוצר.

ש: האם במאית מחייבת הבניה וניתותם. הבמאי והצלם
חייבים להסתדר ביניהם על מנת להשיג תוצאה
טيبة. אניחוש שהבנה היא דבר מאד חשוב,
אחרת אתה נע מסרטן, מנסה להשביע את רצון
כולם, וזה עניין לא מספיק. אתה צריך להבין מה
אתה מצלם.

ת: כן, לעיתים קרובות. כשצימתי את "ילדה יפה"
אמנות?

ש: הסרת מלא הערות לגבי מזבבו הטריאני של
העולם המודרני, מעין נבואות שחורות. האם הרני
שת בך במלחך הצלילומי?

ת: לא ממש. הוא כל כך הרבה בעיות טכניות
לפתור. אבל זה סרט שבו אתה חייב לגורם להקל
להסתובך בספר. וזה לא סוג הסרטים בהם אתה צופה
בנינותות ואומר עליהם אחר כך שהם "הו יפים".

ש: האם הרגשتك בעבודה, שהסרט הוא מין
צואואה?

ת: אולי, בדרך מסוימת. אבל טריאנסקי לא היה
חולה כלל בעית העבודה, הוא היה מלא אנרגיה.
ש: עד כמה מדוקאות היו ההוראות שקיבלת?

הטריאנסקי ציריך לך את ה"פרירים"?

ת: לא ממש. אני לא כל כך מאמין בציורים האלה.
בימי הSystemService מתחילה ברגע בו אתה מציב את
המצלמה במקומה ומתחילה להרגיש את המקום, את
מוג האוויר ומסתובב בו עם השחקנים. לדעתי, אז
אתה יוצר.

ש: אתה מתוכנן לכך שיש אילתרורים סמטר?

ת: אה, כן, יש הרבה אילתרורים. אם לא היו
מרוציים מיקום הדברים או מהnof והרגשו שהם לא
משתלבים עם השחקנים או מצב הרות, היינו עזברים
לאחר צילום אחר. מאד הכרחי להיות פתוח לשינויים
מהסוג הזה.

ש: אני מבין שהייתם צריכים לשדרוף את הבית
פעמים. למה?

במצלמה וגם להפעיל אותה. אני חיבכֶשְׁהַהִיא לֵעֹזֶר
לשָׁמֶן כָּךְ. צָרֵיךְ אָדָם מַאֲגָדָם מִסְרָם עַל מִנְתַּשְׂזִוִּי
כָּסָא. הַצּוֹתָה נָעֲשָׂה כֵּל כָּךְ גָּדוֹל.

שֶׁ: האם צוות כל כֵּךְ גָּדוֹל הוּא הַכְּרָחִי?
תֶּ: לא. עֲשֵׂינו מַסְפִּיקָּסְטִים עַם שְׁמַנוֹה-עַשֶּׂר
אֲנָשִׁים בְּלִדְךְ. אֲכַל סְרָטִים מֵאַדְשָׁנִים.

שֶׁ: אֵיךְ בָּאָמָת הַצִּלְחָה לְעִבּוֹד בְּאַמְּרִיקָה לִמְרוֹת
הַאַינְגּוֹדִים?
תֶּ: וּבָנָנוּ, אַנְיִי חֲבָר אִיגּוֹד. עֲכַשְׂיוּ כָּבֵר לֹא קָשָׁה לְיִ
לְאַהֲסַתְכֵל בְּמַצְלָמָה בְּשַׁעַת הַצִּילּוֹם. אָפָּשָׁר לְהַתְּרִיכָה
גַּם בְּתָאוֹרָה.

שֶׁ: האם סְרָטִי בְּרָגְנָמָן שְׁטוֹכָנָנוּ לְטַלְוּזָוִיהַ צְוָלוּמוֹ
אַחֲרֵת מַהְאָרְדָּרִים?

תֶּ: כְּשִׁצְלִימָנוּ לְטַלְוּזָוִיהַ הַיְנוּ חַיְבִים לְזַכַּוָּר
לְהַיּוֹת חַרְבִּים, כַּיוֹן שְׁהַמְּסָךְ הוּא כָּה קָטָן. לֹא הָיו
הַרְבָּה צִילּוֹמָרִים. אֲכַל אַחֲרִיכָה, בְּהַגְּדָלָה, הַתֹּצְאָה
הַיִתָּה נְוֹרָאִת. הַפְּרִיסִים" נָחַתְּמָה מִכְלָמִינִים כַּיוֹנִים
וְהַתְּרִגּוּם הַזּוֹכָבָן עַל פִּנֵּי הַשְּׁחַקְנָה. וְהַשְּׁהָוָה. שְׁחִיּוּבִים
לְדַעַת קוֹדֶם - האם סְרָטִי עַזְמָה לְהַיּוֹת מַוגְדָּל בְּעַתִּיד.

שֶׁ: תְּמִגּוֹנָתָה מַחְיִי נִישָׂוָאִין" או "פָּאַנִּי וְאַלְכְּמָנְדָר"
צְוָלוּמוֹ לְקִילְוָנוּ או לְטַלְוּזָוִיהַ?

תֶּ: לְשָׁנָהָם. אֲכַל יַדְעָנוּ אֶת זֶה מַרְאָשׁ, וְכֵל
הַאַלְמָנִיטִים הַוְתָּאמָו לְמַטְרָה. זֶה מַה שָׁקָשָׁה. לְטַלְוּזָוִיהַ
אַיְאָפָּשָׁר צִלְמָן צִינָוֹתָה שְׁחוּכוֹתָה מִדִּי בְּגַלְלָן נִגְוָדִי
הַאָוֹר וְהַצְּלָל, צָרֵיךְ לְהַשְׁתָּמֵשׁ בְּתָאוֹרָה רַכָּה. מִצְדָּשָׁנִי,
עַל מִסְקַן הַקְּלוֹנוּעַ, אַתָּה רֹצֶחֶת הַנִּגְדוֹד הַזָּה.

שֶׁ: מַה אַתָּה עֻבוֹד עַכְשִׁיוֹ?
תֶּ: הַפְּקָתָה "הַקּוּרְבָּן" מִסְתִּימָתָה, וְאַנְיִי עֻומְדָה לְעַצָּת
לְחַפֵּשׁ יְחִיד עַם פִּילְּ קָאָפְּמָן וּסְולְ נִזְנֵץ אֲתָרִי צִילּוֹם
לְסְרָטִי הַמּוֹבָסָן עַל "הַקְּלָות הַכְּבָתִילִי" נִסְכָּלָת שֶׁל
הַקְּיּוֹם" מִתְּמָלֵן קוֹנְדרָה.

שֶׁ: האם בְּרִצְוֹן לְהַמְּשִׁיךְ בְּנִסְיוֹנוֹת הַכִּימָיו שְׁלָךְ?
תֶּ: עֲשִׂיתִי זֹאת כִּמָּה פָּעָמִים. הַחֹזְאָות לְאָהָיו
מוֹהָרוֹת. יָשַׁרְקִיט עַל הַפְּרָקָק אֲכַל הָוָה עַל הַפְּרָקָק
כְּבָר עַשׁר שָׁנִים וְאַנְיִי לֹא גַּעֲשָׂה יוֹתֵר צָעִיר. כְּשִׁישָׁ לְךָ
סְרָטִים מַעֲנִינִים לְאַלְמָן לְדֹחוֹת אֲתָם, וְגַם לְגַיִיסָּה
כָּסֶף לְסְרָטִי מַשְׁלָךְ וְוּשְׁמָה הַדּוֹרֶשֶׁת מַאֲבָקָק. בְּכָל
מִקְרָבָה, הַיִתְּהָרְצָה לְעַשׂוֹת סְרָטִי בְּעַצְמָאִי, וְלְסִפְרָה
סִפְרָה בְּעוֹרְכוֹת מַצְלָמָה עַם מַעַט מִלְמָדָה כָּל הַאַפְּשָׁר.
בְּסְרָטִים הַאַלְמִילִים הַוְשָׁגָה הַמְּתָרָה הַזָּה. הַיִתְּהָרְצָה
לְהַיּוֹת מַסְגָּל לְיִצְרוֹ מַשְׁהָוָה כְּמוֹ לְאַנְגָּן או סְטִילָר.
לְהַעֲבֵיר סִפְרָה לְאַלְמִילָה הַמְּדוֹבָרָה.

שֶׁ: האם אַתָּה חֹשֵׁב שָׁם תְּעַשֵּׂה סְרָטִי תְּהִיא
מוֹשְׁפָעָמָל הַכְּבָמָאִים אַתָּם עַכְדָּת?
תֶּ: אַנְיִי חָרְשָׁבֶשֶׁן. אֲכַל נָרָאָה לִי שָׂזהַהִיא נָהָר
לְיִשְׁמַשְׁ מִהְלָלָה מְכֻלָּם. אַמְּ אַתָּה לְיִזְהָרָה
הַנְּסִינוֹתָה הַלְּלוֹן מְעַשְׁרִים אַתָּה. בְּסִפְוּ שָׁלֹשׁ דָּבָר, לְאַ
לְוָמְדִים אֶת הַמְּקֹצְעָה הַזָּה בְּבַיִת-סִפְרָה לְקוֹלוֹנוּ. חִיבִּים
לְזַאת לְשָׁתָח וְלְלִמּוֹד מִן הַעֲשֵ׊יהָ. ■

לְמִדְתִּי עַל הַרְבָּה צִירִים שָׁוֹנִים. כְּשִׁצְלִמָּתִי אֶת
"סְוָואָן מַאוֹהָבָ" דִּיבְרָנוּ כֵּל הַזָּמָן עַל אַמְנוֹת פָּלְשָׁטִית.
אֲנָחָנוּ לֹא מְנָסִים לְהַשְׁמִיךְ אֶת דָּרְךָ הַצִּירִים. אֲנָחָנוּ
פְּשָׁוט שְׁוֹאָבִים מִמֶּן הַשְּׁרָאָה.
שֶׁ: האם אַתָּה מַאֲמִן שְׁלַבְלָ צְלָם הוּא
אַתָּה?

תֶּ: אָחָד הַדְּבָרִים הַחֹשְׁכִּים בַּיּוֹתְרָה לְצַלְמָם הוּא
הַכְּבוֹלֶת לְשָׁנוֹת אֶת סְגַנוֹנוּ מִסְרָט לְסְרָט. אַחֲרָת הוּא
סְתִּים מַשְׁחָק. אַנְיִי הַרוֹוחָתִי בְּכָךְ שְׁהִתְהַהֵּה לְיִזְהָר
לְעִבּוֹד עַם הַרְבָּה בְּמַרְאֵת סְרָטִים שָׁוֹנִים. אַנְיִי
לֹא אָהָבְּ הַתְּבִיעָתָה עַל סְגַנוֹנוּ מִסְרָטִים - דָּרְמָתִי או
קוֹמִי. אַתָּה נָכַנס לְשִׁגְרָה.

שֶׁ: האם רָאִיתָ את "רְגַשְׁתָּי" שֶׁל וּדְוִי אָלְןִי?
תֶּ: כן, בּוֹזָאִי.

שֶׁ: האם רָוָה נָרָאָה לְךָ שְׁאַתָּה צִילָמָת אֶת זֶה?
תֶּ: כן. אַנְיִי זָכַרְתִּי אֶת זֶה בְּבִירָוֹת. דִּיבְרָתִי עַם אַלְןִי
וְהָוָה תִּקְאַת הַעֲבָדָה שְׁעַבְדִּי יְחִיד עַם גּוֹרְדָּן וּוּוֹלִיס.
אַיְנִי רֹצֶחֶת לְוֹמֶר שְׁהָוָה הַעֲטִיק מִנִּי, אֲכַל אָפְּשָׁר
לְהַבְּחִין בְּהַשְּׁפָעָה. מַחְווֹה מִסְרָטִים לְאַינְגְּמָר עַיִ"י אַלְןִי
וְלִי עַיִ"י וּוּוֹלִיס.

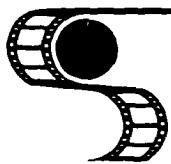
הַיִתְּהָרְצָה לְהַיּוֹת מְסֻגָּל לִיצְרוֹ מִשְׁהָוָה כְּמוֹ לְאַנְגָּן או סְטִילָר — לְהַעֲבֵיר סִפְרָה לְאַלְמִילָה הַמְּדוֹבָרָה.

שֶׁ: האם יִשְׁכַּל בְּנִילָה בֵּין צִילָם סְרָט בְּאַירָוֹפה לְבֵין
צִילָם הַפְּקָתָה אֶמְרָקָאִית נְדוּלָה?
תֶּ: בּוֹזָאִי שִׁשְׁ. אֲכַל אַנְיִי מַוְכוֹן לְכָךְ עוֹד לְפִנֵּי
הַהִסְרָתָה. הַאַמְּרִיקָאִים רֹצְחִים - לְעַשְׂוֹת הַכְּלָמָה,
מִסְיָבָה זֶה הַמְּצָלִים הַרְבָּה צִילּוֹמִים עַזְמָדִים
לְקַצְצָן בְּלִי לְהַסְּתָּכוֹן. בְּאַירָוֹפה מַתְּכַנְנִים אֶת הַצִּילּוֹמִים
כָּךְ שִׁיכְלָלוּ בְּתוֹכָם גַּם "קָלְזּוֹ אָפָס" וְגַם שָׁוֹטִים
אֲרוֹכִים. זֶה הַהְבָּל הַגְּדוֹלָה, הַגִּישָׁה. הַדְּבָרִים נְרָאִים
כָּךְ הַיּוֹת וּכְמִיהָה הַדָּרָאִים שֶׁל הַתְּعִשְׂיָה בְּאַמְּרִיקָה
הַיּוֹוֹרְכִים אֶת הַסְּרָטִים הַמְּפִיקִים וְלֹא הַבָּמָאִים. אַלְהָ
נִזְקָקָוּ לְהַרְבָּה חֻמְרָה עוֹדֶף עַל מַנְתָּ לְתַקְנָ טְעוּוֹת
שְׁבָחִיתָוֹק הַמְּהַיִהּ.

שֶׁ: האם אַתָּה יִכְלֶל "לְפָנֶק" אֶת עַצְמָךְ סְרָט בְּעַל
הַקְּצִיבָּן גְּדוּלָה?

תֶּ: בּוֹזָאִי, כֵּל מַבּוֹשָׁר נִזְנְוָן לְךָ. זֶה עֹלָה יוֹתֵר
אֲכַל הָמָס מְאוֹשְׁרִים לְעַשְׂוֹת הַכְּלָ. אַיְן דָּבָר שְׁקָה מִדי
עֲבוּרָה, הַמִּתְּמִיד אָוֶטְמִים.

שֶׁ: האם אַתָּה שְׁנִזְרָת הַיּוֹאָה יוֹתֵר מִסְחָרִת?
תֶּ: כן, בּוֹדָאִי מִסְוִיָּתִים. לְרוֹב הַדְּבָרִים תְּלִוִּים
בְּאַגְּדוּלִים הַמְּקֹצְעִים. לְמַשֵּׁל, אַנְיִי יִכְלֶל גַּם לְהַסְּתָּכוֹל

תכנית ספטמבר-אוקטובר 1987

נושאי החודש:

1. מסרטי הבמאי אוטורה סקולה –
בחסות המיכון האיטלקי לתרבות
2. **07 שנה להבימה** –
עובדים קולנועיים למחוזות שהוצנו ב"הבימה"
3. **הקרנות מיוחדות**
מסרטי קלוד בר
סרטים חדשים באורךין
ערב פרד אסטר
סרטים ישראלים – סרטים לצרכו של שייקה אופיר
סרטים מפסטיבל חיפה.
הטראילוגיה של אנטונינו
הקרנות טרום בכורה

מתוך "יסורי זאנדרק"

תיאטרון וקולנוע – 70 שנה ל"הבימה"

בשנת 1918 המשורר הרוסי הסימבוליסטי, אלכסנדר בלקוב כתוב מכתב לידיו: "אין לי דבר מה חדש מוכן עבור מסך הקולנוע, אך לא פעם אחת חשבתי לכטוב עבורה הקולנוע. מכל מקום חשתי תמיד שעל הקולנוע למצאה טכנית חדשה משלו. לדעתך לקולנוע אין שום דבר ממש" תר' עם התיאטרון, אין הוא מתחירה עם התיאטרון וכמיין התיאטרון והקולנוע אינם יכולים להrosis זה את זה. הוויכוחים שהיו אפננטיים פעמי אודות קולנוע ותיאטרון נראים לי מaad בלתוי מזיאות" ים. מאו ומתריד אהבתך את הקולנוע כפי שהוא".

הוויכוח תאטרון מול קולנוע העסיק ועדין מעסיק תאורטיקנים ומבקרים 70 שנה לאחר דבריו של בלקוב. לא גנסה לסכם ויכוחים תאורטיים. ברור שקיימת השפעה הדדית בין תיאטרון וקולנוע כמו בין שאר המדיהומיים האמנותיים. מחזות תיאטרון ובית עוזבו לקולנוע והחodus בעקבות שנות השבעים ל"הבימה" אנו מקרים מבחר סרטים שעוזבו על פי מחוזות שהועלו בעבר הרחוק והקורוב על קרשי התיאטרון הלאומי. חלק מהסרטים (כמו למשל "האחים קרמזוב") הם עיבודים לרומנים שמשו בסיס למחזות שעמדו על הבמה.

מסרטים הבמאים אוטורה סקולה בראשית אוקטובר עלה בארץ סרטו האחרון של סקולה: "המשפחה". הסרט נמשך בשתוּף עם מכון התרבות האיטלקי ממקמים סדרה מסרטיו של הבמא.

חלק מן הסרטים הובאו מוחלט במיוחד לאורכו זה. אנו מודים למנהל המכון האיטלקי לתרבות, פרופ' רפטו ולשאור עובדי המכון על שסייעו לנו בהכנות תכנית זו.

מאמר נרחב על סקולה מופיע במסגרת המאמרים בכתב העת.

הקרנות מיוחדות

במסגרת החקנות המיוחדות מצאנו לנכון להפנות תשומת לב החברים לסרטים הבאים:

- * לרוגל הקרן הסרט "ז'אן דה פלו-רט" בכרמיו של קלוד ברוי, יקרין הסינמטק מספר מסרטיו של קלוד ברוי וביניהם שניים שיובאו במיוחד מחרול "מזל טוב" ו"הקולנוע של אבא" בשתוּף עם מרכז התרבות הצרפתית.

- * ערב לאצרו של פרד אסטר ובו יוק-רנו הסרטים: "הזמן למלחול" ו"יכובע צילינדר".

- * סרטים מפסטיבל חיפה. שמota הסרטים יפורסמו בעיתונות ועלلوحות המודעות. תודה לשינמטק חיפה ולנהנלה הפסטיבל על השאלה הסרטים לשינמטק בת"א. הפרטולוגיה של אנטונוני – בהמ"שך – החודש יוקרנו הסרטים: "אונטורה", "הלילה" ו"ליקוי חמה".

- * עם סגירתה הגליל נודע על פטירתו של שייקה אופיר ז"ל. הסרטים יקרין החדש שנים מן הסרטים בהם השתתף כחכנה לקרה רטראנספקטיב מהלא של כל הסרטים בהם השתתף. החודש יוקרנו: "הגן" ו"אבו אל בנאת".

תודה לעיל מונק ואביגיעם חוף מסינמטק ירושלים

יום שני 7.9 MON

**19.15 סרטים קצרים של צ'פלין
SHORT FILMS OF CHAPLIN**

THE COUNT

1. הרוזן (1916) צ'פלין מתחזה לבן אצולה בסרט בעל אחד מקטני הפטנטומימה הפיננסית ביותר שלו. (20 דקות)

THE VAGABOND

2. הנודד (1916) צ'פלין בדמות הנודד הנוגעת לבב, מתחאה בענורא שהחטפה ע"י צעירים. נפשם של השנאים נקשרת אך הם אלצים להפוך לאחר מכן לשאהה של הנערה מוצאת אוטם. (21 דקות)

THE FIREMAN

3. הכבאי (1916) צ'פלין הוא נהג רכב כיבוי, שנערתו נלכדת בתוך האש הוא נכנס להצלה. (22 דקות)

(1916)

4. מאחוריו הקלעים BEHIND THE SCREEN (1916) צ'פלין נמצא מאחוריו הקלעים באולפני הסרטה שעاه שמצלמים קומדיות. (10 דקות)

(1916)

5. לילה בהצגה A NIGHT AT THE SHOW (1916) צ'פלין בשני תפקידים: באחד הוא ג'נטמן מכובד ובסני הוא מופיע לתזמורות בשעת הופעה. (19 דקות)

21.20 גן השיש

GARDENS OF STONE

Francis Coppola

במאי: פרנסיס קופולה
שחקנים: ג'ים קראון, אנג'ליקה יוסטס, ג'ים אבל ג'ונס
סרט שני של קופולה העוסק במלחמת וייטנאם, כפי שהיא נראית בעיניהם של חילילום ותיקם, סוס קרבנות אשרו לוויתם קברות עצבה. גיבורו הבהיר חילילום מעמיד לדורותיו בדורותיו אחריו – למרות שהוא אכן מעמיד במלחמות של מלוחמות זו. את מוטיב הדרמה מספק אחד הטירותים בין של חיבור ויקיר לעור פימיה של מלוחמת קוריאיה ואת המוטיב ההורגני מספק מערכת היחסים של הגיבור עם עיתונאית הנמנית עם מתרנדיה הפיעלים של המלחמה. (111 דקות. הקורת טרום בכורה).

יום שלישי 8.9 TUE

APPLAUSE

19.15 תשואות (ארה"ב 1929)

במאי: רבן מאמוליאן

שחקנים: הלן מורגן, בין פירט, ג'ק אמරאן
סרטו הראשוני של אמפוליאן ("המלכה קריסטינה") צולם ברוחנית כהופכת הסרט המודבר. נחשב מהפה כי אז מבחינת שימוש בקול ובמצלמה. זהה מלודז'יה על סינויה של אשה, מלכט בורלסקה לשעבר, למונע מבתה להפוך לחשפנייה. (87 דקות.anganlite לא תרגום)

כל הסרטים מלאוים בתרגומים לעברית
אלא אם כן מצוין אחרת בתכנית.

ספטמבר

1987

SAT 5.9 שבת

20.00 אח מוככב אחר (ארה"ב 1983)

THE BROTHER FROM ANOTHER PLANET

John Sayles

שחקנים: ג'ין סילו, טום ריט, קרולין ארון
חלילית מותסקת על חמי הארץ בניו יורק וממנה יצאו נסוע שחום ער. החזיות האודומה לאחחים החברים בין השכונה אלא שהוא אינו יודע את השפה והמנגינות לעמota את האות במגע קסם שכערתו הוא מצליח לתקון משחק וידיאו, לרפא חולמים ולהשלים אייררים. דמיונו לנבי השכונה מאפשר לבמאי מבעוד לעולם הסגור של הגטו ולוחץ מבצעו להגדיר הבלתיות את הצבועות החברתיות. קומדייה בידנית שבאים ג'ין סילו ("ישובם של שבועה מסיקוקום") מהבולטים בחבורת הקולנוענים העצמאים של ניו יורק. (110 דקות).

22.00 מציצים (ישראל 1972)

Uri Zohar

במאי: אוור זוהר
שחקנים: אוור זוהר, אריך איינשטיין, מונה זילברשטיין
סרט אחד הוא שכוגן הנמל בת'א – אוור שהה אב במשפחה על אוור זוהר – תוך כדי סיור על ידיות של שנים מתחשי האזרע שטרם התברגו לחלוון. אוור זוהר הרוק ואריק איינשטיין, זמר הפופ הנשי והמתוסכל.

SUN 6.9 יום ראשון

19.15 הגן (ישראל 1977)

Victor Nord

שחקנים: שייקה אופיר, מלני גרפייט, טוביה טביב
אדוה רבת סמלים פרהפרה על סיפורי ג'ען. אל גן עצי פר בלב יישלים נמלת גורה עירומה מפחד ברוחים המוסים לאגונה. התקן בעל הגן חשוב שההשנה העלונה שלחה מלאך לגן. (90 דקות).

21.00 בארי לינדון (בריטניה 1975)

BARRY LYNDON

במאי: סטנלי קובריק

שחקנים: ריאן אוניל, פטריק מגן, מריסה ברונקס
אחד הסרטים המוכרבים והאישיים ביותר של קובריק. זהו עובוד של הרמן של תאקר המתואר את הופתוקאות תוי בחור אחר במאה ה-18. זהו סרט עשיר מאד המשחרר את יצירתיותם הברטניים כגיינסבור או קוונטניאל. (187 דקות עותק חדש)

עם סיום שעון הקיץ נא תשומת
לבכם לשעות ה الكرנה.

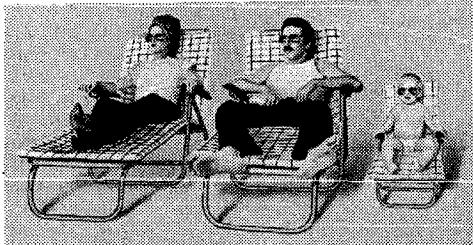
21.00 מים/גנגס (הוזן/צՐפָת 1985)

RAISING ARIZONA

במאי: ג'ואל כהן

Joel Cohen

שחקנים: ניקולס קיג', הולי האנטר
במאי: ג'ואל כהן
היא. הוא אדם פתוח ולא אלים, ולכן הוא נטפס ע"י המשטרת כשהוא מבצע שוד. באחת מ"ישובות" בית הסוגור הוא מתהבר בשירות, איזויה, וזה נעצם עם שחרתו. הוג משליח לילך, אך בגלל עקרותה של איזויה, מחליט לחזור לטינוק שנולד והוא - למלייר, התינוק החמוד מוביל אותו לשורת של צרות והרפתקאות... ג'ואל כהן (רכישות פשוטות)וצר קומדיות קריין שהבקשות כינמה אוטו ("סיטים מגאנזין") ו"שערוריית" ("סינקרוביון"). (100 דקות. אנגלית תרגום לעברית)
ירפתיות. טרומ בכרה)

SAT 12.9

20.00 ז'יל וג'ים (צՐפָת 1961)

JULES ET JIM

Francois Truffaut

במאי: פרנסואה טריפו
שחקנים: ז'אן ז'ור, אוטוקר ורגר, הנרי סר
טריפו
שלוש לילאותיו השלישי של פרנסואה טריפו עוקב אחר ז'יל וג'ים' משרטט סייפור אהבה מרmantוק בקהלנו. ז'יל וג'ים' הנשrix כמעט עשרים שנה, בין קתרין לבין ג'ים' הצרפתי וה'יל' הגרמני. (105 דקות. צרפתית, תרגום לעברית ואנגלית).

21.45 21 ליקוייד סקאי (ארה"ב/קנדה 1983)

LIQUID SKY

Slava Tsukerman

במאי: סלאבה צוקרמן
שחקנים: אן קרולסל, פאולה שופד
חלילת דיזיה נוחתת בלב מנהטן על גג פנטהאוז של הדוגמנית דונטורה. שוכנתה אחר גברון ונשים כאחד. היוצרים גרעילים החיצין מעינויים בחומר הקימיקי הינווצ' במוח אדם בעת אורךמה ולארה הזוקת היוחאי לורדים. דירתה של מרגרט מתאימה לצרכי הפולשים בהיותה מרכז עתיק אורגניזמות והירואן. סרטו האשונן של סלאבה צוקרמן המשלב רוק, פאנק, מדע בדיוני והומור שחורה.

SUN 13.9

19.00 ס'יפור טוקיו (יפן 1953)

TOKYO STORY

במאי: יאסו-יירה אוזו

שחקנים: צ'שו רוי, צ'יוקו היגאגיאמה
זוג קשישים מודרים יפן נושא לטוקיו, כדי לבקר את ילדי הנסאים. הבן והבת טרוויס בעוויותיהם היומיומיות ואין להם להפם להקדיש הפלגה. קליטת הפנים היפה היחידה לה הם זוכם היא בביורו אצל אלמנה בשם שנורה במלחמה. אוזו הגע לשמלות סגנוןית ויצר סרט כל כך

WATER/GANGES

Viswanadhan

במאי: ויסוואנאדחן
תמונה קוולנועית מרשימה על הנהר המஸל יתיר מכל את תולדותיה והרכובות של הוה. ללא מילים, כמעט אל תנועות מלאה, בגישה פואזיבית מאד, עוקב סרטו אחר אתרים חשובים לאחור הנהנו, היסטוריה וויתרולוגית. הנהנו - מקומות בעליות חשיבות תרבותית, היסטורית או ארכיאולוגית. הנהנו סמל לחפשו הריאוני ומיפוי המ שושאנגדהן מהויה סמל לחפשו העכשווית של הוה הוה חומר ראשוני. עמוס בנזירים מרהיבים - החלמן המוצא של הנהר פיטוס, ראמון ג'ון ג'ון (המאן הוא להשתבל גם בראם). וילם וללה בمعنى המקרה לו, הולן ובננה גנד עמי הצופה סרטות המקורית שלו, הולן ובננה גנד עמי המוצא של הנהר בטיבן". (ויסוואנאדחן). "מים/גנגס" זכה בפרס הגדול של "וסטביבל די וראי" פרסי. (160 דקות).

יום רביעי 9.9 WED

19.00 מים/גנגס (הוזן/צՐפָת 1985)

WATER/GANGES

ראה יומן שלישי 8/8 שעה 21:00

21.30 THE FUGITIVE (ארה"ב 1947)

במאי: ג'ין פורד

שחקנים: הנרי פונדה, דולוט דלרי, פורד ארטנדזני
יעבד קולונל לספור של גראם גראן "העו וההתפרת". גיבור הסרט, כמו קתול, אלץ ברוחו מעבר מגבול כדי להפישר לשורת את מאמניינו. הוא הופך לפליט וזכה בהמרה אכזבונו של פשוט הפסחן. אן שנאו טומינס לו מלכודת והוא נתפס ומוציא להוגה תוך עינויים קשים. פור איננו נצמד למקרה הסופורי ומצב חדש את דמותם של יבורי העילאי מביל לאבד מכוחו האקספרטיבי של הסיפור. הסרט מוגש בסגנון אקספרטיבי תוך ניצול מירבי של תאוריה, אוור ציל ואפקטים בצללים, ומציג את הטורה והתמיינות של האיכרים הפשוטים. (104 דקות).
אנגלית תרגום לעברית

יום חמישי 10.9 THU

20.30 20 אבו - אל - בנאת (ישראל 1973)

במאי: משה מורה
שחקנים: שייקה אופיר, יוסף שלוח, מיכל בת אדם, גדי עוז ניגר, אביהו חזקיה, והרורה חvipा.
המערכן של שייקה אופיר אודוט אוטו אב אומלל הנכסף לבן זכר ומציל להבא עלים רק בנות הורחב לתסריט (מתא אופיר ומודרכ), בן שעווה וחוץ. הדמות היפותטיות של המערוכן היפהanca כאן לפודסן, סט ותיק, ועוד, שבשונה השים האחזרונות נמנע מיחס' מיין עם אשטו כדי לא להסתכן בבת תשיעית, כאשר כלים כל הקיצים הוא פונה למינש' זה מבטיח לו אין זכר אם כי שם את כל המשימות המוגחחות שהותלו עליו... כדי לבגור על קלישאות התסריט מנסה משה מודה לפרט על הנומים היוזיאניים והצבועים ובוקר עלי כישורי של שייקה אופיר, ובונה סרט גensis ומודיק. (100 דקות)

שעון הקיץ הסטייטים
נא תשומת לבכם לשעות ההקרנה

יום רביעי 16.9

LEGEND
Ridley Scott

19.00 אגדה (ארה"ב 1986)
במא: רידלי סקוט
שחקנים: דוד בוט, טום קרול

סרט של רידלי סקוט ("בליד ואנאר") עוסק במאנק האנתרופו בין הטוב לרע האור והחשש. עלילת הסרט מתרחשת בעיר עבות, בו ח"ם בשיתוף בני אדם יצורו עיר חדשן של חדרון. את ח"ם השיטוף החלו שואף להוציא לווד החשכה המוגנור בטירה קרכבה נער העיר מציל אותה מידין.

21.30 פתרון אריכמד (צՐפַת 1986)
LE THE AU HAREM D'ARCHIMEDE
Mahdi charef

במא: מהדי שארפ
שחקנים: קאדר בוחאנף, רמי מרטן
סוט קומי מופשט, בעל אפקטים של ריאליות סוציאלי, שכזה בפרס אין יגנו ובמהלחה מסחרית. מהדי שארפ מתאר את עלילותיהם והרופתקאותיהם של צמד יידים בגיל העשרה – האחד צרפתי והשני ערבי. שני הפורחים מעשנים חישש, "עוגדים" על סוחר סמים, מענחים "שעורמןין" לצעריהם, תקופם הומוסקסואלי, גונבים מכונית וכי"ב. (110 דקות. צרפתית תרגום לאנגלית)

SAT 19.9

19.30 האזרוח קיין (ארה"ב 1941)
CITIZEN KANE
Orson Welles

במא: אורסון ולס
שחקנים: אורסון ולס, ג'וזף קוטון, רוי קלינגו סיפורי של איל עיתונאים מפני חמשה אנשים שונים תוך כדי קיה ריאתוניאת מקיפה. ולס מנגן להכין את סוד אומלחותה של אמירה הקולנועיים שעמדו 앞 לשוטה. הטיפור מתחל בקשרות ז'מן שנונות ועשוי סורה של סופרים חופפים בחלקם ונძדים בחלקם الآخر. הסרט נגמר במקומו בראשן בשושנת העשורים האחרוןם ע"י מבקר הקולנוע ובמסגר שערן כתבה העת הבריטי "סיטי אנד אונד" (119 דקות).

21.30 הבננה השחורה (ישראל 1975)
THE BLACK BANANA
Benjamin Hayeem

במא: בנימין חיימ
שחקנים: אריך מנ肯ין
קומדיית סלפסטיק אבסורדית ומטורפת הקוללת מרד, פיס, טעויות זהותיות, האבות בתלי אפריזות וכמה עבר באחרונה עיילה מחרשת ע"י הבמאי, וככה לתגובהם של האבות. (90 דקות. עברית תרגום לאנגלית וצרפתית)

SUN 20.9

19.00 נשים, נשים, נשים (איטליה 1964)
SE PERMETTETE PARLIAMO DI DONNE
Ettore Scola

במא: אטורה סקולה
שחקנים: ייטורי גאסמן, סילביה קושינה, ג'ין ולרי. פקידי נזקוק, בעל בר חזק, בחור עשי, דין ג'ואן מדוקן, מלצר המנצח יצאניות, פושע המקביל חופה מהכלא ומוכר אלטעאקו בסרט המורכב משמונה סופרים שונים

אמתית, כל כך נכון, שתובע כל כך הרבה מן הצופה בו. "בעורת הספחה היפותטית הזה, רציתי לתאר כיצד כל שיטת המשפה היפוטטית מתפרקת ונעלמת... זהו אמד הסטרים המלודרמיים ביותר שעשו". (וזהו) (139) דקוט, יונית, תרגום לעברית ואנגלית).

21.30 הצבא ואני (צՐפַת 1969)

LE PISTONE'E
Claud Berri
במא: קלוד בררי
שחקנים: כי בודס, איבר תובר, רוזי ווט קומדי על רקע הווי צאי שפטיה מבוססים על האוטוביוגרפיה של הבמאי.

יום שני 14.9

19.00 מסע השחקנים – חלק א' (וין 1975)
THE TRAVELLING PLAYERS – part a.

במא: תיאודורוס אנטולופולוס
Theo Angelopoulos
שחקנים: אווה קוטמאינט, אליקי ייאוונגליס
պאנורמה של יוון היסטוריה היוונית בשנים הראשומוטיות שיכון 1932-1952 דרך סיור מסעה של בנות שחנים המלווה את "גולפו הרועה" – מתחה עפ"י יופיורם מן המאה ה-19. "מסע השחקנים" הוא מחרק קפדי על התההיפות הפוליטיות בין של אונון שנימנו גוריות – דרך דיקטטורה בזאת, מלחמות העולם, היכובש הנazi, מלכותו הארוכות שבאו בעקבות מיגור אטור ועד לבחירותו של שנות החמישים. ויאו אנטולופולוס, ("מסע לקייטרה"), אחד מגדולי הבמאים בקולנוע יווני, יוצר אפסו מורתק, הוא בדרך העשיה המוקנית (למרות אורכו של הסרט יש בו כ-80 "שעות" בלבד), הוא במעדרים מרושים וipsis והן בשליטה המוחלטת שיש לו על כל תמונה ותוכנה. (230 דקות. יוונית, תרגום לאנגלית).

21.30 מסע השחקנים – חלק ב'
THE TRAVELLING PLAYERS – part b.

יום שלישי 15.9

19.00 הזכר והילך (צՐפַת 1967)
LE VIEIL HOMME ET L'ENFANT

במא: קלוד בררי
שחקנים: מישל סימון, אלן כהן
סיפור האוטוביוגרפיה של קלוד בררי מתרטט את קורותיו בתקופה משל "לה" העת השנייה של חייו ילד ונשלח להסתתר, ועל זוג זקנים הקדושים של מל"ע הראנסנה הפאכין והגבר מותמי הקדושים של פטן, בררי מעלה אנטישמיות מסוג בצדקה ממשל של פטן, בררי מעלה אנטישמיות מסוג שלא גורם קומות לכן על המפס. הזכר הוא אמן חם לב, ואונשי אך האנטישמיות סופgene בהכרח באפסו ששם מלמה או אמת היסטורית לא תשנה אותה.

21.30 חברות שצדאת (ישראל 1962)
במא: אזב בצלת

שחקנים: יוסי גנאי, אבנור חזיהו, עוזד תאומי'
סרטו היחיד של אבב בצלת (פנטזיה עבר הבכורה) נכתב עפ"י בר המכבר מאה שניםago. אל חברה של פלאנשנקי'ם העושה הקשרה בקבוץ מטרוף עלם יערוני שבו מאיימו האלמנה המכפיית על יוסיini, יוסקה, יוסי ויסלה וחבורת הבנות המקשחת אומות עברות שורה של הרופתקאות מחרשות מלחות במתהה עפ"י מטיב מסורת הפלמ"ח. עם סרט זה התקבר הסרט הישראלי אל הרכישת הריאתית של הכל אמונה הסרט הבינלאומי על מרבב הפראוילאים האיטלקיים, כפי שהותאם אל ההווי' הישראלי עפ"י זאב בצלת דיל. אונן איש שעץ שיצק מים על ידי הטובים שברובוטי' (בצלת עבר עם ייטורי דה סיקה) כך כתוב. רעריה במעלב (60 דקות עברית תרגום אנגלית וצרפתית)

יום שלישי TUE 22.9

20.30 האבוד באפריקה (שני שלומיאלים באפריקה)
(איטליה 1968)

RIUSCIRANNO I NOSTRI EROI A TROVARE L'AMICO MISTERIOSAMENTE SCOMPARSO IN AFRICA

Ettore Scola
במאמר: אוטורה סקולה
 כאשר הקומדיות של סקולה, שני שלומיאלים באפריקה נושא מסחרי בברור. הבדוי עוקב אחר נזנונו של עורך רומא לאטזר את גיסו שעמלם בקאגלה הפורטוגזית עבר סוף תקופת הקולוניאליות. חרטו בנוי על פי המודול של סיפורו המסע והסටירום של המאה השמונה עשרה, שם המשען תירוץ בלבד לקוותה. באמצעות המסע באפריקה, סקולה בוחן את מוצאו של המועד הבינוני העילני האיטלקי הרוי בקוויזיות. סצנה טיפוסית היא זו של הגיבור המגש בגבגיו ספארי לעיר לאנדזה ומנסה לתפקידו במצלמותו את האקווזיטה: מהקבר. מקובל כושי לירד המזמין צללים את התהיר האגאכוני טי (אטלקית), תרגום לעברית ולאנגלית).

20.30 ליקוי חמה (איטליה/צרפת 1962)

L'ECLISSE

Michelangelo Antonioni
בימי: מיכלאנג'לו אנטונוני, אלן דלון, פראנסיסקו רגאלא
 машחק: מוניקה רומאלינו, אלן דלון, פראנסיסקו רגאלא

מערכת היחסים החומנגיים בין מתוגמוניות צערעה מחמקה והבחורו הנאה של אמה. זה הפרק החלשי והטוב ביותר בטרילוגיה העוסקת בנסיבות היחסים בין אישים בחבר'ה המודרנית – חברה שהמטו שלה האהכה. שופכת את האדם לאובייקט שאימי מסוגל לבנות מערכת של יחסי אושן רומיילים. שני הגברים ימי'ס וגאנטונס מליל'יה מודעים לכך ולעולם לא יהיו מסוגלים לאבות את אמת עד שלא ימלה להסתגל ולהזכיר את חבריהם. חרטו וורכב מסצנאות ארוכות ושקות הלכודות את האינטונציות הרוויות של המשתתפים בסרט. מרשימים במיוחד הסיק'ו וג'ונס האחורי (58 "שותים" בשבוע דקוטן). (125 דקות). איטלקית, תרגום לעברית).

המתמקדים בעימותיהם בין גבר ואשה כפי שהם נתפסים בעיני הגבר התווהה. ייטורי נאסכו משחיק שמונה תפקדים שונים ומולים בצדקה מושלמת את הדמות האגדות של המאהב הלטני; עם הרבה חומו ובבל לגוש לולגריות. (110 דקות).

21.30 אואאנטורה: (ההרפטקה) (איטליה/צרפת 1960)

L'AVVENTURA

Michelangelo Antonioni **במאמר:** מיכלאנג'לו אנטונוני, מוניקה רומאלינו, גבריאללה פוצצו, לאלה מאסר' **শחקנים:** מוניקה רומאלינו, גבריאללה פוצצו, לאלה מאסר' פרק ראשון בטירוגיה שנייה ללקה האחרום הם "הילה לה" (וראה יומן ב'), וילקי' חמה" (יומן ג'). "ההרפטקה" עוקב אחר נזנונו של איטלקים מכדים מונעה לאי סייל'י עני נושא. אחת הנשים רבה זו מהאה הארכיטקט וועלמת ללא הותר עקבות. הגבר דידיה הטובה של הנעדרת ממשיכים לחפש אותה ובסיומו של דבר הופכים לוג אהבים. "אי מופתע תמיד מחדש כוח השברות ביחסים שבין בני האדם, מחסור היציבות הפוליטית הפיזית והמוסרית של העולים המודרני בו הופיע הופיע למטאפי' והגבול בין מדע למדב' מוטשטי. בכל יום אנו חווים הרפטקה – יידיאלוגית או סטטיסטאלות. זה סיפורם של גברים ונשים. המנסים להזיזם או מוסילים אך נתקלים בקשישים המובילים אותם בהרכות לקטסטרו. פה". (אנטונוני). (145 דקות). איטלקית, תרגום לעברית).

יום שני MON 21.9

19.00 אקווס (בריטניה 1970)

AQUUS

בימאי: סיידי לומוט **শחקנים:** ריצ'רד ברטון, פיטר פירט, קולין בליקלי. עבוז קלונטי למחזה המצליח של פיטר שייפר על עימות בין פסיכיאטרא לבן נער שנקר עיני סוסים. המאבק בין אדם זהה שעלה בזרחה סמלית על הinema. מקבל מדים ריאליים ביוטר בගירסה הקולוניאלית, למותה של מלומת נשאר נא闷ן למבנה המקורי ולכסות. (137 דקות).

21.30 הלילה (איטליה/צרפת 1961)

Michelangelo Antonioni **במאי:** מיכלאנג'לו אנטונוני, מארצ'לו מאסטרויאני, מ. ייטי. **শחקנים:** דיאן מות, מארצ'לו מאסטרויאני, מ. ייטי. המשבר בח'ן הנשואין של זוג איטלקי מן המעדן העלוני, י'ובאנו הוא סופר ביןינו החכם אחד את האגדה בעצמו ובசזרון הכתובת שלו. לדודה אשתי, אגב בקורס אצל דיד' גוסס, מגלה את חוסר ההערכה שלה לגבי רב של חייה. עזמותו של המשבר באה לשיא חדש ממסיבת קווקטייל לילית שעוכות החזאת ספרים. במלון, הלילה מושך י'ובאנו אל אחת האזרחות וגם אחר יירה מחרור גבר זה עם הצע נחשר מגלים השניים שעדרין לא איבדו תקווה. למותה ואולי בגלל שעתה הם מודעים יותר לבעיותיהם. אנטונוני י'ינו מותה'ים בסליחון ליגיורו. הוא י'ינו משלים עם העבודה שבני הוג מושאים את עצם. את לדודה י'ובאנו הוא מותה'ר צ'ו'ן בו האשאה אללה יותר מן הגבר... מושם שהגבר בתחווי הוגש הוא כמעט חסר יכולת להבון אותן הבעיות כיון שהוא מנוסה להויה השיטל...". (121 דקות). איטלקית, תרגום לעברית).

כל הסרטים מלאוים בתרגום לעברית
 אלא אם כן מצוין אחרת בתכנית.

פסטיבל הסרטים הברינל אַרְמִי חִיפָה 1987

חווייה והוויה של קולנוע.
חול המועד סוכות — 10 עד 13 באוקטובר
88 הקרנות בארבעה ימים.

- פנורמה רחבה של סרטים חדשים מזרח ומערב אירופה, אמריקה והמזרח הרחוק
- קולנוע תיעודי
- תחרות ווידאו קליפים
- סרטים וסדרה לanimציה מבחר הקולנוע העולמי
- רטרוספקטיב

כארש הוגג לראשו על הבמה. הוא שומר נאמנות מירביה למקורו וצילם חלק מן הסרט בפרק של מונק ביטולן (דנבר דנית, תרגום לעברית ולאנגלית 125 דקות).

יום שני MON 28.9

19.00 19. הליליצנים (איטליה 1970)
במא: פדריקו פליני
Federico Fellini
שחקנים: ריקardo בולי, טינו סקוטו, פדריקו פליני.
מסמר חצי וקמעיים פשוטים לצור עולם קומס. הסרט מחולק לשלשה פרקים: הראשון מתאר את פגישתו האשונה עם הליליצנים השמי ודוקומנטן כלו והשלישי הוא הזרה של פליני על מקומו של הלילין בימיו. (91 דקות).

21.00 21. דון ג'ובאני (איטליה/צרפת/גרמניה 1979)
DON GIOVANNI
במא: ג'וזי לוסי
Joseph Losey
שחקנים: רג'איו רימונדי, ג'ון מאקרים, אדה מורה.
עלבו לאופרה של מוצרט "דון ג'ובאני". לוסי מעניק פירוש כמעט פוליטי וזרואה באופרה זו המשך לנושא שבו הריבבה לעסוק בערב:יחסים בין אדונים למשרתים. אין המהנדש השולט והזעוניים שיחללו את כל מערכות הכוחות בחבורה. (176 דקות).

יום שלישי TUE 29.9

19.00 19. סליחה..שמי רקו פפאלאו (איטליה 1971)

PERMETTE? ROCCO PAPALEO
במא: אטורה סקולה
Ettore Scòla
שחקנים: מרכ'לו מסטריאני, לוחן האטונ, טומ ריד.
סיטיאלי 42, הח'י 20 שנה באראר'יב, עורך דרך קשאכאנ, ופוגש בוגמונית. בוגלה הוא נשר מספר ימים. בוגמן זה הוא משתחה וגופעם האושוניה בח'י, הוא אין בבעיות שנמנע מלהDON בהן עד כה. הוא מתיידד עם פז'ה דר' קבב, ומבקש להתנקם בעולם האכזר. חברתו הדוגמנית בוגדת בו, בחנה נפשו, וחוקק לוקח את הפצעה ומסתובב עם מבט של רצח בעיניהם.

21.30 עד סוף הלילה (ישראל 1986)
WHEN NIGHT FALLS
במא: איתן גryn
Eitan Green
שחקנים: אס' דיין, יוסף מלוא, אורה פורת

סרטי השמי של איתן גryn ("לנה") מטפל במספר מושחתוי על רקע פישיה מוחותית בין אב ובנו. האב, רפא גרמי נוצר, נטש ע"י אשטע עוד את בינו לבין האב, וגא אל בנו בתל אביב. בנו, יורא, גובל בר שחי' נישואין מעורערם מנסה יהד. עם אחים להשיכן שלום בין הורי מבל שצ'יל לשקם את יהסו עם אשטע. (90 דקות). עברית. תרגום לאנגלית.

**לסרטים שארככם למעלה
מ-120 דקות – מחיר מיוחד**

20.30 19. עיניים גודלות (ישראל 1973)
Uri Zohar
שחקנים:Uri Zohar, אריק איינשטיין, אלה זוהר

המציאות התל אביבית של אורי זוהר ושוטפו לתסריט יעקב שנראה בעיניהם של אורי זוהר ושורפו לטרילוגיה האת' שבתאי. רם ("מצחצחים", ו'הציג' את המיצל'). בתערובת אויר והרהור אופיינית של הומו ובן פרומן הוא מאמין הבודגנות הקטנה של לב כל אירוע. נשי ואב לשניהם: כדורסל (בימים שלפני הילס הספורט); נשוי ואב לשניהם: אונגו, אונגו, ציר, וגש, חזקאלאהו, סמכותם; TABANON; הבלתי-מוגבל לנשים מקשה מתקווים מהשפחתה. "הרעון היה לך בוגר את המקצועים החברתיים". "הרעון היה לך בוגר את ההתבגרות של גבר מבוגר. בגין הוא איש מנוסה העומד בפני עצמו". שום דבר מה תתרנה לו בה. והוא חיבר... אינם יכולים להמשך בדרך בה המתנהלו עד כה. והוא חיבר להרכיב דבר מה תמורה ממשו אחר. וזה עזין התגובה... ו... בימים אחרים; מי שוזל יותר מידי הורס את התאובון". (זהו). (90 דקות).

21.30 21. החברים של אלכס (ארה"ב 1983)
THE BIG CHILL

במא: לורנס קאסדן
Lawrence Kasdan
שחקנים: וילאם ארטט, קוין קלין, ג'קל קולד
שמונה יקרים מתקבצים לסופשבועו אחר, עם שוכן מהלוי'ה לחבטה חבטה מוטב אלכס. אלכס היה מנהיג אקדמי וסטודנט מבריק, שבמוקם להמשיך בקריירה אקדמית מהירה, בחר לערוך בצדקה הआרכיטקטית של פיזיות. הוא חביבו היו חלק מן התהילה הארכיטקטית של פין, סטטוס ופעולות פוליטית שמאלית, שאפיינה את חי' הסטודנטים בשנות השישים הראשונות. כמו מרבית בני דודם, גם בני החבורה הוו התברגנו והפכו חלק מן הקפיטליסטית (105 דקות). אנגלית. תרגום לעברית ולצרפתית), עותק חדש.

יום רביעי SUN 27.9

19.00 19. קנאה גוסח איטליה (איטליה/ספרד 1970)
DRAMMA DELLA GELOSIA

במא: אטורה סקולה
Ettore Scòla
שחקנים: מרכ'לו מסטריאני, מוניקה ויטי, ג'אנקרלו' גאנני
שני גברים מובלבים – אוטטה הבנאי וכל הטבח – מנוטים לשחוור את הנסיבות שהביאו לרצח מוכחת פרחים צעריה, אלדריאנו. והשי' קומדיה איטלקית במיטה הבוניה סבב' ריבוי קולות והתגוננות המאפיינים את האיטלקים. יש בסרטן מן הסאטירה החברתית, אף הפארודיה. (106 דקות). דיבוב אנגלי תרגום לעברית).

21.30 21. אורDET (דנמרק 1956)
Carl Theodor Dreyer
שחקנים: הנריק מאלברג, בריגיט פורספלי'

עובד קולנוע שוי למולנדי ב-1943. מיפוי של אלמן חזדי מהמגורור עם שלושת בניו בכפר שבבד' ריבים. אשטע הטובה של אחד מבני המשפחה מתה בשעת לדלה. בן אחר טען שדבר אליהם היה אליו ומבטייח להחומר את האשה לה'ים, אט. רם ר' משיח' יאמן בטל' שלשות המשיחיות. אורDET (בתרגום "בר' גבר אל'ה'ים") הוא סרט על אובדן האמונה, הcumulative life, וליוליה מהחטף, דירר רצה להעביר את המחזה לקולנוע כבר ב-1938,

יום ראשון 4.10 SUN

20.00 טרוביקו-טורינו: המסע לפיאט-נאם
(איטליה 1973)

TREVICO-TORINO: VIAGGIO NEL FIAT-NAM

Ettore Scola

במאי: אטורה סקולה
הסרט מסמל נזקota מפנה בקריירה של סקולה. לא עוד קומדייה קלילה אלא סטרטגיקומטרול של החים המוכנים של המהגרים מטרוביקו לה מושל "פאייט" טרובי וסוריו השרתו. דם בקן החזר של המפעלים החשובים ביותר באיטליה. במקורה זה הופיע בשם "טרובי" כפר הולדה ועיר להותה. ציוו בוגרונות בחוי של סקולה, כפר הולדה והעיר להותה. וזה הסרט הפוליטי ביותר של סקולה שהבקורת השוואתית אותו לוטשו של פטרא "מעמד הפולאים הולך ונען". (אטלקית תרגום לאנגלית).

21.30 תיאורמה (איטליה 1968)

Pier Paolo Pasolini
במאי: פיר פאולו פאוליני
שחקנים: טרנס סטטפ, סלבנה מנוגנו, מסימו ג'ירוטו
הופעתה הפתאומית והמסתורית של צייר בית משפטה ברגנית במליאן מוחלט תמורה עמוקה בחוי המשפה ובידיים. ושל אנטיבוגני, פוליטי. (98 דקות).

יום שני 5.10 MON

20.00 אהבנו כל-כך (איטליה 1975)

C'ERAVAMO TANTO AMATI

Ettore Scola

במאי: אטורה סקולה
שחקנים: ויטוריו גסמן, סטפני סנדלי, נימן מנפורד
שלושה גברים שנלחמו יחד במחתרת נגד המשטר הפאשיסטי, נפשים שוב וובוחנים את שנותיהם. האידיאלים שלהם ביחסם ביחסם עצמם יונדים עוד במבון, והם מתהדרדים עם האכבה והריגנות. אנטוניו בעל חשש ההורם, עבד כוים בביון חילום, גיאן, האופוטונייסט, התהנתן עם אשה עשרה, ואילן ניקולא האינטלקטואל העשוי מותסכל. סקולה סוקר 30 שנות חיים מקבילים ואזור אנלוגיה בין ספרות של חברם לשחק בין תולדות הקולנוע האיטלקי. סקולה מוקדש לבמאו וטוריו דה-סיקה. (136 דקות). אטלקית תרגום לאנגלית)

21.30 המטה האחרון

LE DERNIER METRO Francois Truffaut
במאי: פרנסואה טרפו
שחקנים: קת'רין דרב, יאנר דפארדייה, ז'אנפוארה.

הסרט הראשון בו עוסקת טרפו במלחמות העולמים השניה. מנהל תיאטרון יתדי – מסתתר במרתק, תחת בימת התיאטרון, מאימת הנאים. בעוד מאוזן למתרחש על הבמה בעדרת בנות העסוקים, הוא מנסה להרוויח בימי לאשתו. טרפו משתמש בזכרונותיו ובזכורות אחרים כמו דאן מריה, מאורה, מאותה תקופה. (130 דקות).

יום שלישי 6.10 TUE

21.30 משפחת המלוכלכים (איטליה 1975)

BRUTTI SPORCHI CATTIVI

Ettore Scola

במאי: אטורה סקולה
שחקנים: נינו מנפורד, טרנס סטטפ אוניבאל'

שבט משפחתי איטלקי המתגורר על כל דורותיו

יום רביעי 6.10 WED

21.30 זה דיף (צרפת/איך/ מערב גרמניה 1973)

F. FOR FAKE

Orson Welles

במאי: אורסון ולס
שחקנים: אורסון ולס, אויה קוידאו, אלמיר דה דורו
צטעה פְּרִיקָסָוּ כְּמוֹ כָּל אָדָם אֶחָר – יַכְלֵה לְאָפִין אֶת זֶה. זה דיף, יותר מכך, נושא שכבר הופיע בספרות הראשית, הוא אחד מזורי הדרמה. הזרים של הסרט החותם את הקריירה של אן ננויות כל הקולנועים ההיסטוריים. ההתרחשויות כאן ננויות סיב חומר שעילם הדוקומנרטיסטי הרצוף רגנסואה רייכ נגן ערך המכיתורי של הווארד ג'ון, על הזיין ואלמיר דה הורי על היבוגריה. קליפורדי מושך אורה, עד היזיפן ואלמיר דה האמי הור אוטונום ולא אריהין הם גיבורו הסרט. הכבב שלו יוז, לא הור ולא אריהין הם גיבורו הסרט. הכבב לעילום קרובות על המקס (מבנה תעשייה פולקלוריסטי בפורט-כח ובסיטים, אוכל צדפות באיבריה, מעלים נערת בתחנת רכבת פריזיאת, מטבח בקטדרלה של שאטר וועוד) ומושחה מיסתוריו יוז, מתרכז בקדוליה של שאטר וועוד) ומושחה על הרקירה של שחףן וככאמא, כולל חשפה מוחותחת של מיתחיה הגדולה שלו – שידור "מלחמת העולם" בדרכיו שהכנים אומה שלמה לחדרה עמוקה. (85 דקות). אנגלית ללא תרגום).

21.30 צ'או פנטין (צרפת 1984)

TCHAO PANTAIN

Claude Berri

במאי: קלוד בררי
שחקנים: קליש, ריאשר אנטונינה, אינס סול
דממת מתח, ויאדית מופלאה הנרקמת בינוין הפרס – אי בין שני אנשי שלדים, נפשות בודדות ואבודות. לרבות, עובד לילה בתחנת דלק, אלכוהוליסט בודד, פוגש את בן-סוזן, נער יתום, סוחר בסמים, בין השגים מתפתחת מערכת יחסים קרבנה שנתקעת ע"י הרחוץ בן-סוזן. מוצעו מאובזן ייחז אוגר למפרט את כל כוחותיו וויאצא בערתת לול – נערת שלילים פנטסטית, לנוקם ברוחניים. (100 דקות). צרפתית תרגום לעברית ואנגלית)

אוקטובר

1987

מצאי יום הcipורים 3.10 SAT

21.00 ברדיל (1986)

במאי: טרי גיליאם

שחקנים: ג'יונתן פריס, רוברט דה נירו
סרטו השלישי של הבמאי טרי גיליאם, אש המונטי פיטון שבעה. בהזמנה של הקומן "שודדי הומן", גם ממע אוור לזר סיוט לילה. סאם את אוור, פקיד אפורה ממשרד האינפרומציה, יצא לטהר את שמו של אדרה שעמדו באטל, שבטעות חשבוו לטהורסט מוסקון, ולהלץ נגנת משאית השלטונית. תערובת של 1984 של אורוול עם נסית קפואות והכל מתבל בהפוך שחוור האופייני לפיטוניים. (140 דקות).

המאדים של משפחה "ונלאה"

סיפורים
סבתא אלנגוריסטית... אמא קפהאית בקילו פורנו...
ו' אבוטל... אבא עכני... דידיה "שווידית"...

קומדייה אנרכיסטית פרועה ועסיקת

elka
על נס

שרטו-של אן לוק טרוטניין
עם זאן לוק בידון (ההעדרות) ליליאן

בקדוב בקולנוע "תמונה"

SUN 11.10 יומן ראשון

19.00 יומן מיוחד (איטליה 1977)
A SPECIAL DAY

Ettore Scola

במאי: אטורה סcola

שחקנים: סופיה לון, מרצלו מאסטרויאני, דיאנו רונינו על רקע ביקורו של היטלר ברומא במאי 1938, נגשנות שתי דמויות בודדות - עקרת בית אם לשישה, ושדרן הומוסקסואל שפօור מובגרתו ברודו. שלוב קולנוע מיוחד מיניד מיוון. סרט איטי עזק בתוצאות האחסונים אלא מעלה שב את הטעה שקומדיות צולמים יעצה מונחים לסוטה כל קטעים ודקומנטריים וצלום יעצה מונחים לאילו בכל שמן ומפוזד, ודוקאן מן הבנאלות צמחו התוצאות הנוראות שמשינו את פפי העולם. (103 דקות)

כל הסרטים מלאוים בתרגומים לעברית.
אלא אם כן מצוין אחרת בתכנית.

והסתעפויות בחורבה מזוימת בעיר הפוחנים בקצוץ' נומה, נמה מנופדי האה אראש השבט, גברון פטריאכלי, שניים אלים, קנא שטוף דמה - דמותה החולשת על כל היכיר סביבה. חי' המתפקידו העירוי שאליו סוציאליסטים מתחעלם מקיומו. סקולה תוחב את פנוי עמוק אל תוך היכיר היכיר ויצור גוטסקה מלאת חמור לא סוטינומנטים או רחמים.

מוצאי חג סוכות THU 8.10

19.30 גשם סגול (ארה"ב 1984)
Albert Magnoli

במאי: אלברט מגנולי
שחקנים: פרינס, אופולניה קווטה, מורי ד'ז'י
מעין אוטוביוגרפיה של הזמר פרינס, בסרט הוא נקרא "קוֹרְד" וניצב בראש הלהקה בשם "המפהכה". הלהקה מופיעה במכונען ומתהירה בגללה פאנקית בשם "טיפס". בעיתויו של הנער אין רק בתהום המכשולים, אלא בזעיר מבית חיות המעורבים של הרו' משפטים עם אופולניה, מתנסה לצור מעוכת יחסם ממשותית עם אופולניה, נעורו. הbumai מאנו' הצלח להעניק לסרט אכיזות שאינן קיימות בסרטים מסווג זה לבנות אויריה אונטולוגית. נוכחותם של פרינס מושימה לא רק במלוך המופיע שלו אלא גם בקטעים שעלו להפגין יכולות דרמתית. (111 דקות)

21.30 אקספרס של חצות (בריטניה 1978)
MIDNIGHT EXPRESS

במאי: אלן פרקר
בבמאי: ברואן דיסון, ג'ון הארט, פול סמית.
שחקנים: דניאל קורטני של ביל הייס, צייר שנתרפס בגין להבריח סמים מטוריקה ושלחה לכלא. הסרט מתאר את קורותיו בכלא עד לבירתו. פרקר ביים סרט אלם והזק שאישו נאנן בכל רוטוי לסרט מושם שלדעתנו "בעל ספר אוטוביוגרפי יש סטייה מן האמת". הסרט עיר את ורגה של ממשת טורקיה בשל התיאורים האנטי-טוקיים הח:rightים בסוטו. (121 דקות. אנגלית, תרגום עברית וצורתית).

SAT 10.10 מוצאי שבת

19.30 2001, אודיסיאה בחלל (בריטניה 1968)
2001: A SPACE ODYSSEY

במאי: סטנלי קובריק
שחקנים: קרי דילאה, גארט לוקוד, וליאם מלבסטר
סטנלי קובריק שהלב שני סייפור מד"ז, האחד פור-היסוסו והשני פוטעתית. לראשונה תיאור פלאומטי של מיצאות מימי הראשותם של האנושות ואילו השין כמשל המכון למלר דברים על ההווה ווחazar מיצאות עתידניות (מחשב שחלילת מנסה להשתתל על יוצרו). (141 דקות. אנגלית, תרגום עברית).

21.30 חלון אחריו (ארה"ב 1954)
REAR WINDOW

במאי: אלפרד היצ'קוק
שחקנים: ג'יימס סטיווארט, גרייס קליי
צלים עיתונות שגול שולר, מucz' באינטנסיביות בהתרחשויות בחנותן ובמיצ'יל'ילג, הוא החלק הראשון עם חבורתו בו החש שמלול בצעע פשע, והוא חלק השני עם חבורתו בחנותן ובמיצ'יל'ילג, מucz' באינטנסיביות מנגד להלן, כשלולה הדגמיות השואפת להנישא לו, ובכך מעניק טעם מחושש לתחרחותו האחידים. היצ'קוק מובל את עזמו ממקומות שבוטואציה שונן. (112 דקות. אנגלית תרגום לעברית וצורתית)

מוצאי חג ים חמישי 15.10. THU

19.30 פאוניונה ד'אמורה (איטליה 1980) PASSIONE D'AMORE

במאי: אטוורה סקולה

שחקנים: בוגנארה צ'יזו, ואיליה ד'אגוצ'י, לאורה אנטונואלי.

במאי: אטוורה סקולה, גבריה יפה מתאהבת באשה נשואה יפה. רקין אטליון, גבריה יפה מתחילה מתחקה ושם הוא מודך את אהיבתו ומשתלחת על נפשו, הוא מסחף באהבתה תקופה של המפקד, בוחרה ממעריך להחרה. היא מתחאה בזעם ניכור ותיעוב ואח"כ בענין ג'ונר וול, עד שהוא נזון את אהבותה היפה. לאורה היינו והכיירם הם נשאי סרטו של סקולה, אך לעומת זאת מושגתה היפה ועימה תפיסת העולם משתנה. (117 דקות).

20.30 דקה לחצות (אורה"ב/צՐפָת 1986) ROUND MIDNIGHT

במאי: ברטראן טברנייה

שחקנים: דקסטר נורדרן, פרנסיס קלולה
ניו יורק, 1959. דל טרנו, סקסופונייס שחור מוזדקן, צפוה בחבויו הגסוס משניה ומכים ומחליט לברוח לאירועה. הוא מוצא שם עבודה כנכן ג'יאז במוועדו פארסואן, בתיופיו אחר כן משקה הוא פוגש את פרנסיס בזרה, עזיר צרפתן המעשי אותו, קשי חברות בנהם מתחקים ופרנסיס לוקח על עצמו להיציל את דל מהדרדרות, ורק שוכת פעם ונוספת, לטפל בחזי שלו שמנצ'יל מעוטר. דל מתרת התגורר עם פרנסיס, אשתו ומילא עולם פה. פרשת יידותם של שני הגברים מצלמת על רקע השחרור העירי פריז בסוף שנים החמישים והעלילה כוללה כמה מושכעת בקסע ג'ז'יעס וגאליה שנכתבו במילוי לסרטן. (אנגלית וצרפתית, תרגום לעברית ולאנגלית).

מוצאי שבת 17.10 SAT

19.30 מצבים משתנים (אורה"ב 1980) ALTERED STATES

במאי: קן רסל

שחקנים: ויליאם הארט, בליר בראון
אד' ג'ספ, כוון, מחליט לקחת תלך פעיל בנזון מדע' שהוא עורך הוא מסתגר במיל בידוד, רב גונו שורי בימים, ומונסה בהדיות. הוא מגביר את עצמת החוויה בעדרת סס משכר לשדר האנטיאנים אחד אותן עם "הנשמה האראשונית". כל שהייה בmailto מקרבת את יסופו אל הלקוחה האנושית הדוק. עד כדי גרגום היהיה להתרעות גנטית. אשתו ושני יידוי מנסים לשכנע אותו להפסיק את הניסויים, ותוומם אמר יכול לסתן את האנרגיה המאיימת להתפרק מתוכו. ייסופק כתוב בבית רומי מאוחר, עומדים לעורן קבלת פנים במרופט לאשי המעד העליון. הסרט מוגש כצורת אפייוזות, קבלת הפנים מתחילה כל פעם בדמות אחרת – מאיר אינטלקטואלי הקומונייסט, אנטרכו התסריטאי, לאיג'י העיתונאי, ואמד מתמקדת כל פעם בחומר צדוניות ולפנות לתסריט שארוך לא ניתן לעולם. חזרה חסכניתו לשנות המסתנויות כלו' באותה נזורה מביעות על הרקנות וחוסר היצירתיות אליום הגיעו הגברים האלה, העוסקים כלום בתפקיד הקולנוע סרט על גזולה שהיתה – גזולה האינטלקטואלים, גוזלת הקומדיות האיטלקיות – ואניינה עד (160 דקות). דבר איטלקיות תרגום סימולטי לעברית.

21.30 לפטע ביום ראשון (צՐפָת 1983) VIVEMENT DIMANCHE

במאי: פרנסואה טרפו

שחקנים: פאנו אדריאן, דאן לוא' טריניניאן
בעל מושך תיעון מרושט מושבח בפרשיות רצח כפול. מכירתו הנאמנה יוצאת למשע לטהרו שמו ומוחפש את הרוחץ האמיתי. העלילה מבוססת על חן מתח אמריקאי שכטב ויליאמס. טרפו, בסרטו האחרון, מנוסה

21.30 מצב הדברים (גומנה/פוטונג/אורה"ב 1982) STATE OF THINGS

במאי: יוס ונדראס, סמאול פלר

מצב הדברים הפיסי והנפשי של צוות הסרטה המצלם סרט מודרני בפורטולן וקלוקן פנס'ים. הסרט אוטו המשוכן בעלם, שבאים אלן די' בשנות החמשים. המפיק עבד את ה"סט" עם המנגטים שכבר צולמו, כדי לשוב עם כסף ומלא חדש של חומר גלם, אלא שהוא מילם. עד אז עלייה שמהרתה במקומות אחד ואינה מאיפינה בזעם. והוא הרגע בו מחלת הבמא ליטס לאורה'ב ולחש ונדראס. הוא הרגע בו מחלת המירה מלהר דודשת העיטה את המפיק, מתגלגת עלילה מהירה וגדשת העיטה סרפסטיות על הוליווד ועל הדור בה היא יכולה להתעלל ביצירות בין במאן ובוון שלם במאן. (120 דקות גרכנת תרגום לאנגלית ועברית).

יום שני 10.12 MON

20.00 אנו הגנבים (איטליה 1958) SOLITIIGNOTI

במאי: מריו מוניצ'לי

שחקנים: ייטורי גאסמן, מרצ'לו מסטריאני, טוטו
הביטוי הקולוניאלי השלים ביותר שנותן לקומדייה דל ארטה. תוך שימוש באוצריהם קומיים קלאסיים עורך למאריו מוניצ'לי החרכות עם חברות נגבניות תמייה ולודז'יות שחבריהם מוסgalים להמצאות מסווגות שעוזרו להם ביצועו שוד מתחכם. יש כאן מוץ חוויותם בבלתי נלטים בביומו, המיצאות היתוליות שופעות, יצימות קלאסיות שעוזרו מודורי ובמיוחד אהודה לכונפיות מדי הרעה. (105 דקות). איטלקית, תרגום לעברית ואנגלית. עותק (בינוני).

21.30 האשמה ממול (צՐפָת 1981) LA FEMME D'A COTE

במאי: פרנסואה טרפו

שחקנים: ז'ראר דפaddrיה, פאני אדריאן.
טרפו עוסקת בנושא האהוב עליו – האהבה. גבר שזכה את אהובתו לפני שנים מגלה שכנותו החדשה היא אהובתו משכבר הימים. (106 דקות).

יום שלישי 13.10 TUE

20.30 המרפסת (איטליה 1979) LA TERRAZZA

במאי: אטוורה סקולה

שחקנים: מרצ'לו מסטריאני, דאן לוא' טריניניאן,
יטורי גאסמן, סטפניה סנדראלי
בבית רומי מאוחר, עומדים לעורן קבלת פנים במרופט לאשי המעד העליון. הסרט מוגש כצורת אפייוזות, קבלת הפנים מתחילה כל פעם בדמות אחרת – מאיר אינטלקטואלי הקומונייסט, אנטרכו התסריטאי, לאיג'י העיתונאי, ואמד מתמקדת כל פעם המכחה בחומר צדוניות ולפנות לתסריט שארוך לא ניתן לעולם. חזרה חסכניתו לשנות המסתנויות כלו' באותה נזורה מביעות על הרקנות וחוסר היצירתיות אליום הגיעו הגברים האלה, העוסקים כלום בתפקיד הקולנוע סרט על גזולה שהיתה – גזולה האינטלקטואלים, גוזלת הקומדיות האיטלקיות – ואניינה עד (160 דקות). דבר איטלקיות תרגום סימולטי לעברית.

יום רביעי 21.10

THE DYBBUK 19.00 הדיבוק (פולין 1938)
בימאי: מיכאל ואשינסקי Michael Waszynski

שחקנים: א. מורבסקי, ר. סמברג, זיגמונד טרכוב, אידה קמינסקה.
המחזה הנודע של שלמה אנטסקי על גרש הרוח הרעה מגושם של לאהלה, בגרסתו קלסית שמצאה בפולין. המבקר פזון פזון טילור שורט זה אחד ממאיה הרטוטים והגולמים בכל הזמנים. קרנותו של הסרטן החלה זמן קצר לפני מלחמת העולם השנייה. (22 דקות. דובר אידיש. תרגום לעברית ולאנגלית).

MACARONI 21.30 מקרוני (איטליה 1985)
בימאי: אטורו סקולה Ettore Scola
שחקנים: ג'ק לולו, מרצ'לו מאסטורייני
איש עסקים אמריקני מגיש לנאנפלי בה שורת כחילים בימי מלך העז השניה. הופעתו בטלוויזיה מבאה למלאו את אנטוניו, יידוי מלפני 40 שנה, שאחחות עמדה אוז להונשא לו. מסתבר שרժר כל השנים נגבה אנטוניו לשלוח לאחותם מכובדים בשמו של האמוראי ונבה לו דמות של עתונאי נועז, עתה מנשה אנטוניו לקשר על אותן שנים. אם כי האמוראי אכן תואם להצעירה במכובדים. משחק מעולה למלון ומסחפיани. (104 דקות)

מצאי שבת 24.10

IRMALADOUCE 19.30 אירומה לה דוא (ארה"ב 1963)
במאי: בilly Wilder
שחקנים: ג'ק למון, שירלי מקליין, הרשל ברנדט

במא: בilly Wilder
שחקנים: ג'ק למון, שירלי מקליין, הרשל ברנדט.
קומדיה ורומנטית מתובלת בעיצות וילדות טיפוסית, שהיא עיבוד לဓורמר א'ירומה לה דוא. של אלנסונדר ברפרוט. בilly ווילדר החליט לנותר על המשתקה והשירים מלבד קטע מזקלין אחד של מרגוט טופן, המתנגן בסיסייקול. זה סיפור אהבה בין אירומה: נסטור, שוטר בדיומו. (147 דקות).

לשזה את אוירת "הסרט האפל" שהוא וחבריו "ג'ל החדש" אהבו כל כך. יש בסרט את כל המאפיינים של ז'אנר זה: החל בצלולו' שחור לבן ותאורה אפלולית, דרן הערכה והשימוש במוסיקה ווד לבימי הקפדי. (111 דקות. צՐפתי תרגום לאנגלית ועכברית).

יום ראשון 18.10

SUN 18.10
19.00 סרט הפטעה מופסטיבל חיפה
פרוטס על לוחות המודעות ובעיתונים. עם סיום הפסטיבל

21.30 LE BAL (צרפת 1983)
במאי: אטורו סקולה Ettore Scola
שחקנים: "התיאטר ד' קאמפנויל".
אלל הריקודים משמש את אטורו סקולה כדי להציג מיקרוקוסמוס של החבורה הצרפתית והתלבוכם שעבורו עליה במחצית הפאה האחונה. הסרט נטול דיאלוגים ואטען הריקוד והחמייקה של חברו להקת "התיאטר ד' קאמפנויל". (112 דקות)

יום שני 19.10

19.00 LA PASSION DE JEAN D'ARC (צרפת 1928)
במאי: קרל תאודור דרייר Carl Theodor Dreyer

שחקנים: מריה פאלקונטי, אודון סילביין, מישל סימון, אנטוניו ארטו.
סרטו הקלאסי של הבמאי הדני, קרל תאודור דרייר, הוא אחד משיאו. התסריט המתואר את מישפטה והוצאה להורג של דיאן דראק נכתב למשה עלייו הפרטוטוקלים המקוריים של המשפט. "הקלוז'אף" הופיע כאן לראשונה מהמשה למרכב הסרט. דרייר מקרב אלינו את פyi הגיבורים עד למיכסומים ויזיר המונחים והמראות. סיתת בין פניה המעננים והלא מואפרם של דיאן דראק לבין הפנים של שופיטה, ובכך מצליח להפוך את המשפט היחסוטו לחוויה אוניברסלית. ה"הקלוז'אף"lli חשוב לחתום את הדrama האובייקטיבית של המועל... והשוב יותר להעלות את הדrama האובייקטיבי בית של הרוח מאשר את הדrama האובייקטיבית של האמadians". (דריר 1927). (110 דקות. סרט אילם).

21.30 סרט הפטעה מופסטיבל חיפה
פרוטס על לוחות המודעות ובעיתונים. עם סיום הפסטיבל

יום שלישי 20.10

19.00 CHATUNGET HDMIM (ספרד 1981)
במאי: קרולס סאורו Carlos Saura
שחקנים: אנטוניו גאדס, קריסטינה הויס

על מהזה הקלאס של גוטה לורקה שעבוד לבלט ביד' אלפונסו מאניאס צ'חו קרולס סאורו אנטוניו גאדס בלט קולוניאן ההפנט. זה צלום החזרה הגרגונית של להקת של אנדס שהcinco את הcoreografia כשהוא שואב מן המופלמנקו הקלאס, הון מרקוד הפלקלור והן מהבלט המסוטות. הסוגנות השונאים מתמוגים יוצרים חוויה שהיא חגינה לעניין.

21.30 סרט הפטעה מופסטיבל חיפה
פרוטס על לוחות המודעות ובעיתונים

21.30 קטיפה כחולה (ארה"ב 1986) BLUE VELVET

במאי: דוויד לינץ

שחקנים: קייל מקללהן, איזבלה רוסלני, דניס הופר
ברוטו הרביעי של דוויד ("איש הפיל") לינץ' הוא אול' הסרט המדבר ביוטו בארה'ב של 1986. כמעט כל גונקי סרטים ייצאו מגרון כדי להלך ולשבח את המוקחת הזה של תום וושינגטונית. בארץ אהבה אותו הבודקירות פחות, עד כדי "גועל ופש" כפי שציינה הכותרת של אחת הסקריות. המסתור העלילה של הסרט מושפעת במעטן ומסעיה מושנים וחרופים. נער מתבגר מוצא אונ'אים חרוחה וחחשת נעלמים. הוא מביא אותה לתהנתן המשטרת ויחד עם בתו של הבlesh הוא מצליח להיעס למלודרקייטרים המקיים פשיטה-אהביה חלונית עם גאנסטעס מופרע. סקרנותו של הגער השופת בפניהם עלם מזוזר של פשע. סטיות אודיטוריה מוגנתת. "קטיפה כחולה" יכול להראות כסופיה, קומדייה, סיפורי מיסտורין, מלודרמה, סרט אימהים וגם כדוריים אחרים... (לינץ') (120 דקות, אנגלית, תרגום לעברית)

יום שלישי 27.10 TUE

19.00 האחים קראמאזוב (ארה"ב 1958) THE BROTHERS KARAMAZOV

במאי: ריצ'רד ברוקס

שחקנים: יול בריגר, מריה של, לי ג'. קוב
הగירסה הקולנועית הרומן המופת מאי פידורז'זוטייבסקי, דז'ובט הולויוד אופיינ' רל רוסיה של המאה ה-19. במרכז העלילה עומד הרצת של אל שלשות והשתען בדיון החרף מפשע, (146 דקות, אנגלית, תרגום לעברית)

21.30 ג'יגולו אמריקאי (ארה"ב 1980) AMERICAN GIGOLO

במאי: פול שרידר

שחקנים: ריצ'רד גיר, לון אטן, נינה ואן פלנט
הצצה אל המתרחש בבעשו של ג'יגולו אמריקאי מבוקש, אדם שיאים מציין קשור נשפי עם טסים ומגעו היחיד עם בניית החמי השני הוא רוסיה של שרידר בתרב התחרוכיות והשיות. עיסוקו העיקרי של שרידר הוא בוגה תסריטיו הוא החטא. כמעריך של זובר ברסון הוא בונה את דמות הג'יגולו עפ' "הכיס" וגם כאן עיסוקו של הגיבור הוא ממצב אקזיסטנציאלי. (117 דקות, אנגלית, תרגום לעברית ולצרפתית)

יום רביעי 28.10 WED

19.00 וויצק (מערב גרמניה 1978) WOYZECK

במאי: וונר הרציג

שחקנים: קלואוס קיננסקי, אורה מאטס
זמן קצר לפני מותו (בג'יל' 23 בשנת 1836) פרוטם בירוי בכור שהקדימה כמעט במאה שנה את האנתרופולוגים, דממה שהקדימה כמעט במאה שנה את האנתרופולוגים, האקספרסיוניסטים ותיאטרון האבסורד. לא... וו' אפה שהבהה זה זוקה וונר הרצוג שנעלט את מלכת האופטזיה של "וויצק". סיפור של האיש שנחדר לתירוף ולצחצ'ה מוכיים ע"י הרצת לילית בלבתי צפיה וועלה את קלואוס קיננסקי לשיאו משחק חדשים. (82 דקות, אנגלית, תרגום לעברית)

VERTIGO

במאי: אלפרד היצ'קוק

שחקנים: ג'ים סטוארט, קים נובק, טום הלמור.
בלש לשעבר במשטרה, מתבקש ע"י דיזון לבוש אחר אשתו מותה חשש שהוא עמדת להתקבב. החלש עשה מציאות דיזון וכן כדי המUCK מתחבא באשה. הוא אמן שהוא סובב מפה נבאים. לאחר מותה של האשיה הוא פוגש נערה אחרת הדומה לה דמיון מפלא. "ווטיגו" מאנ' פגש עברה הוא מוחלט לחזור לדבון. "ווטיגו העיקן לנו" מטען הירש המעופת של היצ'קוק אחדר מאבעת או חמאת הסרטים הפיטים והמעמידים שהקלנו וובן ווד. (128 דקות, אנגלית, תרגום לעברית וצרפתית).

יום ראשון 25.10 SUN

18.30 מלחמה ושלום (ברחה"מ 1966/67 – חלק א') WAR AND PEACE – PART A

במאי: סרגיי בונדרצ'וק

שחקנים: לודמילה סבליבקה, סרגיי בונדרצ'וק
ויצ'סלאב טיקונוב
עובד של הגדוד שחקן סרגיי בונדרצ'וק לחם הענק מאי' לב טולסטוי המתרחש בעת פלישת צבאות גובליאן לרוסיה. זהה הפקט יוקה סוב'ובייטית שצולמה במשך למשך שנים והושקע בה ממון רב. ישACA אסונות מלחמה והכלות אלפי ייבטים. פירוטכני קה מתחכם ובעיקר, בסיסו להצמד למקור הספרותי בכל מחיר.
בסרט ארבעה חלקיים:
1. אדזרה בולקובסקי
2. נטשה חוטובה NATASHA ROSTOVA
3. 1812
4. פ'יר בזוקוב PIERRE BEZUKHOV
350 דקות)

21.30 מלחמה ושלום – חלק ב' WAR AND PEACE – PART B

יום שני 26.10 MON

19.00 בקט (בריטניה 1964) BECKET

במאי: פיטר גלנוויל

שחקנים: ריצ'רד ברטון, פיטר אוטול, ג'ין גלנוויל
ספר וידויותם של המלך האנגלי הנרי השישי ור' ימינו חסר המולדת, עפ' מהזה מאות ז'אן אונוא. הנר' הוא טיפוס רעשי וילדותי ובקס קהציאו להוציאו להוחר. פיטר גלנוויל, שיתוף פעולה מצד הכנסייה וכמהו לידות האמיצה ממנה המלך את עוזו לתפקיד הארכיבישוף מקונטובי. אם קודם שמר בקט על נאמנות מוחלטת מלך הר' עיטה והוא חיב נאמנות לאורים אחר ומהוות מחסום בפני שלווה לשעבר הנאלץ להוציאו להוחר. פיטר גלנוויל, במא' תיאטרכון במקורה, מפגג לכלה את הספור הדורמי היפה המלאנוכלי והאקמרי עם מיימדי הענק של הפקה הקולנועית זו ויצר סרט אינטלקטני וקודר. (149 דקות, אנגלית, תרגום לעברית)

21.30 הזמנה למחלול (ארה"ב 1937)

SHALL WE DANCE

במאי: מרק סנדרייך

Mark Sandrich

שחקנים: פרד אסטר, ג'ינגר רוגרס,

זוג הרקדנים המפורסם פרד אסטר וג'ינגר רוגרס בקומדיית מוסיקלית של הבמאי מרק סנדרייך על פי מוסיקה של ג'ייג' גרשווין, כמו בכל סרטים התסריט והבמאי הם על רמה גבוהה. כאן נוסף ליקודם, בשאר הסרטים ישבן שחקני משנה מצוינים. (106 דקות)

יום שני MON 2.11

19.00 זהה בידור (ארה"ב 1974)

THAT'S ENTERTAINMENT

במאי: ג'ק הייל

Jack Haley

שחקנים: פרד אסטר, ג'ין קל', אליזבט טילון, ג'ימס

ספייסאוד, ביג' גונג רוסטוף,

דבי יינגולדט,

מייק רוני ופרנס סינטראן מגישים קטעים

בଘרומים שנלקחו מסרטים המוסיקליים שהופיעו

באולפני מ.ג.מ.

"קלאד" מקסום של שיין הקולטייה

הקולוניאט" (137 דקות). אנגלית תרגום לעברית.

21.30 הצגת הקולנוע האחרון (ארה"ב 1971)

LAST PICTURE SHOW

במאי: פיטר בוגדנוביץ'

Peter Bogdanovich

שחקנים: טימות' בטומס, ג'ף ברידג'ס, סיביל שפרד

מכבס נוטסלי נוגה של בוגדנוביץ' ("מסכה") על המתנגד בברובויציה אמריקאית ייחודה ועל קיצוץ של אשליות הנערים. (118 דקות). אנגלית תרגום לעברית וצורתית

יום שלישי TUE 3.11

19.00 במעגל ההונאה (ג'רמניה/צרפת 1981)

CIRCLE OF DECEIT

במאי: פולקר שלנדורף

Volker Schlöndorff

שחקנים: בורגו גען, חנה שיגולה, י"י סוקולימובסקי

שחקנים: מלחמת האזרחים בבריתות 1976 כפי שהיא משתקפת בעינוי של אנטולקוטאול לבירב מאיופה. עיתונאי גורמי היטר של בירית לבנון כדי לפרק את מלכמתו ומגלה את משמשת רקע לביעת מוערכותו של העיתונאי בנסיבותיו. אולם הוא מסקר. (109 דקות)

21.30 נהר הבוץ (יפן 1980)

MUDDY RIVER

במאי: קוהי אוגורי

Kohei Oguri

שחקנים: טקההיא טאמורה, ניבוטאקה אסההורה סוטו ל. אונושי פשוטים החיים בשפר נהר, בעיר אסוקה, בתקופה בה מונזה יפאן לשקס את עצמה. מיامي הדועה האטומית. גיבור הסרט הוא ג'ו. העיר, כי אמו של החבר היא יצאנית על ספונה העוננת בנהר. למחאת הגילוי נעמלת הספינה ועימה גם החבר. זהו דרמה נוגעת לל. אונושי וחמה (106 דקות)

**לסרטים שאורךכם למעלה
מ-120 דקות – מחיר מיוחד**

21.30 הדור הצעיר (ארה"ב 1929)

THE YOUNGER GENERATION

Frank Capra

במאי: פרנק קפרא
שחקנים: ג'אן הרשלט, לינה באסקט, רוזה רונגה
סרטו המוקדם של המהגר האטלנטי שהפר ניסים ספורות אחרי "הדור הצעיר" לאחד הבמאים המובילים של תעשיית הרטים והוליווד ולבסוף יוצרו מילונים גולדפיש של מהגרים עניים, עולה לנדרה, הופך לסוחר עתיקות עתרהו, הגטו היהודי של ניו יורק המפוארות, געגועו של אבי לאוירית האסט סייד ומאסוא של ג'טס מעוררים את היחסים במשפחה (אנגלית ללא תרגום. בכורה ארצית)

מצאי שבת SAT 31.10

19.30 חמימים זוטרים (ארה"ב 1959)

SOME LIKE IT HOT

Billy Wilder

במאי: בילי וילדר
שחקנים: ג'יק למון, טוני קרטיס, מרלין מגנו
שחוור תקופת הרוב בח'י הפשע האמריקני באחת הקומדיות המוצלחות ביותר בקולנוע האמריקני. שני מוסאים נקלעים לחסול חשבונות של המafia בשיקגו. (121 דקות) עותק חדש

21.30 האיש שידע יותר מרudi (ארה"ב 1956)

THE MAN WHO KNEW TOO MUCH

Alfred Hitchcock

במאי: אלפרד היצ'קוק
שחקנים: ג'ים סטיירט, דוריס ד'
גירושה שנייה לסרט בעל אותו שם שעשה היצ'קוק ב-1934. משפחה אמריקאית יוצאת לחופשה במרוקן. בדרך מוקהן מעד לאב המשפחה על יצח פוליטי העומד להתרחש בלודזון. כדי להבטיח את שיקתו נהרף לנו. הסרט בני מכיל המרכיבים המאפיינים את סדרתיו של היצ'קוק: אגושים תמיינים נורמים במרקם לשחרורה של איזוריהם לא שגרתיים, הומו מקבר, מתח מוקפיא דם, שימוש מגן בפס הקול וסצינות מפחיד מרכזית שהיא כמו תמיד מלאכת מחשבת של עשייה קולנועית. (120 דקות). אנגלית, תרגום לעברית וצורתית

יום ראשון SUN 1.11

19.00 כובע צילינדר (ארה"ב 1935)

Mark Sandrich

במאי: מרק סנדרייך
שחקנים: פרד אסטר, ג'ינגר רוגרס, איזארד קומדיות טבעיות קלסיות שחינה נשתרם עד היום. מעשה בראשון המגע ללונדון כדי לככב במחזה מוסיקלי, מתאהב בברקוניטה שמתגוררת קומה מתחתי, וזכה בחסדייה. האידילה נסנקת כאשר נדמה לקדחת שבר' זוגה נשוי. מכאן מסתבכת העלילה גורמות; למיצבים טענניים, הבוגנים על טעויות מוכחות. סרטים הטעים ביותר של אמד הרדקדים הנודע, פרד אסטר וג'ינגר רוגרס. (101 דקות). אנגלית תרגום לעברית)

19.00

1900 חלק א' (איטליה 1976) PART I

Bernardo Bertolucci במאן: ברנארדו ברטולוצי

שחקנים: ז'יאר דפואדייה, דומיניק סנדה, רברט דה נירו

1900 – PART II

1900 21.30 – חלק ב'

אפוא מרכסיטי ענק המתאר את ההיסטוריה של

הערות:

1. אין הסרט מוקף בזכב הטכני ולאורך הסרטים. (אורכם של הסרטים שמצויں בתכנית הוא אורכם המקורי בלבד)
2. שינויים בתכנית אפשריים. נא לעקוב אחריו הפרסומים בעיתונות ובאולום הכנסה לסרטים.
3. כל הסרטים מלאים בתרומות לעברות, אלא אם כן מצוין אחרת בתכנית.
4. הקופה נפתחת שעה לפני תחילת הקורנה.
5. עד עשרים דקות לפני תחילת כל הקורנה – מכירה לחבר הסרטים בלבד. (אלה שאינם חברים יכולים להתחילה לרכוש כרטיסים רק לאחר החבר האחרון שהגיע למקום בזמן המועד לחברים).
6. רכישת כרטיסים מראש, לחבר הסרטים בלבד – במשרד הסרטים, בין עירית תל אביב קומה 11 חדר 1157 בימים ג' ו' בין השעות 13.00-14.00, וכן ערב בוקופת הסרטים.
7. חברי הסרטים לא יכולים לקנות יותר מ-2 כרטיסים בפעם אחת.
8. חניה לבאי הסרטים, גם מאחור בית מפעל הפיס, רח' לאונרדו דה וינצ'י.
9. סרטים שהקרןתם נמשכת למעלה מ-120 דקות – מחיר מיוחד

דמי חבר לשנה 25 ש"ח
לח"ליהם, נוער וסטודנטים 20 ש"ח
מנוי זוגי 40 ש"ח

לבד
הסינematik הישראלי

תד. 23070

תל אביב 61230

аж gross לצורף אליו חבר בסינמטיק תל אביב/הנני מחדש בזיה את החברות בסינמטיק

שם

כתובת

מישוד

טלפון

ת.н.

עיסוק

נא לציין תמונה 500ווט/בל' תמונה לא מתאפשר ההרשמה.

נא לציין כרטיס חברו הישן

בית הספר לאמנויות הקולנוע The Tel-Aviv Film Art School.

מודיע על פתיחת הרשמה לעונת הלימודים
בקצוזות הבאים

אוקטובר

גרפיקת וаниמציה במחשב.

COMPUTER GRAPHICS AND ANIMATION

עקרונות הפעלה, הכרת הציוד תרגול מעשי, שיטות העברה לווידיאו
לפילם.

סדנת סרטיים-וידאו

TOTAL MOVIE MAKER-VIDEO

הפקה בימי צילום ועריכה של סרטים עלילתיים לקולנוע וטלוויזיה
בטכניקת הוידאו. עבודת גמר – הפקת סרט עלילתי בקבוצה.

עריכת וידאו

VIDEO EDITING AND SPECIAL EFFECTS

עקרונות העריכה. תפעול חדר עריכת אלקטרוני. מבוא לפועל
וידאו.

תסריטאות לסרטים עלילתיים ותעודה

SCRIPT WRITING

סדנה מעשית הכוללת תאורה וטכניקה מפורטת של שלב אחרי שלב
בכתיבת תסריט מתקצר לתרסיט צילומיים מלא.

איפור לקולנוע וטלוויזיה

FILM AND T.V. MAKE-UP

קורס יסודי כולל שעורי העשרה בתחום האיפור.

יסודות השפה הfilמאית

FILM LANGUAGE PRINCIPLES

תולדות הקולנוע, ניתוח סגנונות מראטיב הראיינו עד ימיינו,
הקרנת סרטים קלאסיים מכל התקופות.

משחק

ACTORS STUDIO

משחק תנעה, ניתוח מחזות, תרגול לפני מסרטות וידאו. תיאטרון
קולנוע וטלוויזיה.

קבלת קהל:
יום ראשון עד חמישי בין 11:00 ל-13:00,
ובין 16:00-18:00
טלפון ישירות למנהל בית"ס דוד גרינברג
03/233493

טל. 03/248340

פרטים והרשמה:
משרד "בית הספר לאמנויות הקולנוע"
רחוב אבן גבירול 101 דלת 3 תל-אביב
בקש פורופסקט מלא ונשלח לך דואר.

הנקאים והמלוכדים

מאת ויניצ'יו מארינוצי

• אטרורה סקולה יבואה או לא יבוא, הסינמטק עומד לארון לכבודו רטראנספקטיבתה ובה לפחות עשרה מטות סרטיו של במאיזה, שהוא ביום אחד החשובים ביותר באיטליה. הרטראנספקטיבתה מאורגנת בשיתוף פעולה הדוק עם מכון התרבות האיטלקי, והוא נערכת לקרה הצגת סרטו החדש של סקולה, "המשפחה", בבתי הקולנוע בארץ.

ויניצ'יו מארינוצי', שעלה פִי מאמריו נערכה סקירה זו על הקריירה של סקולה, הוא עיתונאי, מבקר ותסריטאי איטלקי ותיק. העידכוניים האחוריים, משנת 1980 והלאה, הם תוספת ישראלית של דן פינרו.

של הביזור. להומר יש כבוד תרבותי יוצא דופן. ועריך בלתי מעורער העומד בספק רק באיטליה. מכך קרים איטלקים רואים בהומר את אחת הצורות הנוחות של הספרות ווקולנוע, והגשה הזאת היא אטרורה סקולה ושותפה זוכה. באיטליה, מאז ימי פלאוטוס, טימן ואות לבורות. המור צמיד נתקל בא' הבנה. יותר מכך, אני מרגיש המשגד, לעומת קרובות מהמהמת, של הווער, אשר איןנו כבקרים רבים אחרים, לשירה מבדרת ושותפה מז. למורת הראש החיצוני המת' קבל, ולמרות הסרטים ה"קלים" הרבים שעשה, במיזוג תחריטאי, סקולה הוא במאיזי "קשה". לא בכחינת התבטאות והצורה, הוא מಡק את אוטוננו אלה".

בקיץ 1948, סקולה כבר עבד בעיתונאי, וכותב לרדיו יצירתו, יותר מכך, את המיטה הנסתה שלהם ואת ההשכלה המתקשרות אליהם.

הקטן של אלברטו סורדי ("וכתסריטאי קומדיות, או יותר נכון בסוס עבודה או עוזר אונומי של המורי" – בפיו הוכנויות שבחן השתחף היה "התיאטרון הקטן של אלברטו סורדי") וכותסריטאי קומדיות, או יותר נכון בסוס עבודה או עוזר אונומי של המורי – יותר מאשר חילופי מפורטים שהיה עסוקים מדי מכך לעשות הכל בעצם. היהתו זו השתלומות מצוינות שהביאה את סקולה לקשר עם כל עולם הקולנוע באותו זמן – ולא רק בשטח הקומדיות – ושבה למד "מקצוע", שבסקרה של, לא היה מוגבל לוויית הטכנית אלא שרת-אוטו בהעשרה עיזיון הדרך שבה ביטה את עצמו ואת המעניין אותו.

תקופת לימוד אינטנסיבית זו (שהה כה בהערכתו של סורדי וייצר קשר עם טוטו, הקומיקאי הגדול, שכשרונותו נוצלו בذرן כל הסרטים ביןוניים שהופקו בכמה ימים) באהו לסופה רק ב-1954, לאחר שבע שנים, כשסקולה זכה לרגע בו יחתם את שמו לצד אחרים על תסריטם. תקופת הוו שיצים סרטים כמו "צחוך,צחוך,צחוך" (מרוחות "אגים" שבאה והופיעו רוב הקומיקאיםaboliti של איטליה), זהה קרה בכלא" (סרט שנכתב על מיזד סורדי) ו"הרוקן", עוד סרט בו כיכב סורדי שנעשה על ידי במאיזי כותב יוצאה מן הכלGANTRY פיטראנג'לי. בפייטראנג'לי, מצא סקולה את הבמאיזי שנחן לו הזדמנות לבטא את מעלוותיו ולהקיים את עצמו בעבודה ברמה יותר מושגית. עם פיטראנג'לי, מבקר חריף ותרבותי, שיטים בית ספר לרפואה (כמו

שכלתנות, אונשיות, סאטירה ומידה מסוימת של צניניות המשולבת בהכרה סוציאלית עמוקה וחוש כלוט לכך: אלה הם היסודות העיקריים המדרכיים את אטרורה סקולה ושותפה, כל אחד במידה שונה, בכל אחת מיצירותיו. בנסוף לכך קיימת נוכחות המכחדת, לעומת קרובות מהמהמת, של הווער, אשר איןנו כבקרים רבים אחרים, לשירה מבדרת ושותפה מז. למורת הראש החיצוני המת' קבל, ולמרות הסרטים ה"קלים" הרבים שעשה, במיזוג תחריטאי, סקולה הוא במאיזי "קשה". לא בכחינת התבטאות והצורה, הוא מדק את אוטוננו אלה".

את הדריך, אלא בדרך בה הוא מודד את מרכיבינו יצירתו, יותר מכך, את המיטה הנסתה שלהם ואת ההשכלה המתקשרות אליהם.

בן 56 (סקולה נולד ב-1931 בטריביקן, ליד אולינג, לא רחוק מגאפוילו) אטרורה סקולה הוא עדין כמעט צער, למרות שהגיע לבשנות קולנועית לפני יותר משער שנים. הוא צער – ונראה שישאר כך עוד תקופה זמן נכבד – בשל נתיותו המוגזנת שלעתים סותרות זו את זו, אבל מוכיבותו אותו תמיד אל נושאים – שלמרות שנראתה כי המכנה המשותף בינוים הוא "קומויזה" – הם בעלי זרם חזתי של מוסר ועם שיכול להפוך לעיתים למאוד בלתי נעים, ללאה שקשה להם להכיר במצוותו.

אפשר בהחלט לומר שסקולה נולד עם טעם מיוחד לאירונייה, סאטירה והווער עוקצני ומעוות. ב-1947, כשהיה רק בן 16 ולמד בבית הספר לדזקוק ולתחריר (יותר מאוחר סיימם את מגמת המשפטים אבל מעולם לא חשב להכנס למכצוע או להפוך לשופט), החל לשחרף בפרוטומים הומוריסטיים כמו "מארק אורה אורלי", קריקטוריסט וכובח בדיחות ומארמים. שדה ההווער הניב לקולנוע האיטלקי יכול נאה במשמעות של מאים ותסריטאים – פליני, מקאקרי, קונגינזה, סטנו, אג'ה, סקרפלி, מץ מרקיי הם רק חלק מן השמות בראשינה לשנית להוסר עליה עשרות. אומר סקולה: "אני משוכנע שהווער, שהוא מרכיב קבוע בסרטים, הוא אחד ממנזרי התווער

הוא מציג משוחק בצורה מבrikה על ידי גאסמן בעורת תסריט ובימי המצלחים לחסוך את החלקל' קות וחוסר המסוריות של המשולבים בפיקוחות ובאנטואיציה "אופרטוניסטית" היוצרים ממנה טי' פום של "מנצ'ז". דיתה ותקופת "הגם הכללי" של איטליה, וסוג הטפוז הזה היה נפוץ מאה, ואיפלו שימוש מרודל לאלה שלא ראו או לא רצו לראות, את הבהירים השליילים שלו, ובביסיסם דמו לו ולא חשו גועל למראהו. מלבד הגצתו המלאה, הסרט הציג גם לגנות אותו, למרות שהנטה הוו נשרפה מרומות למדי עד הסוף, עד כדי כך שהסרט הסתכם בכור, שייהיו צופים שלא יבחינו בגינוי הדמות. הנה דוגמא: לטיפוס הניל היה מאניה שהתבטאה בעקיפת מכוניות, לאחר שהשתמש בשפה גסה כמוoid לכפי הנגיים ובצפפה מהרידזה מהירש אוניות; הצורך הבלתי היה להציג ולעקוב הוא שMBOL של סופו של דבר לתאונת הגורלית. וכך, בכל איטליה וגם מחוץ לה, בארץותה הוציאו הרים, נפוץ שיגען מטורף לצפתת האטו המסומית הוו, במקומות שהחפץ יעורר בצדדים תיעוב ודחה.

ב"החים הקלים" אנו מוצאים את סקולה בשיא החומרתו, הוא חסר רחמים הן עם הרע והן עם הטוב, שאינם מסוגלים לעמוד בתהילין הכתירה והטיון האכזרי המתיקים בחיים. הוא שופט ודן, מבין את העשה, ואיל תשעה" ששלathy הדמיות מבלי להפרק אותן לתקה-ממדיות, אבל ככל זאת, לא נון עצמו להסתחר על ידי החיבה האישית שהוא רוחש אולי לאחת מהן.

ב-1963, יחד עם רוי, ושוב בשיתוף עם מאקרי, כתוב סקולה עוד תסריט לסרט שהפרק משמעותי מאד לנשאים בהם עסק בסרטיו הבאים: "המחלצות". המפלצות שבשם הסרט, המשוחחות על ידי ויטורי גאסמן ואגו טונייצי, אין אלה שאנשים רגילים לראות בהן את המפלצות הגדולות של ההיסטוריה, אבל איןן פחות מפחידות במפלצותיהם שהן מגלות בחיי היום יום. מולנו עוברת סדרה יוצאת דופן של תפלצות פיזיות ומוסריות, שבahn איננו מוכנים לראותו "אנשים כמונו". סדרת אקריקטורות שהופכת אכזרית, וחתך השפעתו החושפת של המורקר, משמשות להארת הבהירים השלייליים שאנו מוצאים ברמות השונות של החברה. בסיכום – זה מצעד מבעית של המכער, המולוך והרע (שם המקורי באיטלקית של "משפחת המולוכלים") – הפנימי ולא החיצוני – שכן מבחינה פיזית, רוכב המפלצות נקיות ומperfחות.

וכך, הפק סקולה לבמאי ב-1963 עם "נשים, נשים, נשים" שבו שיחק חברו ויטורי גאסמן. התסריט נכתב שוכ בשותפות עם רוג'רו מאקרי. הסרט הציג תשע נשים (וגבר אחד) "שהרגשתן שייצגו את המשג הדיוו על נשים שהתחלתי עם פיטראנגלי. הסרט לא היה בידור כל טהור משום שהטיפוסים באו

динו רוי, אליו יעבד סקולה בהמשך) והוא כותב קפדי, שהקדיש תשומת לב עצמה לדמיותיו, במיחוד לנשים – יצר סקולה מערכתיחסים כה טובה עד שהשניים שיתפו פעולה בכל סרטיו של הראשון. חוץ מראשון והאחרון.

שיתוף הפעולה ההדוק שלו עם התסריטאי הומוריסט רוג'רו מאקרי, הדגול מingo בשתיים עשרה שנים, עם אותו קעק בעתונותאות ושתו הקים את "האופניים בשניים של מאקרי וסקולה", ייצב וחיק את הטכניקה של סקולה והוביל אותו לשילטה מלאה בכל מקורות הכתיבה המכחים מחק ארינטנסיבי של אנשים וסבירתם, ומאפיינים מוחלטים מוהים של קווי אופי ודיוקן. ביחסו עם פיטראנגלי, שהוא בן גيلו של מאקרי, היה סקולה שוב במעמד סטודנט, אבל ההשפעה ההגדית שהיתה להם זה על זה הייתה מעשרה בכל מובן וב�� פנים ואוף לא העמידה את אחד מהיוצרים במעמד נmor.

אחרי סורדי, מאקרי ופיטראנגלי, המgesch החשוב הבא שהופיע על הקריירה של סקולה, היה המgesch עם דינו רוי. "מערכת היחסים עם רוי הייתה שונה בין הפקדים: הבמאי מעד אחד, התסריטאי מן הצד השני. הפגישות אותו היו מאייד קצרים ומצוות (עם פיטראנגלי, אני זכר, דיברנו חדשים לפני תחילת הצלומים). רוי עשה יותר סרטים, הקצב שלו היה יותר מודר ויש לו סוג שונה לבלתיו של רוי, אף על פי שהוא היה מודר ולחסריט."

אולי היה זו בדיקת האכנה היתרה בהפרדת הפקדים שבസופו של דבר השפיעה על סקולה הבוגר לצעדי צעד אל עבר הבמוני: בכל מחר, השותפות שלו עם רוי השירה סימן בולט על ה"קוריקולום" שלו, ועוזה לעצב סופית את מאפניו הבמאי-לעתיד.

הקביעה הוו מדיקת את עצמה במיחוד ב"החים הקלים", סרט שנעשה על ידי דינו רוי ב-1962, בהשתתפות ויטורי גאסמן. "החים הקלים", לא קיבל ממש מה את הראי לו מידי המבקרים: מודרבן חבורתי חסר בושה, שהוא גם שקרן משתחוץ ומלאכותי, אבל נראה כאדם דינמי, נעים ופרקטני המוכר בקלילות הדורשה על מנת לשכנע, פוגש – באקראי יידי ותיק שמתגלה כהפרק הגמור ממו – סגור, ביישן, עזין, אינטלקטואלי, ונוטה בקלות לפול בקסמים של נוכלים. החבר גוטן לעצמו להסתה אל תוך הרפקאה מופוקפת, שבסופה הוא מוצא את מותו בתאונת מכונית הנגרמת על ידי חbro חסר הארכיט. האחרון, כמובן, יצא מן התאנה ללא פגע, וטווען, כהרגלו, שזה גש את הקורבן. "החים הקלים" ראוי למקום מיוחד הן בהיסטוריה של הקולנוע האיטלקי והן בהשפעה שהיא לו על המשך הקריירה של סקולה. הטיפוס הנאלח שאותו

מעמד חברתי שונה וביניהם היו כלה שהושפלו ונפצעו".

"הרברשטיין" היה סרט צנוע, למרות העובדה שעבוד על פ"י מקבלי. וכך אנו מוגעים ל-1968 ול"היצilio גיבורייו למצוות את ידיהם האבוד באפריקה?"" סcola הומה טהור בסיגנון איטלקי". הסרט כלל היה קומדי טהורה בסיגנון איטלקי. השטר צולם באנגליה, שהיתה עדין מושבה פרוטוגותית, למרות שאפשר היה להבחין בנציגי התקוממות ראשונים. עם זאת, הייתה זו מלחאה חביבה מהורי מסכת הקולוניאלים "הטובי", "האבהי", ו"הহומני", שהסתיר מאחוריו נישול פושע של ילדי המוקם. עם התפתחות הספר (מנפרד) וסודיו בתפקידים הראשיים, הרושם הראשוני של ארץ נזימה למראה, מפנה את מקומו למבש עמוק בתחום החיים האתמיים, שגרמו לאדם שהיה מלא בטחון בדעותיו הקדומות להזכיר לבסוף ש"רעיון אים נהירים וברורים לי יותר".

ברוב החומר שנכתב על סcola, נחשב סרטו הבא "המפקח פפה" (1969) לנקודת המפנה הראשונה בקריירה שלו, החל בו המחויבות החברתית האנרגית בוללת מאד. כפי שרואינו, למעשה לא הייתה זו תפענית חזקה ומפתיעה, שכן השינוי נקבע באישיותו של הבמאי והבשיל בהדרגותיו. למרות זאת, סcola טרען שלא היה מודע לכך כלל.

מפקח המשטרה-פפה – הראשון בשורה ארוכה של מפקחים משטרת שהופיעו בדרכים רבים ושירותו כוננות שונות בקולנוע האיטלקי – משרות بعيد רופוכיניאלית קשנה במחווה וונטו הקתולי-אדוק. כשהוא נקרא לחזור את התהගותם הבלתי הולמת של אזרחים שדווחו במכתבים אונוניים, הוא מוציא שחומת הגיגיות והכבד של העיר מסתירה מאחוריה עולם שלם של שחיתות וחטאיהם. אבל ממצאים אינטלקטואליים את-נכדי המוקם משפטקו הביברים מטילים וטו על כל פעולה כנדם ומשארים אותו עם הבירה היחידה לתבעו את החוטאים העניים וחסרי ההגנה. בנקודה זו, מסרב המפקח לבצע את עבדותו בחציה ממשום אי-צדק שבדבר. הוא שורף את כל התיק ומקש העברה למקומות העבודה אחר.

הביקורת על הסרט התמקדה בכך שהוא הציג את אותו עולם וונציאני של "חווטאים רופוכיניאליים" שכבר טופל על ידי ג'רמי כמה שנים קודם לכן ב"גבירות ואיזונים", ועל כך שהגביל את העיסוק בשחיתות למשור המני, כפי שהוא נוהג באותו תקופה. וזאת, היה והוא ודר' להמתק את הגלולה" ולהקל עלVICOL הרט במקומות בהם יותר, ולכן, או מגישים שהדבר לא פג בחשיבותו. יותר מכך, לאחר ו"הקומדי בסיגנון איטלקי" מבוססת מיד על מנהיגים, כמעט תמיד היה לה אפקט פחות או יותר בקורחי עלייהם. לכן אין פלא בהתרחשות נקודות המגנה" אצל סcola. בסיכום, אפשר לומר ש"המ-

mishpachat hamlochim

פקח פפה" היה סרט טוב בעל כוונה ברורה והופעה מבריקה של אוגו טונייצי – אויל הטובה ביותר של שחן זה שהגיע לשיאו אחרי תקופה של תלמידות ארוכה בקומדיות הקלילות יותר.

עוד סיבה שבגילה יש לכבד את ה"מפקח פפה" היא ש"הקומדי האירונית שלה אל עבר טיפוסים ומצבים שהם אופייניים לדורות או מרכז איטליה, וו' אחת הפעמים היחידות שבה הופנו אלה לצפון.

"קינאה נסוח איטליה" הוא הסרט הבא ב-1970. יחד עם "הבנייה והאת זה כל קרא" הוא נחשב לייצירה הבוגרת המאוונת ביותר של סcola עד לאחורה זמן, שבה הגיעו לגיאו למינון הנכון ביותר של אירופה, אונשו' יות והיבט החברתי-יקונטראנסאל. מענין במיוחד להבחין בעצמות האינטלקטואלית של סcola,

סקולה, הם נחפשים בהומור מדויק, עוקצני ומנוחת. אולי אין רמזו ל'קפדנות' אלא אם מישחו מהפש אתה במכובן החומר שלו. "קינאה נסח איטליה" הוא סרט שיש להנוט למנו וגם להשוב עליון. הוא יכול להיבחן מן הזיות הכהולה של בידור וראייה חברתיות, עם כל המשמע ומוסיף לדין. נסיך נרך כמה ווגמאו: ערבות הדטרט'יו והציבורו', שימוש כטרמינולוגיה שנלקחה הישיר מהתלויזיה וממוופים קומיים שני מידה לפחות שעוררו לעות את תרבות והפועלים" והתייחס שיא במציאות בעלת שורשים הרבה יותר עמוקים ואצלים; האופי העממי של הסרט.

בסרטים שעשה מיד אחרי "קינאה נסח איטליה", ניראה שסקולה החלטי מאד בדבר נטשות ז'אר "הקומדייה בסגנון איטלקי" תוך חיפוש אחר התחיה."

שלמרות נטיותיו השמאליניות הבוררות, איןו חושש מהפנות את ההומר והביקורתית שלו אל פעילים, שמאלבים לוחמים ואפילו דמיות פוליטיות מייצגות. ב"קינאה נסח איטליה", מיתוס הפועל מאבד מזוהה דר, ומתגלה באוטו "דע בורגנוי" התוקף את האדם - הכנאה. בנאוי, אופה פירות ומרחת פרחים, בגילום המבריק של מארצ'לו מסטראיני, גיאנקארלו גיאני ומניקה ויטי מתנגשים זה בזו עד שכוחם תש (עימותים מצחיקים עד מוות, אבל מהורי השחקן נמצאת המציאות המודכדת שלהם). בסחר-חרת מוצלח יותר. אפילו מהפארסה הצרפתי, האוצרת בתוכה כבוד לבידור, אבל גם שינוי מהמשור לש הבורגני הרגיל והנדוש.

השפה, המנהגים, ונקודות ההשקפה הם מקורים ייחודיים לרקע האכרתי של הדמויות: כמו תמיד אצל

העלגנית שלו. בפיאטינם מתרחשת המלחמה הנazi-
חתית, הטראגית והאלמת בין הפהל למכבו. היא
משתקפת בעזובה הפיזית והמוסרית, עימותי הסΡא,
התקפות המאה חסרות האונס ונאומיהם הריקים
של אלה המתכוונים לטובה ולא עושים דבר.

לבסוף לא נוחרת לצער ברירה אלא להכיר בכאב
שהוא שירק למעד מפסיד ומוקוף ווועקת המאה
שלו טובעה בשיקשוך מכונת הזמן. "טרביךו-
טורינו" הוא סרט אישי מאד ווועץ דופן, הפקה
עצמאית שוכנת להצלחה מתונה בלבד, סרט כמעט
נסוני מצד'B' במאיה שהיה כבר מבוסס. דוגמא שאחריה
החרו במאים מצחיים מאוחר יותר כמו נאנி מורתין,
מאוריציו ניקטי ואחריהם.

בראיון עם אלדו תאסונה אמר סקוולה: "זה היה
הנסיעון העממי ביותר לשילוב כבימאי עד כדי כך
שחשבי לחזור לעלי. נסעתי לטורינו עם הכוונה
לעירום חקורה. לא היה לי תסיטי כי אם רדק רעיזון
בסיסי. אז, ממש חדש שבו הייתי מחייב פועלם
ובוגרים, החל הסרט לצמוח ופיתח את עצמו מדיום
בימי. המיצאות החברתיות של המהגרים היא משחו
שלמדתי' מקרוב על עצמי בדוק כי' שראיתי את
הסתגלות המחדשת שלהם כשהם שבים הביתה.
למעשה זה נשא לעוד סרט שהיתה שמה לעשת:
סיפרו של פועל המהגר חזרה לבתו משוריו
לטריביקו. כשאני חשב על עשיית סרט אני מנשה
תמיד להתחייב עם הבעה האמיתית אליה אפשר
להתיחסמן הוויית הסכימתיות הטהורה. אבל בغالל
הركע שלי וטעמי הנוטה לסתירה בחרתיה לטפל
בנושא הדרמטי בדרך הומוריסטית. אני נני חשב
שטרביביקו-טורינו' שונה בסיסית מרטוי האחרים.
ישנם חוקים בסרט, יש ימיד קليل הנוכחות בחיוו של
כל בני אדם לא משנה מה הם התנאים שביהם הוא אי'.
ה.afiziooth המשעשעות בסרט סופרו לי על ידי
הפעלים עצמם".

אחרי מה שהיא עבורה נסיוון קיצוני המשיך סקוולה
במודל האחר שלו. היה זה בסרט "האבות וזה את זה
כל כך" ב-1974. הרעיון הבסיסי היה לערך מאזו
של בני דרכו, כפי שבמאים איטלקים היו עושים
באלוותיו של ג'וזפה נזון מהם הגיעו ליל
ב-50-45, הэн ברגע העימות הדרמטי והזומיננטי בין
צעריהם למוגברים. נסוך לך, היה באיטליה הגיעו
לשלב המעבר מתקופה אחת לשנייה, והרגע מומש
במציאות משברים חברתיים ופוליטיים.

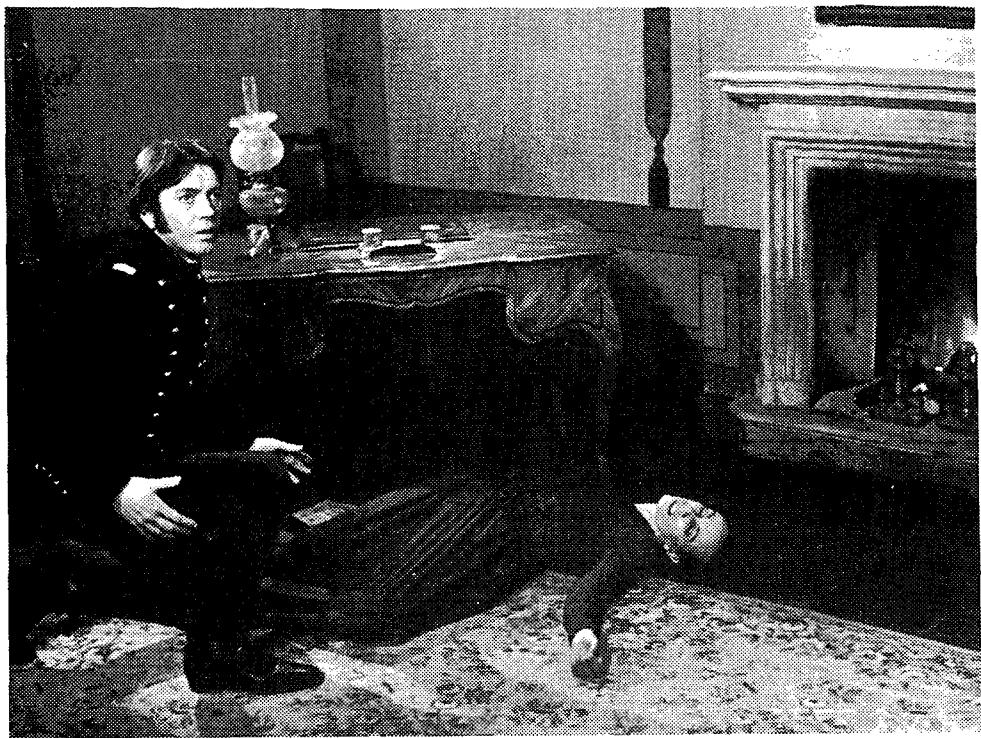
הסיפור עצמו מתמקד בשלושה חברים שנפגשו
בתקופת היותם במחתרת. שניים מהם נכללו קרבען
להתפשטות שבחסתגולות להוים נטולי אשליות,
בשהשלישי, הפחחות משכלי מוכלים, נושא אלונוקות
בבית'-חולמים', דרכ' באמנותו תוך תקופה בעתיד
טוב יותר לחברה ובתרומותיו של כל אדם, לא חשוב
עד כמה קטנה תהייה, שתביאו בסופו של דבר לצורות
חיים אידיאלית. העזרות המופרכות כמו "חשבנו

בוח יותר ישירה וחזרה. הוא שילם את מחיר
ההצלחה שבאה יותר בקהלות כשההשתמש בסוגנות
קלים יותר לעיכול. עם זאת, לא נטה מעולם את
המבט האירוני ואת ההבעה ההומוריסטית שהם חלק
בלתי נפרד מאופיו וטבעו.

וכך אנו מגעים, ב-1971, לסרט מריר וקשה
שנשואו המגר איטלקי באמירה: "סליחה, רוקו
פאפאליאו". את התפקיד הראשי משליח מאטטריאני,
מבירק בתמיד, ומגלם אדם השירק לתת-פלוטוני,
מנודה, המוחש את מזלו בשיקגו לאחר
שהיה מהאגף וכורה באטלסקה. בעיר שאינה מסויימת
גלה להעניק לו את החום והאבה שהוא מחפש
משמעותו נירוחי וארהים. רוקו פאפאליאו
משמעותו נירוחי וארהים. רוקו פאפאליאו
מבין שהomid האנושי מוביל אך ורק להריסטו.
בסוף, כשהוא עובד, נושא בכיסו פצעה ביתית
שהשאיר לו נוור, והוא מרמז בכירורו שగיטו לחווים
ולחברה השנתונה. אין באפשרותנו להעתלם מן
הפטונצייאלי האלים והמחאות שמסמלת הפצצה.

ובעוד המפסידן המקופה ממשיך לנצח קדימה,
היפוכו, מעשין מפרק, דוגמא טיפוסית לחברת
הצריכה, מתון במשפט מוסרי בשוויין, הנער על ידי
ארבעה שופטים בדים, שמפעלים חיים בצוורה זו
בערביים השוממים. הסרט "הערב היפה בחוין"
נעשה ב-1972 ובסוס על מהזה מאה פרידיריך
דרינמאט. במשפט "הבדיחה", נידון התעשיין למות
אבל גור הדין מכובע בסופו של דבר על ידי הגורל,
בצורת תאונת דרכים. וזה אויל המוקם בו "ההתמרמת"
רות המוסרית' של סקוולה מגיעה לשיא, עד כדי כך
שהוא ממצמצם את האלמנטים הkomiyim למינימום
ומגביל אותם להלטין לתפקידו של אלברטו סורדי
(התעשיין). הם באים לידי ביטוי במובן שליליו
שליהם, תוך כדי הדגמת שיטות הניצחון החילוקית
של הדמויות, והות לו של ג'אסמן כ"חווים הקלים".
סרט יוצא דופנה, הוא עברו סורדי והן עברו סקוולה,
לא זכה להצלחה באיטליה ושהזגג שבע שנים
מאוחר יותר בצרפת, זכה להכרה הקולת תודות
להשתתפותם של שחקנים כמו פייר בראסר, מישל
סימון, קלוד דופין וシャルל אנגל.

עד עתה, סקוולה היה מתנסה אויל בקישי החבט-
אות, ומתקבב בכעירות אירגן האספקטים המוגונים
השוניים, הנויות והמורות של אישיותו, ברמה שהיא
יותר אינטנסיבית ומחיבבת. הוא החליט איפוא
להתקדם בעצמו, עם סרט שנודה על ידי המפיקים
ו upscale שוכ' בנוסא הגרירה; אבל הפעם בוחן איטליה
עצמזה. השנה הייתה 1973 והסרט "טרביביקו-טורינו'"
בקנות העזיבה, בהר סקוולה את עיר הולנדתו
טרביביקו, שהיגר ממנה מספר מה'רכ' של תושבים עד
שאוכלוסייה הופחה בכמה מאות, וכנקודות הגעה
את הבירה התעשייתית של איטליה. הוא הוסיף
משהו לשם הסרט: "מען פיאטינם", תוך כדי
שימוש במשחק מלים המשקף שוכ' את המרידות

ברנרד ז'ירוזו וואלרייה ד'אובייצ'י ב"פאסיוונה ד'אמורה"

בهم יותר מסתם קיום ביולוגי גרידא. נינו מנפרד, ויטוריו גאסמאן וסטפאנו סטה-פלורס הם צוות מושלם לגילום שלושת הידידים, למרות העובדה ששאטה-פלורס המגלם אסתטיקון דרומי נלהב מוגזם בתיאור תכונות הדמות שהוא מעצב בהשוואה למציגות. הסרט מוקדש ליטוריוזה סקירה כיוון ששאוב את השראתו מ"גונבי האופניים" ועקב אחריו התפתחות והאכבה הקשיים לנארדי-ישראלים.

סקולה ודאי איינו בימאי שננהה לנוח על זרי הדפינה ולהזoor על עצמו בדרך שבה הצלחו יצרנים ובמאים כה רבים. כך נולד "משפחת המלככים", סרט אינטנסיבי ומוזעע בכוננה החילה, שהוא מבט סנסציוני דרך עדשה מעותת של זועעה ואכוויות בחיים הבלתי אנטישיס של שכני שכנות פחוויים. עד אז, אותו האנשים עיררו את רחמים של רוב הבמאים המפרוסמים. סcola, לעומת, לעומם, האיר את ההציוויליזציה המודרנית, עולם שברירה וניירם על ידי שנותרה לו היא המלחמה המתמידה עם התבררה, מלחתה כונפורטי, של אנשים הדומים במראה לבברים של מי הבניין. כפי שיאמר שם הסרט, אגושים הף את לחמי הגרילה הללו למכוררים, מלככים ורעים (שם הסרט באיטליה "מכוררים", מילככים ורעים" על מישקל "הטווב, הרע והמנדר"). הם כאלה, הן פיסית והן נשית, ואם ניעזר

שאפשר לשנות את העולם אבל העולם שינה אותנו" או "האמנו בעיתד טוב יותר ולא היבחנו שעיתד כבר עבר", מוגדות לדמותו של החבר האופטי שדוחה אותן וטורע שהחברה יכולה להשתנות אם האגושים החיים בה ילמדו וירצו לנוחות בקרבות היומיומיים הקטנים שישפרו את המצב השליי בו הם נמצאים.

ההבהה היא חלק ממערכת היחסים בין שלושת הדמויות אבל לא במידה אליה מרמז שם הסרט. למעשה מה שהם "כח האבר" היה יותר מכל הרעיון של עתדים ושל הרומם לשינוי בחברה האיטלקית. זה, כמובן, לא קרה. לפחות לא במובן ובוחוק שאליו והתנוונו ושעליו חלמו.

סרט עצוב ומריר, למרות האיזון המושלם בין דמעות וחוכם, יושך ותקווה, אשליות העבר ואכו"ז בות העתיד (?).שוב, זה מקרה אופייני של כן ולא, שבו משתמש סcola בנטישתו לאוזן בין הפכים. מכובן ישנה הרגשת מלוכליה שללת המלווה את מה שלא נעשה ולא קרה. הממתנת את האירוניה שאינה חמורה וקפdetית כל כך. ככל מקרה, הולודה של כל אדם חייב לדבק בשלגבת הקטנה הגדולה אמרונו לאחר שהשירפה הגולה כבתה, היא הצהרה חביבת מצדו של סcola. היא ממשת כוורת מrix ותקווה לאדם המוצע הקטן, כך שלא יוכל אל התהומות הטישוטש האידשות, אלא ימשיך לפולט טעוון בכוח מוסרי ושכנוע עצמי שהחפים אינם חסרי ערך, ויש

סקוללה מתensus לביוקורה עצמית, אולי יותר מרין. כבר שמענו את הצהרתו בדבר "זהירות מנפילה אל תוך כורת הפאות" ונוספת לכך הבאה "אני אהב פתרונות, אני חושב שיש לי, ובכל מיקרה קשה מאי לא ספק פתרונות במשמעות סרטן. דקளונע אמרה להטיל ספק בדברים, לא לאשר אותם. סרט חיבב לעורר שאלות ולהזoor ולודוש בהן ולא לתת פתרונות, ולא רק הקולונע - כל צורת אמןות". הסיף סקוללה: "שמור הכריכות לביקורת עצמית והיכלה לzechok גם בסיבות טראגיות רוא לא ספק דרך מועילה להרגל את מותנו, בתנאי, כמובן, שהzechok אין מחכיא אחורי אידיאולוגיות דרמשמיות ומתחמות".

לפ"ס סkollla, "הקדמיה בסיגנון איטלקי" ניכנסה בעית לשלב שבו תשומת לב גדולה יותר ניתנת למיציאות והנטיה הניכרת היא לספר סיפור דרך עיני הסאטירה תוך כדי טיפול בנושאים ובטיופים כלל עולמיים. וזה היא אופנה חביבת, מסיק הבימאי, וש כל סיבה להאמין שהוא י Mishik ליצור, לאורך והקו הזה, שהוא אחד ממצבי.

עבדתו של אטרה סkollla הייתה מוחלטת. אנו נוכל תמיד לצפות מן הבימאי הזה להשתקפות נאמנה, עמוקה וכנה – גם אם מעותה – לא רק לטיפוסים ולמאפיינים אלא גם לשאיפות, למתחים ואידיאלים של העם האיטלקי.

בתחילת השנות השמונים, סkollla נימנה כבר על הגמר העלינה של קולונע האיטלקי. אם ביחסו לא מיהרו להעיר את שירונוטין, הביקורת הצרפתיות קorthת לו כתרים בכור מאו "אהבנו זה את זה כל כך" ועם יום מיום "המרפסת" הוא כובש לעצמו סופית מקום בשורה האשונה של קולונען ארץ המגף.

בדרכו, הסרט הראשון שהוא עושה בעשור החදש הוא שוב תפנית חזקה. מן הפלפלים האינטלקטואליים של "המרפסת" הוא עבר לסיפור של אהבה עד טירוף, "פאסוניה דאמורה". סיפורו שבו כל האספקטים החברתיים שהובילו בצוורה בוטה כל ברוב סרטיו, נזקקים ליקע. בכך, הם משמשים לנו לא הדרות אופרטניות מן הסוג שסקוללה אין וחדר מזויפו, אבל אין להם שם נגיעה של ממש בסיפורה זה, נוגע בפגש של קצוצות, הפעם לא חברתיים אלא פיזיים, מפגש שלolid אובייסטי חזקה כל כدر שرك המות יכול למצוא פתרון. ברור ז'ירוזו יפה התואר מגלים קצין שנשלח לשרת הרוחך מן העיר הגדולה. ומן החיבים המרתקים שבנה, ביחסה המוצבת בכל הפרובינציה, שבנה מונוטוניות החיים יוצרת אצל אנשים נטה מגוממת של חטיפות בענייני הזולות, והופכת כל זיק של זהר לאור גדול שאנו רוצחים ליותר עליו בשום מחיר.

וירוזו, שהותיר מאחריו את אהבותו היפהפה לאוראה אנטונגלן, עימה בטיח להיפגש בכל חופה שתחזנק ל, נתקל במקום מושבו החדש בדמות

מדי פעם ניצוץ קלוש של אנושיות הוא בקשר מהbab וכבב מד.

זהו סרט מתקן שזכה בזכות הסרט בפסטיבל קאן למלגות שככל הנראה הוא "ニシחף" עם הבימאי, כיוון שהוא חסר איזון סיגנוני ונע מבכורות באירועים בראוקה. כל הסרט מתקדם במשך נסיעון חברות הפחוניות להרוג את מנהיגם על מנת לשים את ידים על מלון הליטנות שהוא כביכול מסתיר. הדמויות מתפלשות בבזק, ברעל ובקייא, תוך כדי מרכיבה על מה שוויה להם כאוצר. סרטו היה אמור להיות מהקדמה של פיר פאולו פאוליני אבל מותו הטרagi מען את כתיבתה.

בשינויו אופיני של מצב רוח עובר סkollla לרטרטו הבא "יום מיוחד". סרט זה מתרכז בשתי דמויות בשולי החברה, בשני סוגים של בידורות. אחת של עקרת-בitch, השניה של המוסכואל, המתפרקם וזה אל זו לרגע משוחרר של הקבר בთוך חיים עוויינימס המונעים מהם כל חירות.

הסיפור ממוקם באיטליה הפאיסיטית על מנת לחזק את החלץ שבו היו נתונים האנשים בזמן שבו האידיאולוגיה, אשר על מיזבחה הוקרכו, האידיאה את השובנים הגברי והשתמשה בסולם ערכיהם מסורתו המדכאת את האדם ועוד יותר את האשה. עם זאת האלמנט הפלוטני הוא רך וערום ולא משפי באמת על יצוב הדמיות שיכלות להתקיים גם ביוםינו. מאסטרויאני מדוין, מעונה, וסופיה לורן הנדורות, הוורחת גם בסתוכות שבנה הולבשה, דחקו את הבימאי לクリין זווית ממשות ההתקדמות והוטאלית של הסרט בדהם.

ב"מרפסת", סרטו הבא, סkollla עורך שוב שחbone נשפ. אבל הפעם במשמעות עולם. של פוליטיקאים ואינטלקטואלים הנוגאים להיגש במרפסת של בית ולהחליף יודים, כבודנות מרים והערות אידרונית המבאים למעין מאון סופי של חייהם. קל לוותה את סkollla עצמו בדמות תסריטאי הנידון להציג אנסים בין אם הדבר נכון או לא. הקה ויהה בסרט הרבה דמויות מוכחות מתוך הימישל, הספרות והפוליטי קה שכמה מהם אפילו הופיעו בו בתפקידים עצומים.

וכך, קהל מצומצם של "נשים מזונות" מיסיר את עצמו ברוח הקלילה של רומה ומחליף הערות כגון: "להייאר כפי שאחננו וזה הדבר הגורע ביותר שיכול ל��ות לנו", "מה שמאחד אותנו הוא זה שאחננו נימנים זה לחברתו של זה", "אני חי חיים כפולים, הראשונים הם כמו השנינים". אפשר להזכיר בודוי אלן ב"מאנתון": האם ההומו של סkollla הבשל כמו זה של אין להתחכמת מענגת המוכבילה להוכמה הרסנית גלאקסיה של שחknim, המובלמים בהם גסמאן וטונייצי, משרותם את סkollla במסע מפוכח שיש בו יותר מטיפת ויזדי אוטוביוגרפיה וביקורת עצמית.

מונייקה ויטי ומארצ'לו מאסטרויאני ב-'קינאה נסח איטליה'

ואולי אין זה אלא גם סמן של התקופה שבה תופעות כמו "משפחה המלוכלים" יוצאות מן הכותרות בחברת השפע של המערב, וצרים מוקופחים אחרים ("יום מיוחד") כבר בישר על גישה זו שגם הם ראויים לטיפול.

הבעיה של סcola, במקורה הזה, היא באנטיפול' ציה השקופה מדי, הנוגדים היפהפיים שנמרחים על המסך בהרבה כאילו על מנת לעוזר לעיכול הגלוּלה, ההתר暮ר הדק שמתגונב, פה ושם, כל אלה אינם יכולים לסתיר את הקושי שכhalbמה עם הספר עצמו. מה שמספריע אולי יותר מכל, וזאת בעה של צופה אשר אינו חיו עם דיבוב מדויים ביום, כמו שחיים האיטלקים, היא עצם העובדה שהן זירזו והן עוד כמה מן השחקנים הראשיים בסרט (למשל בראנאר ביליה) נערומים בקהלות שהודבקו להם. אין כל קשר בין תנועות השפתיים לבין מה שבוקע להם מן הפה והחותצתה היא מידת של ניכור אשר אינו מפריע אולי בסרטים שכחכניים, אבל כאשר הווזות עם הדמות היא חינונית, ניכור כזה הוא מכשול שאיאפשר להתגבר עליו.

בסרט זה מתחילה להסתמן נתיה נוספת של סcola, ההולכת ומתהזקת בכמה מסרטיו הבאים הסיגנון, העיצוב, התנועה של המצלמה, המראת של התמונה מתחילה לעלות בחשיבותם על מה שיש בתוכה. הסרט הבא, "לילה בוארן", אם כי הוא משתלב היטב בקו הכללי של סרטי סcola מאו

המשונה, המביצה והמטרידה של בת המפקד (ולריה ד'אובייצ'). תחילת כל מה שהוא ידוע עלייה מעריך דאגה. נאמר לו שהיא חולנית, הוא שומע את גניחותיה המועזות את כל האחוות כולה, הוא רואה את מושבה הריק ליד השולחן בארוחות בוקר וצהרים. כל החששות מתגשים כאשר היא מופיעעה בסופו של דבר. מכוערת להפיח, פאראנידית, היפוכנדרית מעבר למחלות שמן היא איסוסבלת באמת, היא נושא לרגע ולקלנס נסתרים של כל שאר הקצינים. בתקינות, או שמא זה חוסר זהירות, הוא מגלה כלפה ממשו שבין חביבות לנימוס ודין בכר כדי להציג שלhabת אדריה של רגשות אהבה והתרמסות, שלhabת אשר עתידה בסופו של דבר לאכל את שניהם גם יחד.

התרגיל ברורו: מה שסקולה ניסה לעשות כאן הוא ניתוק של מושג "אהבה" מכל קונוטציה של מונחים פיזיים מקבילים. אם היחסים בין אנטולי ווירחו הם יחסים אידייאליים בין שניים שווים בנתוניהם, רק כניסה לתמונה של דמות מוקופחת, מעוותת, מעוננה וסובלת יכולוה באמצעות את הרגשות מן היוםומי, הבנוני, המשפק, הבורגני, אל עבר הטירוף המופלא והיחודי שהוא מיוחד במינו ונדרה. מי שרוצה יכול כמוכן לראות בכך גם משל פוליטי, כי בסופו של דבר ואלה ד'אובייצ' שיצת על לא עול בכפפה לDataManager המוקופחים, ולא השוב אם הפעם מדובר במקופחים מסווג אחר ולא מ"משפחה המלוכלים".

לקצב האיטלקי ב"אונטנו" המבריק של ביל וילדר, ואשר למאסטריאני, קשה לספר את מספר הפעמים שהותקנש בגלם את חור הייעולות המקסימים, המרגזים והמתנסכל של המוג האיטלני. המפגש הזה בין השניים הוליד כמובן שוב את אותה נימת אירוגניה קלה שסקולה שולט בה על כל גוניה, אבל מה שתריד יותר מכל היה הידר מלך של מרכיב של הפעעה, ולו הקל ביוור, בתוך התמונה הזה. לא בוחכו, המנה שוב להסביר את המגלבות הנפשיות של הקאפטילום האיטלקי, בהשוואה אמריקאי, ולא בסוגנו העשי, שבסקולה חור בעצם על כל מה שעשה קודם לכן, ותו לא.

מה חדש, במידה מסוימת. ב"משפחה", סרטו החדש ביותר של סקולה עד עכשוו, זה המבש האפי הנפרש על פני מאה שלמה. תולדותיה של משפחה בכל התקופה זו, הם כמובן במידה מסוימת, תולדות איטליה עצמה במהלך המאה ה-20. בעצם, לדגנות איןנה רוחקות ממה שעשה קומן בזורה סכמתית יותר ביחס לטכני רך מדגיש את השכירות של תסריט אשר איןנו טורח אף פעם להיכנס יתר על המידה לחוך עורה של דמות, כי תמונה התקופה מן הסתם מעניינת את סקולה יותר מאשר הגונף האנושי. מעניין שאפלו שם המשנה של הסרט, "זהו לודד" (הוא הוגז תחת שם זה באיטליה) רומו לנוקה המעינית את סקולה יותר מכל במרקחה זה.

הגיisha מקבלת אישור נוסף וחקיך יותר ב'גשף', שהוא אולי הסרט המסוגן ביוור של סקולה, ולא בכדי. במרקחה זה, כל מה שהוא עשה, והילוטו הגזגה של "טייטור זופן" כבר במקורו: סדרה של מגשימים אילימים בין דמויות באולם וריקודים ממששת הציגות יותה יצאת זופן כבר במקורו: סדרה של מלחמת תולדותיה של הרפובליקה הצרפתית של אחר ריקודים רחוב ייימס אחד, מס' הסדרה הבוערות מוגבל, בכל פעם שעוכרים מתקופת תקופה חיל מהן מחליפה זהות, ואילו אחרות פשוט מוסיפות להזנה שהיא עוד כמה שנים. הסרט הוא מרני, מרשימים ומבריק כשהעלצמו בזורה שהוא מתמצת היסטורייה בסדרה של מעמידים אשר אינם זוקים כל לדיאלוגים, אלא האמת היא שהסרט כולל ניראה כתרגיל. תרגיל מוצלח מאד, אולם תרגיל שמציב לעצמו מראש עדיף כדי להוכיח שהוא יכול לעמוד בו, תרגיל שהוא יפה אבל לא תכילת פרט ליפוי הזה. סקולה מניע את המצלמה ואת השחקנים בתכנון הסרט היא: רוא כמה סקולה איש מקצוע גדול. מיותר לומר שהഗדרה האמיתית היא כאשר מתפעלים לאו דווקא מן הבמאי אלא מיציר כפי.

הבעיה העיקרית עם "מאקרוני", היהת התהוושה שאת הסרט הזה ראו כבר. ג'ק למון היה כבר איש עסקים אמריקאי טרוד שנאלץ להתאים את עצמו

ומועלם, מהו אישור גם לניטה זו. "ליל לה בוארן" הוא סיפור נסיגנו האחרון של המלך לואן ה-16 מלפט את חייו מידי המהטכנים בפארין, שם הוא נלכד על ידי רוזפי. לאורה, נודה כאלו סקולה רצתה בсрוכת זה להמשיך משחו מן הקו של קובריק ב"כארוי לינדרון" של פליני ב"קואנארה בה": פרידה, לעתים גRTOSקית, מן "ה"אה הנארה", שנינה הוביל למחריפה, שהיתה כורה המציגות, אкорית וברבירה בכל שתהיה. הקשר לפלייני ברור במיוחד משום סקולה מציע תמונה חסרת רחמים וקאריקטוריסטית של קזנובה המזוקן והמתפורר, בניגumo של מראצ'לו מאסטריאני, ואת הקשר בין השחקן הזה לבין פליני אין כלל צורך להסביר.

אללא שכן, עד יותר מאשר בсрוכת הקודם, מורגש היבט המרתק שפריד בין הבמאי לדמויות שהוא מציג. המבש הצונן שהוא מוחלט ככלום כאשר הליטוש הטכני רך מדגיש את השכירות של תסריט אשר איןנו טורח אף פעם להיכנס יתר על המידה להחוך עורה של דמות, כי תמונה התקופה מן הסתם מעניינת את סקולה יותר מאשר הגונף האנושי. מעניין שאפלו שם המשנה של הסרט, "זהו לודד" (הוא הוגז תחת שם זה באיטליה) רומו לנוקה המעינית את סקולה יותר מכל במרקחה זה. הגיisha מקבלת אישור נוסף וחקיך יותר ב'גשף', שהוא אולי הסרט המסוגן ביוור של סקולה, ולא בכדי. במרקחה זה, כל מה שהוא עשה, והילוטו הגזגה של "טייטור זופן" כבר במקורו: סדרה של מגשימים אילימים בין דמויות באולם וריקודים ממששת הציגות יותה יצאת זופן כבר במקורו: סדרה של מלחמת תולדותיה של הרפובליקה הצרפתית של אחר ריקודים רחוב ייימס אחד, מס' הסדרה הבוערות מוגבל, בכל פעם שעוכרים מתקופת תקופה חיל מהן מחליפה זהות, ואילו אחרות פשוט מוסיפות להזנה שהיא עוד כמה שנים. הסרט הוא מרני, מרשימים ומבריק כשהעלצמו בזורה שהוא מתמצת היסטורייה בסדרה של מעמידים אשר אינם זוקים כל לדיאלוגים, אלא האמת היא שהסרט כולל ניראה כתרגיל. תרגיל מוצלח מאד, אולם תרגיל שמציב לעצמו מראש עדיף כדי להוכיח שהוא יכול לעמוד בו, תרגיל שהוא יפה אבל לא תכילת פרט ליפוי הזה. סקולה מניע את המצלמה ואת השחקנים בתכנון הסרט היא: רוא כמה סקולה איש מקצוע גדול. מיותר לומר שהגדרה האמיתית היא כאשר מתפעלים לאו דווקא מן הבמאי אלא מיציר כפי.

הבעיה העיקרית עם "מאקרוני", היהת התהוושה שאת הסרט הזה ראו כבר. ג'ק למון היה כבר איש

עיבוד והשלמות: דן פינרנו

מארצ'לו מאסטרויאני ב"סליחה, רוקו פאנטליאו"

אטורה סcola – פילמוגרפיה ETTORE SCOLA – FILMOGRAPHY

בין השנים 52-1948 כתוב אטורה סcola כ-20 טסריםיטים בעילום שם, חלקם בלבד וחלק עם שותפים אחרים. רבים מן התסריטים הללו נקבעו לפי מידותיו של הקומיקאי המפורסם טוטו.

טסריםיטים

SCRIPTS

שנ' לילות עם קליאופטרה
(מאטאוויי מאטולו)	1952 – CANZONI DI MEZZO SECOLO
(דומניקו פואוללה)
עצרו הכל, אני כבר בא
(סרג'יו גראקו)	1953 – FERMI TUTTI, ARRIVO IO
(סרג'יו גראקו)
	DUE NOTTI CON CLEOPATRA
(מריו מטולו)

זה קורה במשטרת	- 1954 -	ACCADE AL COMMISSARIATO
(ג'ירג'יו סימונלי)		(Giorgio Simonelli)
פריזאית ברומא		UNA PARIGINA A ROMA
(אריך קובלר)		(Erich Kobler)
אהבות חצי המאה		AMORI DI MEZZO SECOLO
(סרט מערכונים בביבמי: פיאטוח ג'רמי, חרברטו רוסליני, אנטוניו פיאטראנגייל, גלאוקו פלגריני, מאיריו קיארי)		(Pietro Germi, Roberto Rossellini, Antonio Pietrangeli, Glaucio Pellegrini, Mario Chiari)
המופע הגדול		GRAN VARIETA
(דומניקו פאוללה)		(Domenico Paolella)
אדם ושות		ROSSO E NERO
(דומניקו פאוללה)		(Domenico Paolella)
אמריקאי ברומה		UN AMERICANO A ROMA
(סטנו)		(Steno)
צחוק, צחוק, צחוק	- 1955 -	RIDERE, RIDERE, RIDERE
(סרג'יו אנטוני)		(Eduardo Anton)
שירת השירים		CAROVANA DI CANZONI
(סרג'יו קורבוצי)		(Sergio Corbucci)
זה קורה בכלא		ACCADE AL PENITENZIARIO
(ג'ירג'יו ביאנקו)		(Giorgio Bianchi)
לילה טוב לפוקלייט		BUONANOTTE AVOCATO
(ג'ירג'יו ביאנקו)		(Giorgio Bianchi)
הרוזן		LO SCAPOLI
(אנטוניו פיאטראנגייל)		(Antonio Pietrangeli)
התוכים		I PAPPAGALLI
(ברונו פאוליני)		Bruno Paolinelli)
שוטר, וב שוטר, סמל ומפקח		GUARDIA, GUARDIA SCELTA, BRIGADIÈRE, MARESCIALLO
(מאירו בולונייני)		(Mauro Bolognini)
הרשאה לי אבא		MI PERMETTE, BABBO
(מאירו בונאודו)		(Mario Bonnard)
הימים היפים		I GIORNI PIU' BELLI
(מאירו מאטולי)		(Mario Mattoli)
הרזון מאקס		IL CONTE MAX
(ג'ירג'יו ביאנקו)		(Giorgio Bianchi)
ילדות מרץ		NATA DI MARZO
(אנטוניו פיאטראנגייל)		(Antonio Pietrangeli)
הבעל		IL MARITO
(נאני לוי וגיאני פוציני)		(Nanny Loy, Gianni Puccini)
טוטו בירח -		TOTO NELLA LUNA
(סטנו)		(Steno)
אהבה ראשונה	- 1958 -	PRIMO AMORE
(מאירו קאמריני)		(Mario Camerini)
לראותך לא לנגע		GUARDATELE MA NON TOCCATELE
(מאירו מאטולי)		(Mario Mattoli)
וילארה		NEL BLU DIPINTO DI BLU
(פיאצ'ו טיליני)		(Piero Tellini)
לא לאבד את הראש		NON PERDIAMO LA TESTA
(מאירו מאטולי)		(Mario Mattoli)

האיש בעל מאה הפורצופים – 1960 – **IL MATTATORE**

(דינו ריזי)

אזראה וידוזניה

(אנטוני פיאטרanganelli)

הגלוות של הרקולס

(לוצ'יאנו סאלצ'ה)

טוטו, פאבריצי והצעירים של היום

(מאריו מאטולי)

רוחות רפואיים בטורما

(אנטוני פיאטרanganelli)

הפרש

(קרולו ליצאני)

שנות הדעקה

(לאוג'י זאמפה)

המסע לרומה

(דינו ריזי)

חחיים הקלים

(דינו ריזי)

הבותות סבוכות

(המערכונים: "ס'יפרו של חיל" – נינו
מאנפרדי; "הנשים" – לוצ'יאנו לוצ'יאני;
"הקמצן" – סרג'יו סולימה)

הנערת מפארמה

(אנטוני פיאטרanganelli)

ה茁מתה

(מאורו מורהי בשיתוף דינו ריזי שלא

קיביל קרדיט)

המחלצות

(דינו ריזי)

הביקורת

(אנטוני פיאטרanganelli)

לבבות שכורים

(ויטוריו קאפרולי)

הקרבן המופלא

(אנטוניו פיאטרanganelli)

הגאוצ'ז'

(דינו ריזי)

הגבידה הגדולה

(מערכונים של פראנקו רוסי, אליו פטרி,

לוצ'יאנו סאלצ'ה, מאריו מוניצ'י)

הכרתי אותו היטב

(אנטוניו פיאטרanganelli)

התסביכים

(מערכונים של דינו ריזי, פראנקו רוסי,

לאוג'י פיליפו ד'אמיקו – סקולה כתוב את

"היום המכريع" ו"השפחה הנובית")

творות איטליה

(נאני לוי)

הגברות המתוקנות

(לאוג'י זאמפה)

האיש בעל מאה הפורצופים – 1960 – **IL MATTATORE**

(Dino Risi)

ADUA E LE COMPAGNE

(Antonio Pietrangeli)

LE PILLOLE DI ERCOLE

(Luciano Salce)

TOTO, FABRIZI E I GIOVANI D'OGGI

(Mario Mattoli)

- 1961 - FANTASMI A ROMA

(Antonio Pietrangeli)

IL CARABINIERE AL CAVALLO

(Carlo Lizzani)

- 1962 - ANNI RUGGENTI

(Luigi Zampa)

LA MARCIA SU ROMA

(Dino Risi)

IL SORPASSO

(Dino Risi)

AMORE DIFFICILE

(Episodes: "L'Avventura di un Soldato" – Nino Manfredi; "Le Donne" – Luciano Lucignani; "L'Avaro" – Sergio Sollima)

- 1963 - LA PARMIGIANA

(Antonio Pietrangeli)

IL SUCCESSO

(Mauro Morassi and Dino Risi, uncredited)

I MOSTRI

(Dino Risi)

LA VISITA

(Antonio Pietrangeli)

I CUORI INFRANTI

(Vittorio Caprioli)

- 1964 - IL MAGNIFICO CORNUTO

(Antonio Pietrangeli)

IL GAUCHO

(Dino Risi)

ALTA INFEDELTA

(Franco Rossi, Elio Petri, Luciano Salce, Mario Monicelli)

- 1965 - IO LA CONOSCEVO BENE

(Antonio Pietrangeli)

I COMPLESSI

(Dino Risi, Franco Rossi, Luigi Filippo d'Amico) Episodes: UNA GIORNATA DECISIVA, LA SCHIAVE NUBIANA

MADE IN ITALY

(Nanny Loy)

- 1967 - LE DOLCI SIGNORE

(Luigi Zampa)

הנבי

(דינו ריזי)

כללה אנחנו

(דינו ריזי)

IL PROFETA

(Dino Risi)

NOI DONNE SIAMO FATTE COSÌ

(Dino Risi)

בימוי**Director****נשים, נשים, נשים**
(עם ייטורי גאסמן)**ההזדמנות**
(על ייטורי גאסמן, ג'יאן קוליננו)**מתה****(סרט אפיוזמות, סקולה ביום את "המועד לפערונטו" עם נינו מאנפורדי ואלכסנדרה סטיארטה; מערוכנים אחרים של קארלו ליצאני וגיאן לאוג'י פולידורה)****רבישתו****(עם ייטורי גאסמן, קלודין אוג'ה, מיקי רוני)****היצחוח גברינו למצוא את ידים**
האבוד באפריקה
(עם אלברטו סורדי, ברנאר בליה ובינו מאנפורדי) (בארכ' הוגג בשם: "שני שלומאים באפריקה")**המפקח פפה****(עם אגו טוניצי, סילביה דיוידי)****קיינאה נוכח אישילה**
(מארצ'לו מאסטרויאני, מוניקה ייטי,
גיאנקרלו גיאני)**סליחה, רוקו פפאלאיו****(מארצ'לו מאסטרויאני, לורן האטון)****העורב היפה בח'**
(אלברטו סורדי, מישל סימון, פיאר בראסר,
קלוד דופן, שאול ואן)**אהבונו זה את זה כל כך****(יטורי גאסמן, נינו מאנפורדי, סטפאניה אנדראלי, סטאנמו סטה-פלורו, אלדו פאבייצי, ג'יאובנה ראלி, פדריקו פליני,
מארצ'לו מאסטרויאני)****משפחה המלוכלים****(נינו מאנפורדי, לואיזה סנטלי)****גבירותי ורבותי, עבר טוב****(סרט אפיוזמות משותף של לאוג'י קוונצ'יני, מאריו מוניצ'לי, לאוג'י מאגני, נאני לוי, אטורה סקולה בהשתתפות ייטורי גאסמן, מארצ'לו מאסטרויאני, אוגו טוניצי, נינו מאנפורדי, אנדריאה פרואל, סנטה ברגנו).****יום מיוחד****(סופיה לורן, מארצ'לו מאסטרויאני)****- 1964 - SE PERMETTETE PARLIAMO DI DONNE**

(Vittorio Gassman)

- 1965 - LA CONGIUNTURA

(Vittorio Gassman, Joan Collins)

THRILLING

(Episode "Il Vittimista" with Mino Manfredi and Alexandra Stewart, other episodes by Carlo Lizzani and Gian Luigi Polidoro)

- 1966 - L'ARCIDIAVOLO

(Vittorio Gassman, Claudine Auger, Mickey Rooney)

- 1968 - RIUSCIRANNO I NOSTRI EROI A RITROVARE L'AMICO MISTERIOSAMENTE SCOMPARSO IN AFRICA

(Alberto Sordi, Bernard Blier, Nino Manfredi)

- 1969 - IL COMISSARIO PEPE

(Ugo Tognazzi, Silvia Dionisio)

- 1970 - DRAMA DELLA GELOSIA, TUTTI I PARTICOLARI IN CRONACA

(Marcello Mastroianni, Monica Vitti, Giancarlo Giannini)

- 1971 - PERMETTE? ROCCO PAPALEO

(Marcello Mastroianni, Lauren Hutton)

- 1972 - LA PIU BELLA SERATA DELLA MIA VITA

(Alberto Sordi, Michel Simon, Pierre Brasseur, Claude Dauphin, Charles Vanel)

- 1974 - C'ERAVAMO TANTO AMATI

(Vittorio Gassman, Nino Manfredi, Stefania Sandrelli, Stefano Satta Flores, Aldo Fabrizi, Giovanna Ralli, Federico Fellini, Marcello Mastroianni)

- 1975 - BRUTTI, SPORCHI, CATTIVI

(Nino Manfredi, Luisa Santelli)

- 1976 - SIGNORI E SIGNORE, BUONANOTTE

(collective film made with Luigi Comencini, Mario Monicelli, Nanny Loy, Luigi Magni, with participation of Vittorio Gassman, Marcello Mastroianni, Ugo Tognazzi, Nino Manfredi, Andrea Ferreol, Senta Berger)

- 1977 - UNA GIORNATA PARTICOLARE

(Sophia Loren, Marcello Mastroianni)

המפלצות החדשנות

(אלברטו סורדי, ייטורי גאסמן, אוגו טונייצי, אורנלה מוטי; מערכנים נוספים
מאט דינו ריזי ומאריו מוניצ'יל')

המרופת

(ייטורי גאסמן, אוגו טונייצי, סרג' רג'יאבו,
ד'אלולאי טרינטיניאן, מארצ'לו מאסטרויאני, סטפאניה סאנדרלי, קארלה
גרואוינה)

פאסיננה ד'אמורה

(ברנאר ג'ירוזו, לארה אנטונלי, ואלה
ד'אובייצי, ברנאר בליה, ד'אלולאי
טרונטיניאן)

לילה בואנו

(ד'אלולאי בארו, מארצ'לו מאסטרויאני,
חנה שיגולו)

הנסך

(תיאטון הקאמפנוול)

מקאדורבי

(מארצ'לו מאסטרויאני, ג'ק למון)

המשפחה

(ייטורי גאסמן, פאני אודן, סטפאניה
סאנדרלי, פיליפ נזוארה)

I NUOVI MOSTRI

(Alberto Sordi, Vittorio Gassman, Ugo Tognazzi, Ornella Muti, other episodes
directed by Dino Risi and Mario Monicelli)

- 1979 - LA TERRAZZA

(Vittorio Gassman, Ugo Tognazzi, Serge Reggiani, Jean Louis Trintignant, Marcello Mastroianni, Stefania Sandrelli, Carla Gravina)

- 1980 - PASSIONE D'AMORE

(Bernard Giraudeau, Valeria d'Obici, Laura Antonelli, Bernard Blier, Jean Louis Trintignant)

- 1981 - LA NUIT DE VARENNE

(Jean Louis Barrault, Marcello Mastroianni, Hanna Schygulla)

- 1983 - LE BAL

(Théâtre du Campagnol)

- 1985 - MACCHERONI

(Marcello Mastroianni, Jack Lemmon)

- 1986 - LA FAMIGLIA

(Vittorio Gassman, Fanny Ardant, Stefania Sandrelli, Philippe Noiret)

סרטים מיליטנטיים, לא מסחריים, ב-16מ"

המאבק נמשך בנאפול'

1972 – חג האחדות בחרמא

(למפלגה הקומוניסטית האיטלקית)
טרויקו – טוּרִינו
(יחד עם פאולו טוּרִיקו, על ההגירה
הפנימית באיטליה)

שלשה סרטים קצרים לקראת משאל
העם על חוק הגירושין באיטליה,
בהת恭פות נינו מאנפורדי, ייטורי
גאסמן, ג'יבאגנה ראל.

עלמות, השתתפות, איחוד
(יחד עם ברונו צ'ירינו)

סדרת תחקירים על מותו של פיאר
פאולו פאוליני, בה השתתפו גם
ברנארדו ברטולוצי, מאריו מוניצ'יל,
ליילאגה קאואובי.

סרט קצר לקראת הבוחרות לפולמנט
האיטופי: ראיון עם ג'ינגabi אמנדולה
מן המפלגה הקומוניסטית
האיטלקית.

היומית וזכה לעוז
(צלום בטוּרִינו עבורי המפלגה
הקומוניסטיית לתהנות טלוויזיה פרטיזות).

Non-commercial, 16mm militant films

- 1971 - "LOTTA CONTINUA" A NAPOLI

- 1972 - TREVICO-TORINO, VIAGGIO NEL FIATNAM

FESTA DEL'UNITÀ A ROMA, 1972

Three shorts for campaign of divorce legislation
with Nino Manfredi, Vittorio Gassman, Giovanna Ralli.

- 1975 - CONFRONTO, PARTECIPAZIONE, UNITÀ with Bruno Cirino

LE BORGATE DI PASOLINI
(About Pasolini's death, episode "Silenzio e Complicità"; other episodes by Bernardo Bertolucci, Mario Monicelli, Liliana Cavani)

Interview with Communist leader Giovanni Amendola for European Parliament elections

- 1980 - VORREI CHE VOLO –

Made for Communist Party to show on private TV stations

Bi-Monthly Film Magazine Published by the Tel-Aviv Cinematheque

CINEMATHEQUE No. 36
September-October 87

Israeli cinema is doing very well, all of a sudden. Not all of it, but the fact is that the two top summer hits this year are **LATE SUMMER BLUES** and **DON'T GIVE A DAMN**. After the burekas and the adolescence, after trying to discuss the relations between Jews and Arabs, it is the Israeli Defence Force which seems to be supplying the fashionable subjects nowadays. The state of the Israeli cinema as of now is the subject of Meir Schnitzer's opening statement.

The interview with top Greek director **Theo Angelopoulos** concerns his latest film, **THE BEEKEEPER**. Edna and Dan Fainaru met him in Venice, after the world premiere and discussed the new trends in his work. **Angelopoulos** may not be the most commercial director but he is a great festival favorite. His previous film, **VOYAGE TO CYTHERA** was shown in Jerusalem. **THE BEEKEEPER** is on the program of the Haifa Film Festival in October.

Swedish cinematographer **Sven Nykvist** came last year to Cannes, to receive an award for his achievements in Tarkovsky's **SACRIFICE**. But once you start talking with Nykvist, it is only natural to refer to his other films as well; from the close cooperation with **Ingmar Bergman** to the pictures he shot in America.

Ettore Scola is a leading director of the post Fellini-Visconti-Antonioni generation in Italy. However, his work is barely known in Israel, an error which stands to be corrected next month. **Scola's** latest, **LA FAMIGLIA**, is about to be released, the Cinematheque is preparing an extensive retrospective of his films and there is a good chance that he will be here, himself, to open the celebrations. A detailed analysis of his film career and a full filmography will help you cope with these events.

Edna Fainaru

CINEMATHEQUE

No. 36
September-October 1987

Publisher: Alon Garbuz,
Director of the Cinematheque

Editor: Edna Fainaru

Editorial Board: Zwiqa Oren,
Giddi Orsher,
Yakhin Hirsh,
Daniel Warth,
Shaul Shiran,
Meir Schnitzer,
Dan Fainaru,

Documentation: Daniel Warth
Program Editor: Nurith Tzarfaty

Editorial Office: the Tel-Aviv
Cinemateque, Municipality
Building, Tel-Aviv

Tel: 03-438131

Printed by: "Graphlit"

הסינמטק הישראלי - תל-אביב

נתן וולך – סגן ראש העיר.
ד"ר שמשון שווני, ד"ר דוד אלכסנדר, יעקב
אפשטיין, אליעזר קלונסקי, יוסף קיוסו, עוז'ד נואה
נעמן, דב גבע, חנן בז'יהודה.

אלון גרבז.
נורית צרפתוי.
פול קנייאל, נואה דיסנצ'יק, נורית שני, דליה מבורן,
אלי גלפנד, משה גרטט, יהודה סטיון, דן פינרו.

יו"ר הנהלה –
חברי הנהלה –

מנהל הסינמטק –
עו"ת למנהל הסינמטק –
וועדה מקצועית מ"יעצת –

הנחות מיוחדות
לבני נוער, חיילים
וסטודנטים

חברי מועדון

הTheta

בנק הפועלים

של

טושירו מינוגה
בסטו שד קורסאורה
הרמבה הנשיטה
בקרב בתה-קונגו, ב-

